

Uniwersytet Rolniczy im. Hugona Kołłątaja w Krakowie

BIULETYN

informacyjny

O atmosferze przemian roku 1989,
bilansie akcesji Polski do Unii Europejskiej
oraz miejscu polskiej nauki
w nowej perspektywie unijnej na lata 2014-2020
rozmawiamy z Jerzym Millerem
– wojewodą małopolskim
s. 51

06.2014 nr 3(89) ISSN 1899-7775

**Prof. dr hab. Bogdan Klepacki doktorem honoris causa
Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie**

Promocje habilitacyjne i doktorskie w Uniwersytecie Rolniczym

Redakcja

Szymon Sikorski – redaktor naczelny
 Izabella Majewska
 Monika Marszałik
 Paulina Czuryłowska

Adres Redakcji

Biurowo Informacji i Promocji
 Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie
 al. Mickiewicza 21
 31-120 Kraków
 tel. (+48) 12 662 41 95
 tel. (+48) 12 662 43 96
 e-mail: s.sikorski@ur.krakow.pl
 promocja@ur.krakow.pl

Wydawca

Uniwersytet Rolniczy
 im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
 Wydano za zgodą Rektora UR
 Fotografie:
 Gabriel Wojcieszek, Adam Mróz,
 Andrzej Owsiański

Projekt okładki

opracowanie graficzne: Paulina Czuryłowska
 zdjęcie: Magdalena Bobek

Redakcja zastrzega sobie prawo do dokonywania skrótów i zmian redakcyjnych w nadesłanych tekstach

ISSN: 1899 - 7775

Nakład: 1200 egz.

Biuletyn Informacyjny Uniwersytetu Rolniczego
 im. Hugona Kołłątaja w Krakowie
 dostępny jest w wersji elektronicznej
 na stronie internetowej uczelni www.ur.krakow.pl

Skład, łamanie, druk:

EKODRUK, Kraków

z życia Uczelni

Uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa prof. dr. hab. Bogdanowi Klepackiemu, Prorektorowi SGGW w Warszawie.....	4
Uroczyste promocje habilitacyjne i doktorskie w Uniwersytecie Rolniczym oraz wręczenie Medali Szesćdziesiątolecia UR.....	11
Uroczystość nadania sali wykładowej 334 w Budynku Jubileuszowym imienia prof. Juliusza Jakóbca	14
Wspomnienie o śp. prof. dr. hab. Eugeniuszu Otolińskim	16
Informacje z prac Senatu	17

nasze sukcesy

Dr inż. Grzegorz Wcisło multimedalista światowych wystaw wynalazków	20
Wyróżnienie z Uniwersytetu Gödöllő dla dr. hab. inż. Józefa Kani, prof. UR.....	23
Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Hagard” laureatem Gand Prix oraz zdobywcą Rogu Wojskiego i tytułu mistrza Polski	25

nauka i współpraca międzynarodowa

XIV Festiwal Nauki w Krakowie	26
International student meeting.....	28
Relacja z pobytu amerykańskiej grupy prof. Davida Hansena.....	29

współpraca z gospodarką

10 lat polskiego rolnictwa w Unii Europejskiej.....	30
XVII Małopolska Gielda Agroturystyczna i III Targi Ogrodnicze	32
Projekt „Środowisko bez Barszczu Sosnowskiego (<i>Heracleum Sosnowskyi Manden</i>)”	34
Spotkanie z praktyką na Wydziale Inżynierii Produkcji i Energetyki	36
IV posiedzenie Konwentu Uniwersytetu Rolniczego	37

konferencje

XVII Ogólnopolska Konferencja Naukowa z cyklu „Zastosowania technologii informacyjnych w rolnictwie” – POLSITA 2014	39
VII Ogólnopolska Konferencja Studentów Leśnictwa „Przeszłość, teraźniejszość i przyszłość leśnictwa w Polsce”	41
38. Eliminacje Centralne Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych.....	42
Międzynarodowa konferencja „Naukowe i praktyczne aspekty hodowli koni w Europie” połączona z Jubileuszem 45-lecia pracy naukowej prof. dr. hab. lek. wet. Kazimierza Kosiniaka-Kamysza, dr. h.c.	43
Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Badania molekularne w naukach o zwierzętach”	45
Międzynarodowa konferencja naukowa „Rola użytkowania lasu i ergonomii we współczesnym leśnictwie”	47

nie tylko nauka

Jubileuszowy Zjazd Absolwentów Wydziału Zootechnicznego WSR-AR w Krakowie w 40. rocznicę ukończenia studiów.....	48
Minęło 58 lat – Zjazd Absolwentów rocznika 1952-1956.....	50

wywiad numeru

O atmosferze przemian roku 1989, bilansie akcesji Polski do Unii Europejskiej oraz miejscu polskiej nauki w nowej perspektywie unijnej na lata 2014-2020 rozmawiamy z Jerzym Millerem – wojewodą małopolskim.....	51
---	----

studenci

Festiwal Kultury Studenckiej – Juwenalia UR 2014.....	54
Posiedzenie sprawozdawczo-wyborcze Uczelnianej Rady Samorządu Studentów.....	55
Sport w Uniwersytecie Rolniczym w roku akademickim 2013/2014.....	56

kultura

Koncert Jubileuszowy – tropami legendy.....	59
---	----

nowości wydawnicze

Nowości Wydawnictwa Uniwersytetu Rolniczego	61
---	----

Uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa prof. dr. hab. Bogdanowi Klepackiemu, Prorektorowi SGGW w Warszawie

Kraków, 2 czerwca 2014 r.

Rada Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego, w dniu 29 stycznia 2014 roku podjęła uchwałę w sprawie zwrócenia się do Senatu Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie o nadanie prof. dr. hab. Bogdanowi Klepackiemu tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie. Senat Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie na posiedzeniu w dniu 28 lutego 2014 r. przychylił się do stanowiska Rady Wydziału.

Witając licznie zgromadzonych gości, w tym: JM Rektora Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie prof. dr. hab. Alojzego Szymańskiego, prof. RNDr. Zdrenkę Gáloą, CSc. – prorektora ds. Edukacji Uniwersytetu rolniczego w Nitrze, posłów do Parlamentu Europejskiego, przedstawicieli wielu ośrodków akademickich oraz władz Krakowa i innych jednostki samorządu

terytorialnego, JM Rektor Uniwersytetu Rolniczego prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady, podkreślił, że uroczystość nadania tytułu doktora honoris causa, to powód do wielkiej radości nie tylko dla nominata, jego rodziny i bliskich, ale także dla Społeczności dwóch uczelni – Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie oraz Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie.

Po wygłoszonej laudacji prof. dr hab. inż. Andrzej Lepiarczyk – dziekan Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego odczytał treść dyplomu potwierdzającego akt nadania. Zgodnie z tradycją dyplom ten spisany był w języku łacińskim.

W niniejszym materiale prezentujemy treść laudacji oraz wykład doktorski nominata.

Laudacja wygłoszona w czasie uroczystości nadania tytułu doktora honoris causa

*Magnificencie,
Wysoki Senacie,
Szanowna Rado Wydziału
Rolniczo-Ekonomicznego,
Szanowni Państwo,*

prof. dr hab. Bogdan Klepacki urodzony w 1953 r. w Klepaczach (Podlasie) całe swoje życie zawodowe związał ze Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego osiągnąjąc tam wszystkie stopnie i tytuły naukowe. Posiada tytuł profesora nauk ekonomicznych, zatrudniony jest na stanowisku profesora zwyczajnego. W latach 1996-1999 oraz 2005-2007 pełnił funkcję dziekana Wydziału

Ekonomiczno-Rolniczego, a w latach 2008-2012 dziekana Wydziału Nauk Ekonomicznych. Od 2012 r. jest prorektorem ds. dydaktyki SGGW. Jest członkiem i przewodniczącym licznych organizacji i towarzystw naukowych.

Specjalizacją naukową profesora Bogdana Klepackiego jest ekonomia, a w szczególności ekonomika i organizacja gospodarstw i produkcji rolniczej oraz zarządzania. Jest wybitnym, uznanym specjalistą w tym zakresie. Najważniejsze osiągnięcia naukowe i obszary zainteresowań badawczych profesora to: ocena wpływu powiększania obszaru na organizację i ekonomikę gospodarstw indywidualnych,

wpływ prowadzenia rachunkowości rolnej na wyniki i efektywność gospodarstw, ocena technologii produkcji i efektywności ich zmian oraz organizacyjnych i ekonomicznych uwarunkowań postępu technologicznego, rachunek ekonomiczny w produkcji rolniczej, racjonalizacja produkcji pasz na glebach lekkich, przystosowania przedsiębiorstw agrobiznesu do zmiennych warunków gospodarowania oraz agrologistyka jako szansa rozwoju przedsiębiorstw agrobiznesu.

W ramach prowadzonych prac badawczych opublikował jako autor lub współautor około 500 publikacji, w tym m.in. książki: *Organizacyjne i ekonomiczne uwarunkowania*

postępu technologicznego w gospodarstwach indywidualnych (na przykładzie produkcji roślinnej); *Ekonomika i organizacja rolnictwa*; *Produkcyjne i ekonomiczne przystosowania gospodarstw prywatnych do zmian warunków gospodarowania*; *Wybrane pojęcia z zakresu organizacji gospodarstwa, produkcji i pracy w rolnictwie* oraz *Podstawy organizacji i zarządzania*. Jest autorem ponad 250 oryginalnych prac twórczych, 35 podręczników i skryptów oraz ponad 200 innych publikacji. Był wykonawcą ok. 100 ekspertyz, biznesplanów, założeń do programów komputerowych technologii produkcji roślinnej, analizy kosztów oraz współautorem założeń do poradnika zarządzania. Dotychczas był promotorem w 26. zakończonych przewodach doktorskich, promotorem w ponad 500. pracach magisterskich, i około 200. licencjackich. Był recenzentem: licznych prac doktorskich, rozpraw habilitacyjnych, wniosków o tytuł profesora. Odbił kilkanaście staży zagranicznych; współpracuje z uczelniami zagranicznymi szczególnie uwagę zwracając na współpracę z Europą Wschodnią. Wyróżniony licznymi nagrodami i odznaczeniami państwowymi np. Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski czy Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Profesor Bogdan Klepacki współpracuje ściśle z Uniwersytetem Rolniczym w Krakowie od 1992 roku. Jako dziekan trzech kadencji oraz prorektor SGGW przyczynił się w sposób bardzo wyraźny, do rozwoju współpracy między naszymi Uczelniami poprzez: wspólnie organizowane konferencje naukowe, międzynarodowe badania i projekty edukacyjne, wspólne prowadzenie przewodów doktorskich i habilitacyjnych oraz organizowanie staży naukowych dla pracowników naszego Wydziału.

W okresie tym podjęto współpracę z SGGW w badaniach naukowych oraz w zakresie kształcenia studentów kierunków ekonomia i zarządzanie. Z inicjatywy profesora podpisano pomiędzy Wydziałem Rolniczo-Ekonomicznym Uniwersytetu Rolniczego, a Wydziałem Nauk Ekonomicznych SGGW, umowę o kształceniu na Studiach

Prof. dr hab. inż. Janusz Żmija dr h.c. podczas wygłaszania laudacji

Doktoranckich w SGGW. Jego zaangażowanie i otwartość umożliwiła pracownikom Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie otwarcie w SGGW przewodów doktorskich i habilitacyjnych oraz prowadzenie procedur o nadanie tytułu profesora w zakresie ekonomii. Dzięki poparciu nominata na Wydziale Nauk Ekonomicznych SGGW w Warszawie przeprowadzone zostały postępowania habilitacyjne dla 7 osób, podjęto z sukcesem przewody o nadanie tytułu profesora dla 3 osób oraz przeprowadzono przewody doktorskie i nadano stopień doktora dla 5 osób. Bez współpracy z Wydziałem Nauk Ekonomicznych SGGW w Warszawie nie byłby możliwy tak szybki rozwój naukowy naszych pracowników i studentów.

Zasługi **Profesora Bogdana Klepackiego** dla Uniwersytetu Rolniczego są więc bardzo duże i dotyczą w szczególności sposobu rozwoju nauk ekonomiczno-rolniczych i kształcenia kadry naukowej.

Uwzględniając to, Rada Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego wszczęła postępowanie o nadanie **prof. dr hab. Bogdanowi Klepackiemu** tytułu Doktora Honoris Causa Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie. Na recenzentów całości kształtu dorobku naukowego, dydaktycznego

i organizacyjnego powołano **prof. dr hab. Stanisława Urbana dr h.c.** z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu oraz **prof. dr hab. Walentego Pocztę** z Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu. Obaj powołani Recenzenci jednomyślnie poparli wniosek Rady Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego. Pan **prof. dr hab. Stanisław Urban dr h.c.** bardzo wysoko ocenił dorobek naukowy nominata i zwrócił uwagę na Jego zaangażowanie, konsekwentność i życzliwość w zakresie kształcenia młodej kadry naukowej oraz wybitny wkład wnoszony w działalność z zakresu organizacji nauki, a także współpracę z gospodarką. Pan **prof. dr hab. Walenty Pocztę** stwierdza m.in., że **prof. Bogdan Klepacki** jest osobą w pełni zasługującą na wyróżnienie, jakim pragnie go obdarzyć Uniwersytet Rolniczy uzasadniając, że w dotychczasowej pracy wykazał się wybitnymi osiągnięciami naukowo-badawczymi, dydaktycznymi i organizacyjnymi oraz nieocenionymi zasługami w zakresie kształcenia kadr naukowych. Obaj recenzenci podkreślili wieloletnią owocną współpracę **Profesora Bogdana Klepackiego** z Uniwersytetem Rolniczym im. Hugona Kołłątaja w Krakowie.

Uwzględniając opinie recenzentów oraz członków Rady Wydziału w dniu 29 stycznia

Audytorium Centrum Kongresowego wypełnili bliscy i przyjaciele profesora Bogdana Klepackiego

2014 roku Rada Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego podjęła uchwałę w sprawie zwrócenia się do Senatu Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie o nadanie **prof. dr. hab. Bogdanowi Klepackiemu** tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie.

Nadanie Panu **prof. dr. hab. Bogdanowi Klepackiemu** tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie stanowi wyraz uznania Jego pozycji, jako uczonego, a także uhonorowania wieloletniej owocnej współpracy z Uczelnią.

*prof. dr hab. inż. Janusz Żmija dr h.c.
kierownik Katedry Zarządzania
i Marketingu w Agrobiznesie*

Wykład prof. dr. hab. Bogdana Klepackiego doktora honoris causa

*Ludzie tęsknią za całkowitą odmianą,
a jednocześnie pragną, by wszystko pozostało takie jak dawniej.
Paolo Coelho „Demon i panna Prym”*

Zmiany – ich nieuchronność oraz konsekwencje społeczno-gospodarcze

Wstęp

Na co dzień nie musimy sobie uświadamiać, że warunkiem powstania i rozwoju wszechświata, w tym naszego globu, a także naszego codziennego funkcjonowania jest zmienność. Już samo powstanie życia na Ziemi jest skutkiem ewolucji materii nieorganicznej w organiczną i dalej, w organizmy żywe, coraz bardziej zaawansowane i skomplikowane, aż po stan znany nam współcześnie.

Trochę historii

Sam fakt pojawienia się ludzkości jako dominującego gatunku na Ziemi być może zawdzięczamy katastrofie, która spowodowała

wyniszczenie gatunków wielkich zwierząt wcześniej władających naszym globem i powstanie niszy dla rodzaju ludzkiego. Nie wnikając w prehistorię, a ograniczając spojrzenie do znanego okresu istnienia gatunku ludzkiego, czyli na jakieś kilkanaście tysięcy lat, można stwierdzić, że warunkiem osiągnięcia każdego kolejnego etapu rozwoju były zmiany, bądź to gwałtowne, bądź też powolne, ewolucyjne. W historii możemy wyodrębnić wiele cywilizacji ludzkich. Ich powstanie oraz rozwój wywoływane były przez różne impulsy, zaś ich wyrazem zewnętrznym były zmiany czasami określane jako rewolucje technologiczne.

Etapy rozwoju ludzkości pod względem sposobu zdobywania pożywienia można podzielić na:

- zbieractwo, rybołówstwo i polowania (2 mln – 8 tys. lat p.n.e., paleolit, mezolit),
- produkcja w wyniku uprawy roślin i chowu zwierząt (od neolitycznej rewolucji rolniczej 8 tys. lat p.n.e., czyli od młodszej epoki kamiennej); uprawa pszenicy, jęczmienia, grochu i soczewicy, chów bydła, kóz, owiec i świń.

Główne miejsca tej rewolucji to Bliski Wschód, następnie Europa, Dolina Nilu, Indus i Dolina Huang-ho (Chiny). Jej przyczyny, jak podaje literatura, to przede wszystkim:

- rosnący popyt na żywność (zwiększająca się liczba ludności) i malejąca wydolność systemu zbieracko-łowieckiego,
- zmiany klimatyczne, zwłaszcza ocieplenie klimatu, co spowodowało wyginięcie niektórych dużych zwierząt, przesunięcie się innych na północ (renifery), i powstanie deficytu białka zwierzęcego,
- obserwacja dziko rosnących roślin i rozpoznanie gatunków przydatnych do spożycia. Ważniejsze skutki tej rewolucji to:
- przyrost liczby ludności, głównie w dolinach rzek,
- zamiana z wędrownego na osiadły tryb życia ludzi, powstawanie osad o charakterze wyspowym,
- podział pracy, początkowo na rolników i hodowców-pasterzy, następnie wyodrębnianie innych zawodów,
- wzrost znaczenia mężczyzn w działalności gospodarczej,
- pojawienie się nierówności majątkowych, rozpad wspólnot pierwotnych,
- rozwój handlu między osadami ludzkimi,
- rozwój kulturalny, w tym religijny, często powiązany z przyrodą i pracami rolnymi.

Trochę teorii

Trudno znaleźć jedną definicję zmiany. Ogólnie jest to przekształcenie istniejącego układu społecznego, ekonomicznego, kulturowego, technicznego i innych w nowy, choć w jednym elemencie odbiegającym od stanu wyjściowego. Inna definicja, często stosowana w ujęciu ekonomicznym, to uznanie, że zmiana, to wypełnianie luki między stanem obecnym a pożądanym stanem przyszłym.

Z punktu widzenia społeczno-ekonomicznego mogą mieć miejsce zmiany makro-systemowe, jak też na poziomie mikro. Mogą one wynikać z przyczyn wewnętrznych i zewnętrznych, mieć charakter zmian dostosowawczych (reaktywnych) i wyprzedzających (planowanych), jak też przybierać charakter radykalny lub ewolucyjny (inkrementalny).

Przyczynami zmian posiadających źródła wewnątrz organizacji mogą być np.:

- wyniki dotychczas osiągnięte (sukcesy, porażki, dostrzeżone odchylenia od sytuacji pożądanego itp.),

JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady dokonuje aktu promocji

- rozbieżności między poglądami, stanowiskami, bądź wyobrażeniami członków organizacji i stanem rzeczywistym (racjonalność rzeczowa i metodyczna),
- nowe pomysły członków zespołu, szczególnie kierownictwa, o charakterze innowacji, dotyczące funkcjonowania organizacji.

Obecnie większą rolę w kreowaniu zmian wywołują czynniki zewnętrzne, takie jak na przykład:

- zmiany w instytucjonalno-prawnym otoczeniu organizacji,
- nacisk otoczenia konkurencyjnego (konkurencja, substytuty itp.),
- zmiany demograficzne, zwłaszcza liczebności i w strukturze populacji,
- zmiany w postrzeganiu np. mody,
- postęp naukowo-techniczny i jego szybki przepływ do praktyki gospodarczej.

Coraz silniejszym piętnem odciska się na turbulentności świata globalizacja i gwałtowny rozwój komunikacji. Konsekwencje zmian na różnych poziomach dotyczą m.in.:

- makroekonomiczne: świata, organizacji światowych i regionalnych, państw i ich grup;
- organizacji i ich grup, związków, zrzeszeń itp.,
- pojedynczych ludzi i ich grup, np. rodzin, zawodów, grup społecznych,
- nauczania na różnych poziomach, szkoły, gimnazja, szkoły średnie, uczelnie.

Ludzie i organizacje mogą wykazywać bardzo różne zachowania wobec zmian, a mianowicie:

- bierność, a więc brak reakcji i dostosowań; zachowania takie w przypadku wielkich zmian zewnętrznych mogą być źródłem upadku organizacji lub porażki poszczególnych osób, w przypadku jednak zmian nieznacznych lub braku wiedzy zachowanie takie może być racjonalne,
- adaptacja, czyli dostosowanie się do nowych sytuacji, wyzwań, bez większej próby oddziaływania na otoczenie,
- oddziaływanie na otoczenie, podejmowanie próby jego kształtowania, zarówno w sensie pozytywnym (np. walka „Solidarności” o zmianę ustroju), jak też negatywnym (przejęcie Krymu przez Rosję),
- zmiana pola działania, polegająca na rozszerzeniu zakresu dotychczasowych działań na obszary pokrewne, bądź odległe, a nawet porzucenie dotychczasowych działań i podjęcie zupełnie nowych.

Nieuchronność zmian – skutki dla współczesnego społeczeństwa

Obserwując sytuację społeczno-gospodarczą można stwierdzić, iż zmiany są nieuchronne, a nawet oczekiwać można ich przyspieszenia. Wynika to z:

Prof. dr hab. Bogdan Klepacki dr. h.c. podczas wykładu

JM Rektor SGGW w Warszawie prof. dr hab. Alojzy Szymański podczas okolicznościowego wystąpienia

państwami, ich ugrupowaniami, aż do konkurencji globalnej (w przyszłości kosmicznej). Dla jednostek, ale także całych grup społecznych ważne są psychologiczne aspekty zmian, których skrajnym objawem (przy zmianach gwałtownych) może być trauma kulturowa, której przykład widzieliśmy tuż po transformacji gospodarczej, zaś jej skutki trwają dotychczas.

Objawy traumy kulturowej mogą być jak wskazuje literatura następujące:

- brak zaufania ludzi do instytucji i innych osób,
- poczucie bezsilności, apatia,
- orientacja na dzień dzisiejszy,
- nostalgia za przeszłością,
- niepokoje i lęki o bezpieczeństwo,
- masowe dyskusje, spory, ruchy społeczne.

Jako sposoby na przyspieszenie przełamania traumy społecznej uznaje się:

- działania instytucjonalne (ekonomiczne i prawne),
- przyspieszenie rotacji pokoleń.

Uznając nieuchronność zmiany otoczenia i uwarunkowań wewnętrznych można przedstawić kilka wniosków płynących dla rolnictwa i agrobiznesu. Wydaje się mianowicie, że jako niezbędne w przyszłości będzie między innymi:

- obserwacja i analiza przez rolników otoczenia, a zwłaszcza – ujmując syntetycznie – prognostyczne „czytanie” rynku,
- warunkiem sukcesu w gospodarowaniu staje się jak największe wykorzystanie osiągnięć nauki, a także systematyczne korzystanie z dysponującego wysokim poziomem zawodowym doradztwa rolniczego; na znaczeniu nabiera edukacja, wiedza, kształcenie,
- gospodarstwa rolnicze w większości są zbyt małe w sensie ekonomicznym (obszarowo, kapitałowo, organizacyjnie), stąd ich szansą na przetrwanie i rozwój są przedsięwzięcia wspólne, w tym działalność stowarzyszeń, grup producenckich itp.,
- w zakresie produkcji decydujące staje się utrzymanie reżimu technologicznego, czyli umiejętne spełnienie wszystkich warunków procesu technologicznego, precyzja w decyzji i wykonaniu założeń optymalnie określonej

- rozwoju nauki, zwłaszcza techniki i biologii, ale także socjologii, psychologii itp.,
- gwałtownie rosnącej mobilność ludzi, przemieszania ras, religii, kultur, profesji, stylów życia itd.,
- skrócenia dystansu między ludźmi w ujęciu globalnym, a także promieniowania wzorców kulturowych dotyczących poziomu

życia preferowanego w krajach najsilniejszych ekonomicznie i narzucających swoje wzorce kultury, demokracji, relacji międzyludzkich, w tym i rodzinnych.

Należy oczekiwać rosnącej konkurencji na poziomie przedsiębiorstw i organizacji na poziomie lokalnym, ale także między regionami,

technologii, a także – w coraz większym stopniu wdrażanie rolnictwa precyzyjnego.

Także rozwój nauki w warunkach przyspieszających zmian, stawia nowe zagadnienia, takie jak:

- ciągle pojawiają się nowe wyzwania, co z jednej strony stanowi zagrożenie, np. szybkiej dezaktualizacji tematów i wyników badań, jednak z drugiej strony oznacza rozszerzanie i ciągłość potrzeby badań i stanowi szansę dla nauki (pracowników naukowych, zwłaszcza młodszych),
- rośnie znaczenie posiadania umiejętności „odczytywania problemów przyszłości”, określenia tematów, które będą znaczące nie w chwili zgłoszenia projektu lub otrzymania środków na jego zrealizowanie, lecz w momencie prezentacji wyników badań,
- umiejętność poszukiwania źródeł finansowania badań, zarówno w formie zasilania budżetowego, jak i pozostałego, tj. środków prywatnych, stowarzyszeń, Unii Europejskiej itp.,
- wielkim zagrożeniem dla rozwoju nauki jest coraz bardziej sformalizowany system ocen pracowników naukowych oraz ich awansów; współcześnie zagadnienie miejsca publikowania i liczby uzyskanych punktów stało się ważniejsze od uzyskiwanych, rzeczywistych osiągnięć naukowych,
- organizacja społeczeństwa jest coraz bardziej skomplikowana, dlatego jego rozumienie przez pryzmat widzenia pojedynczych nauk staje się trudne; tymczasem mamy do czynienia z „rozejściem się” nauk społecznych, zwłaszcza humanistycznych i ścisłych;
- niebezpiecznym zjawiskiem, dominującym w systemie awansów naukowych, jest obecnie rozdrobnienie dziedzin i dyscyplin naukowych w teorii popierane są badania interdyscyplinarne, w praktyce najczęściej jest odwrotnie, bowiem wymaga się coraz węższego zakresu rozpraw naukowych i to ograniczonego do ścisłych dyscyplin.

Kolejnym polem wielkich wyzwań i dylematów jest edukacja. Jako najważniejsze pytania i wyzwania można wymienić takie jak:

- poszukiwanie odpowiedzi o stopień rozległości nauczania, a mianowicie czy preferować nauczanie specjalizacyjne czy też wielostronne,
- który sposób jest bardziej efektywny i przydatny: kształcenie indywidualne czy zstandaryzowane,
- na ile powinno się stosować podające i aktywizujące formy nauczania, w zależności od poziomu kształcenia,
- jak kształtować proporcje między nauczaniem dla rozwoju indywidualizmu ludzi a na ile starać się wyrobić w uczniach umiejętność działań zespołowych,
- co i jak należy zrobić, aby model uczenia się przez całe życie nie był hasłem, lecz stał się rzeczywistością w skali społecznej,
- w jaki sposób przekształcić programy i treści kształcenia młodzieży, aby miało miejsce nauczanie nie dla „zawodowości” a dla „zatrudnialności”,
- jak na poziomie studiów akademickich ukształtować miejsce wiedzy określanej według narzuconych standardów w ramach szeroko pojętych efektów kształcenia,
- czy możliwe jest przełamanie w dydaktyce wielu szkół i poziomów zerwanie z kształceniem encyklopedycznym na rzecz kształtowania umysłów uczniów i studentów,
- czy z punktu widzenia społecznego jest korzystne dalsze preferowanie kształcenia masowego, a jeśli nie, w jaki sposób znaleźć równowagę między takim kształceniem a edukacją elitarną,
- jakie są – w różnych grupach nauk – optymalne proporcje między dominującym obecnie kształceniem „kontaktowym” a uznawanym przez wielu dydaktyków za przyszłościowe, nauczaniem na odległość.

Także w zakresie zarządzania pojawia się wiele dylematów i koniecznych przewartościowań. Jako jedne z ważniejszych można wymienić:

- konieczność przejścia w gospodarowaniu kadrami od „modelu sita” do modelu „kapitału ludzkiego”,
- upowszechnienie wśród kadry kierowniczej umiejętności delegowania uprawnień podwładnym różnego szczebla,

- wyrobienie, już w okresie edukacji, umiejętności organizacji pracy zespołowej,
- minimalizację elementów motywowania negatywnego pracowników na rzecz oddziaływania pozytywnego (szczególnie ważne w warunkach rosnącego poziomu wykształcenia podwładnych),
- inicjowanie kreatywności i przedsiębiorczości wszystkich członków poszczególnych społeczności, bez względu na aktualnie zajmowaną pozycję (osoby na niskich stanowiskach mogą dysponować olbrzymim potencjałem intelektualnym),
- konieczność, bardziej niż dotychczas, elastycznego rachunku ekonomicznego we wspieraniu decyzji (myślenie ekonomiczne przed księgowym),
- coraz mocniejsze powiązanie zarządzania z psychologią, socjologią, informatyką itp.,
- kształcenie umiejętności zarządzania zmianami.

Zmiany w otoczeniu mają i coraz mocniej będą miały wpływ na nasz rozwój osobisty. Zagadnienie to jest wielowątkowe, wspomnę tylko niektóre problemy, a mianowicie:

- rosnąca jest rola samokształcenia ludzi w miejsce dotychczasowego zorganizowanego i przymuszonego kształcenia; dotyczy to szczególnie doskonalenia ludzi dorosłych,
- coraz więcej dylematów pojawi się w organizacji życia osobistego, a szczególnie wyboru: życie rodzinne czy praca nad sukcesem, a także umiejętność wygospodarowania czasu dla rodziny,
- coraz wyraźniejsza jest zmiana modelu relacji międzyludzkich, wyrażająca się w świadomym wyborze: rodzina czy samotne życie („singiel”),
- kreatywność, wiążąca się często z wielkim wysiłkiem intelektualnym, staje się warunkiem awansu zawodowego,
- dostrzegamy znaczne wydłużenie młodości biologicznej organizmów ludzkich, podobnie jest z młodością kalendarzową (widać to w statystykach), nabiera więc na znaczeniu problematyka wykorzystania tego dodatkowego czasu sprawności, ale i konkurencyjności poszczególnych pokoleń,

- aktualnie jesteśmy nieustannie „atakowani” olbrzymią ilością informacji, mamy do czynienia z pewnym rodzajem „medialnego prania mózgow”, kolejne generacje, dla zachowania zdrowia psychicznego, będą więc musiały uzyskać odporność na wpływ mediów, mód, „zbawczych” nowinek; niewykluczone, że pojawią się nowe nauki, których twórcy będą uczyli jak lekceważyć lub neutralizować działania marketingowe,
- dla wszystkich ludzi, ale szczególnie pełniących funkcje kierownicze, decydująca o sukcesie będzie umiejętność „zarządzania stresem”.

Przez tysiąclecia dziejów ludzkich wielkim szacunkiem otaczani byli w większości społeczeństw ludzie starsi, dojrzały, doświadczony. Obecnie jednak zasadne jest – być może przeciwnie pytanie – czy cywilizacja mądrych starców jeszcze ma szansę. Istnieje wiele wskazówek, że nastąpiło odwrócenie ról: dzieci – rodzice, nauczający – nauczani. Mamy tu do czynienia z kilkoma modelami kultury, a mianowicie:

- kultura postfiguratywna – wzory kulturowe dzieciom i młodzieży przekazują ludzie starsi; jest to typowa sytuacja w społeczeństwach tradycyjnych,

- kultura kofiguratywna – wzory kulturowe są przekazywane przez pokolenie średnie, pokolenie starszych jest marginalizowane; mamy do czynienia z taką sytuacją w okresie przejściowym,
- kultura prefiguratywna – pokolenia starsze „nie nadążają” za nowymi rozwiązaniami, modelem życia, zmianami, dawne wzorce kulturowe się nie sprawdzają, zaczynają dominować młodzi. Wiele wskazuje, że obecnie taka sytuacja jest coraz częstsza.

Zamiast podsumowania chcę, do refleksji, przedstawić kilka „złotych myśli” dotyczących zmian:

- zmiana jako taka nie niesie w sobie żadnej informacji wartościującej,
- skutki zmian mogą być zarówno pozytywne, jak i negatywne,
- zmiana jest nieunikniona, jest procesem a nie zdarzeniem,
- tylko taka zmiana jest pożądana lub konieczna, która jest właściwa co do rodzaju, kierunku i rozległości,
- bezpieczniejsze i korzystniejsze są zmiany planowane aniżeli reaktywne,
- w sytuacjach wymuszenia częste są zmiany pozorne zamiast rzeczywistych,

- łatwiejsze do wdrożenia i trwalsze są zmiany akceptowane niż wymuszone,
- przymus wewnętrzny jest łatwiejszy do zaakceptowania niż zewnętrzny,
- w makroekonomicznym ujęciu edukacja jest najlepszą metodą zmniejszania oporów przed zmianami,
- na poziomie organizacji najskuteczniejsze jest włączanie i wyjaśnianie,
- współczesne organizacje, które chcą istnieć i rozwijać się są skazane na zmiany,
- wszyscy musimy nauczyć się zarządzania brakiem ciągłości.

Na zakończenie chcę przytoczyć motto, w postaci słów George’a Bernarda Shaw (*Maxims for Revolutionists* 1903), które brzmi:

Rozsądny człowiek dostosowuje się do świata, a człowiek nierozsądny uparcie stara się przystosować świat do siebie.

Zatem cały postęp zależy od człowieka nierozsądnego.

Moje przesłanie więc brzmi:

Naukowcy, w imię postępu

Nie bójmy się być choć trochę nierozsądni

Prof. dr hab. Bogdan Klepacki dr h.c. wraz z najbliższą rodziną

Uroczyste promocje habilitacyjne i doktorskie w Uniwersytecie Rolniczym oraz wręczenie Medali Sześćdziesięciolecia Uniwersytetu Rolniczego

Kraków, 16 maja 2014 r.

Tegoroczne promocje habilitacyjne i doktorskie poprzedzone zostały uroczystym wręczeniem Medalu Sześćdziesięciolecia Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie trzem osobom zasłużonym dla Uniwersytetu Rolniczego. Godności tej dostąpili:

profesor John Russell – z Neural Control Systems Centre for Integrative Physiology in Edinburgh,

Henryk Dankowiakowski – dyrektor Małopolskiej Izby Rolniczej,

Andrzej Krupiński – prezes przedsiębiorstwa „U Jędrusia”.

Wręczenia dokonał JM Rektor UR **prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady**.

Uroczystość promocji habilitacyjnych i doktorskich ma szczególny charakter dla Uczelni Akademickiej, jest bowiem końcowym, najmilszym akcentem wieloletniego trudu doktorów habilitowanych i doktorów, niewymiernej opieki naukowej promotorów i życzliwej troski wielu ogniw instytucjonalnych naszej Uczelni.

Promocje habilitacyjne

Każdego roku grono naszych nauczycieli akademickich powiększa się o kilkudziesięciu doktorów habilitowanych i doktorów. Stopień naukowy doktora habilitowanego w ciągu minionego roku uzyskało 36 osób i tym samym nasza Uczelnia osiągnęła liczbę 493 doktorów habilitowanych wypromowanych w naszej Uczelni.

Promocje habilitacyjne otrzymali:

- **Wydział Rolniczo-Ekonomiczny**

JM Rektor UR profesor Włodzimierz Sady wręcza Medal Sześćdziesięciolecia Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie na ręce profesora John'a Russel'a

dr hab. inż. Tomasz Zaleski

dr hab. inż. Robert Witkowicz

dr hab. inż. Edyta Skrzypek

dr hab. inż. Renata Bączek-Kwinta

dr hab. inż. Renata Tobiasz-Salach

dr hab. inż. Krzysztof Frączek

dr hab. inż. Jerzy Wieczorek

dr hab. inż. Joanna Puła

- **Wydział Leśny**

dr hab. inż. Robert Jankowiak

dr hab. inż. Kinga Skrzyszewska

- **Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt**

dr hab. inż. Jarosław Łuszczynski

- **Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji**

dr hab. inż. Piotr Herbut

dr hab. Tomasz Bergel

dr hab. inż. Piotr Bugajski

dr hab. inż. Krzysztof Chmielowski

dr hab. inż. Andrzej Strużyński

- **Wydział Ogrodniczy**

dr hab. inż. Agnieszka Lis-Krzyścińska

dr hab. inż. Bożena Pawłowska

Promocje habilitacyjne i doktorskie to bardzo podniosła uroczystość

Habilitanci przed aktem promocji

- dr hab. inż. Zofia Włodarczyk
- dr hab. inż. Beata Jankowska
- dr hab. inż. Monika Bieniasz
- dr hab. inż. Anna Bieniek
- dr hab. inż. Anna Francke
- dr hab. inż. Katarzyna Malinowska
- dr hab. inż. Małgorzata Mikiciuk
- dr hab. inż. Ewa Trzaskowska
- dr hab. inż. Maria Pobożniak
- *Wydział Inżynierii Produkcji i Energetyki*
- dr hab. inż. Florian Adamczyk
- dr hab. inż. Jarosław Knaga
- dr hab. inż. Anna Szelań-Sikora
- dr hab. inż. Urszula Małaga-Toboła
- dr hab. inż. Piotr Sołowiej
- *Wydział Technologii Żywności*
- dr hab. inż. Magdalena Mika
- dr hab. inż. Wiesława Krysiak
- dr hab. inż. Aneta Kopeć
- dr hab. inż. Sławomir Pietrzyk

Promocje doktorskie

W minionym roku stopień naukowy doktora uzyskało 29 osób (w tym 25 doktorantów Studium Doktoranckiego UR oraz 4 pracowników innych instytucji) i tym samym dorobek naszej Uczelni od początku swego istnienia, jako Uczelni Akademickiej osiągnął liczbę 1562 wypromowanych doktorów.

Promocje doktorskie otrzymali:

- **Wydział Rolniczo-Ekonomiczny**

dr inż. Małgorzata Koncewicz-Baran, promotor dr hab. Krzysztof Gonddek
dr inż. Katarzyna Wolny-Koładka, promotor prof. dr hab. Wiesław Barabasz

dr inż. Magdalena Klimek-Chodacka, promotor dr hab. Rafał Barański, prof. UR
dr inż. Monika Sasal, promotor prof. dr hab. Janusz Kościelniak

dr inż. Andrzej Banek, promotor prof. dr hab. Wiesław Barabasz

- **Wydział Leśny**

dr inż. Katarzyna Staszynska, promotor prof. dr hab. Jerzy Szwagrzyk
dr inż. Janusz Tomaszewicz, promotor prof. dr hab. Elżbieta Pancer-Koteja

dr inż. Piotr Tompalski, promotor prof. dr hab. Wojciech Krzaklewski
dr inż. Andrzej Marzęda, promotor dr hab. Józef Kania, prof. UR

dr inż. Zygmunt Paruch, promotor dr hab. Waldemar Gil, prof. UR

- **Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt**

dr inż. Łukasz Migdał, promotor dr hab. inż. Monika Bugno-Poniewierska
dr inż. Dominika Kulaj, promotor prof. dr hab. Marian Ormian

dr inż. Anna Stygar, promotor dr hab. Joanna Makulska, prof. UR
dr Małgorzata Błachuta, promotor dr hab. Danuta Wrońska

dr inż. Dominika Cywicka, promotor prof. dr hab. Paweł Brzuski

- **Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji**

dr inż. Karol Plesiński, promotor prof. dr hab. Artur Radecki-Pawlik

- **Wydział Ogrodniczy**

dr inż. Zofia Nizioł-Lukaszewska, promotor dr hab. Maria Gawęda

JM Rektor UR prof. dr hab inż. Włodzimierz Sady dokonuje promocji habilitacyjnej

Złożenie ślubowania doktorskiego

dr inż. Małgorzata Żoła, promotor prof. dr hab. Maria Kowalik

dr inż. Anna Nowicka, promotor prof. dr hab. Dariusz Grzebelus

dr inż. Magdalena Pypeć, promotor dr hab. Piotr Muras

dr inż. Barbara Kierpiec-Baran, promotor prof. dr hab. Maria Kowalik

- **Wydział Inżynierii Produkcji i Energetyki**

dr inż. Tomasz Reguła, promotor prof. dr hab. Jarosław Frączek

dr inż. Maciej Strzelczyk, promotor prof. dr hab. Tadeusz Juliszewski

- **Wydział Technologii Żywności**

dr inż. Joanna Tkaczewska, promotor prof. dr hab. Władysław Migdał

dr inż. Katarzyna Dereń, promotor dr hab. Agnieszka Filipiak-Florkiewicz

dr inż. Krzysztof Kucharczyk, promotor prof. dr hab. Tadeusz Tuszyński

dr inż. Krystyna Pogoń, promotor prof. dr hab. Grażyna Jaworska

dr inż. Piotr Kulawik, promotor prof. dr hab. Władysław Migdał

dr inż. Magdalena Rzepka, promotor prof. dr hab. Krzysztof Surówka

Opracowanie: Biuro Rozwoju Kadr Naukowych i Współpracy z Gospodarką

Uroczystość nadania sali wykładowej 334 w Budynku Jubileuszowym imienia prof. Juliusza Jakóbca – pierwszego Dziekana Wydziału Zootechnicznego i odsłonięcie pamiątkowej tablicy

Kraków, 9 czerwca 2014 r.

Uroczystość otworzył JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady

Moment odsłonięcia tablicy pamiątkowej

Jednym z ważniejszych punktów międzynarodowej konferencji naukowej *Badania molekularne w naukach o zwierzętach*, odbywającej się na Wydziale Hodowli i Biologii Zwierząt Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie była uroczystość nadania sali wykładowej 334 imienia **prof. Juliusza Jakóbca** – pierwszego Dziekana Wydziału Zootechnicznego.

Uroczystość uświetnili swoją obecnością JM Rektor UR **prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady**, **prof. dr hab. inż. Florian Gambuś** Prorektor ds. Organizacji Uczelni i Współpracy z Gospodarką oraz **dr hab. inż. Stanisław Małek** prof. UR – Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej.

Odsłonięcia pamiątkowej tablicy dokonali: JM Rektor **prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** oraz **prof. dr hab. inż. Czesław Klocek** dziekan Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt.

Sylwetkę prof. Juliusza Jakóbca przedstawił **prof. dr hab. inż. Jan Szarek** – senior Wydziału.

Opracowanie:
prof. dr hab. inż. Czesław Klocek
dziekan Wydziału Hodowli
i Biologii Zwierząt

Prof. Jan Szarek przedstawia sylwetkę prof. Juliusza Jakóbca

Juliusz Jakóbiec (1905-1968)

Profesor, doktor habilitowany nauk rolniczych, doktor w zakresie hodowli bydła urodził się w Krakowie w rodzinie Jana i Klary z domu Szvec (Czeszka). Jego ojciec pochodził z rodziny chłopskiej. Był profesorem gimnazjalnym, a następnie kuratorem. Profesor **Juliusz Jakóbiec** ożenił się panią Kosmalową. Jedyny ich syn **Andrzej** został kapitanem Żeglugi Wielkiej i uprawia zawód marynarza mieszkając w Szczecinie. Profesor maturę uzyskał w 1923 r. w IV gimnazjum w Krakowie. Studiował na Wydziale Rolniczym UJ pod kierunkiem prof. **Romana Prawocheńskiego** w okresie od 1923 do 1929 r., tam też wykonał rozprawę doktorską na temat *Studia nad wrzosówką wileńską*, dzięki czemu w 1932 r. uzyskał stopień doktora. Stopień doktora habilitowanego otrzymał za rozprawę naukową *Dziedziczenie mnożności u owiec*. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1954 r., a zwyczajnego w 1966 r. Podczas studiów (1927-1929) był asystentem wolontariuszem w Zakładzie Hodowli Ogólnej, Chowu Drobnego Inwentarza i Mleczarstwa UJ, gdzie pracował pod kierownictwem wybitnego uczonego, prof. **Teodora Marchlewskiego**. Po studiach w latach 1929-1934 był starszym asystentem i równocześnie zastępcą kierownika Zootechnicznej Stacji Doświadczalnej, aby od 1933 r. zostać kierownikiem Zakładów Naukowo-Badawczych Fundacji im. Z. i W. Surzyckich w Boguchwale. W 1934 r. powrócił na asystenturę, następnie awansował na adiunkta (1936-1939) w Zakładzie Hodowli Ogólnej i Mleczarstwa Wydziału Rolniczego UJ.

W listopadzie 1939 r. został aresztowany w ramach akcji „Sonderaktion Krakau”. Niemcy wywieźli Go do obozu w Sachsenhausen, a później do Dachau, gdzie był więziony do grudnia 1940 r. Prof. **Prawocheński** relacjonował pobyt w tych arcytrudnych warunkach obozowych, pisząc że **Profesor Jakóbiec** nie tylko dzielnie je znosił, ale dał dowód człowieczeństwa pomagając słabszym i starszym kolegom profesorom, m.in. prof. **Teodorowi Marchlewskiemu**. Z obozu powrócił do Krakowa i podjął pracę w charakterze inspektora

hodowli bydła. Równolegle prowadził zajęcia w tajnym nauczaniu na UJ, wykładając hodowlę zwierząt.

Po zakończeniu wojny odbudował Wydział Rolniczy UJ. Wspólnie z prof. **Teodorem Marchlewskim** współorganizował Instytut Genetyki Zwierząt i Biologii Hodowlanej, późniejszy Instytut Zootechniki, w którym mianowano Go vice dyrektorem ds. naukowych (1952-1966), równocześnie objął kierownictwo Oddziału Hodowli Bydła (1950-1952). Instytut Zootechniki pod kierownictwem prof. Marchlewskiego był azylem dla ziemian i tzw. „wrogów PRL”. Profesor Jakóbiec habilitował się w 1946 r. na podstawie rozprawy *Dziedziczenie mnożności u owiec*. W 1952 r. objął funkcję kierownika Zakładu Hodowli Szczegółowej Zwierząt. Od powstania Wyższej Szkoły Rolniczej (1953) objął kierownictwo Zakładu Hodowli Bydła i równocześnie Katedry Hodowli Szczegółowej Zwierząt. Organizował On Wydział Zootechniczny w WSR w Krakowie i został jego pierwszym Dziekanem. Pełnił liczne funkcje z wyboru i mianowania m.in. pracował w wielu komisjach i radach naukowych. Jako ekspert Ministerstwa Rolnictwa zapoznawał się z hodowlą bydła w Danii i Holandii w 1953r., w 1961r. ponownie w Danii, a w 1962r. w Austrii. Profesor opracował m.in.: rejonizację bydła dla kraju, studium oceniające możliwości hodowli bydła ncb na tle uwarunkowań środowiskowych i ekonomicznych, oceniał wyniki krzyżowania uszlachetniającego bydła pc z bydem dc. i wyniki krzyżowania bydła pc z rasami mięsnymi, podjął badania nad poprawą jakościową młodej wołowiny. Jest zasługą Profesora, że równocześnie w IZ w Balicach i WSR w Krakowie rozpoczęły się badania w zakresie immunogenetyki i genetyki populacji, oraz wykształcił profesorów m.in.: **Jana Rapacza**, **Henryka Duńca**, **Zbigniewa Stalińskiego**, **Janinę Sawicką** i **Jana Szarka**. Promował ponad 30 magistrantów, 4 doktorów i 2 habilitantów. Na tej podstawie można mówić o „szkole naukowej” Profesora Juliusza Jakóbca. Jego zasługi wyróżniono odznaczeniami państwowymi, a najważniejsze z nich to Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski. Był On człowiekiem nad wyraz skromnym i życzliwym dla współpracowników. Jego prace naukowe wniosły znaczący wkład do polskiej hodowli zwierząt. Jako Jego doktorant mogę stwierdzić, że w naszej pamięci pozostaje szlachetnym człowiekiem, godnym naśladowania jako patriota i uczonego.

Opracowanie: prof. dr hab. Jan Szarek

Wspomnienie o zmarłym śp. prof. dr hab. Eugeniuszu Otolińskim

1 lipca 1932 – 5 maja 2014

Prof. dr hab. Eugeniusz Otoliński

Żegnając wielce zasłużonego dla nauk ekonomiczno-rolniczych oraz dla Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie naukowca i nauczyciela akademickiego, który przez 45 lat nauczał tysiące studentów z których, bardzo wielu żyje i pracuje nadal w rolnictwie i agrobiznesie Małopolski i w różnych częściach kraju – wspominamy jego pracę i życie.

Profesor Józef Kubica, przed laty rektor WSR w Krakowie często wspominał jak w 1956 r. pojechał służbowo do Bułgarii, do Sofii i spotkał tam, co było dla niego miłym zaskoczeniem młodego, bardzo przystojnego i uczynnego studenta studiującego w Wyższym Instytucie Gospodarstwa Wiejskiego w Sofii. Tym studentem był właśnie **Eugeniusz Otoliński**. Na kilkudniowym objeździe po gospodarstwach rolnych w Bułgarii przypadli sobie wzajemnie do gustu, czego efektem było złożenie propozycji pracy już absolwentowi Eugeniuszowi w WSR w Krakowie, w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Rolnictwa.

Odnosząc się chociażby do kilku wątków aktywnego życia naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Świętej Pamięci **profesora Eugeniusza Otolińskiego** staje przed dużym dylematem, czy potrafię zrobić to właściwie i chociażby w części oddać jego osobowość, zasługi, wskazać na jego osiągnięcia, a także niepowtarzalnie duże zaangażowanie w pracy. Jakże bowiem zawsze nie do pokonania był Jego styl wystąpień, wypowiedzi, opisu faktów, oceny ludzi. Język bardzo kwiecisty, wysublimowany dobór słów, barwność określeń, precyzja wypowiedzi, obfitość komentarzy. Mało kto potrafił tak jak Profesor występować na konferencjach, co czynił w sposób ekspresyjny, wysoce fachowy, skupiający zainteresowanie słuchaczy.

Profesor Eugeniusz Otoliński był wysoce profesjonalnym i wytrawnym badaczem skupionym na problematyce ekonomiczno-rolniczej. Badania swe ogniskował na problematyce gospodarstw rolnych dużych, PGR-ów i małych, dobrych, przodujących, stwarzających pozytywne wzorce, ale także poszukiwał sposobów poprawy i naprawy organizacji czy zarządzania gospodarstwami słabymi. Do celów badawczych zbierał materiały w terenie, jeździł do gospodarstw i firm, pilnie wypytywał, rozmawiał z ludźmi. Należał zapewne wówczas do wąskiego grona naukowców, którzy znali rzeczywistość produkcyjno-ekonomiczną rolnictwa, stąd chętnie był wysłuchiwany i cieniony, także na salonach w Warszawie, Pradze, czy Berlinie. Wyniki swych badań, przemyśleń, rozważań łatwo przemieniał na tekst naukowy. Publikował dużo, dbał o styl, formę i jakość swych prac. Jednocześnie mocno

sprzeciwiał się rodzącym się w nauce tendencjom do formalizacji i niewłaściwych ocen pracowników opartych nie o rzeczywiste zasługi dla nauki, lecz wymyśloną przez kogoś punktację. Profesor chętnie uczestniczył w konferencjach krajowych i zagranicznych. Traktował je jako niepowtarzalne forum spotkań wymiany myśli i wyników badań. Także sam od lat 80-tych organizował wiele międzynarodowych konferencji naukowych dbając o dobór referentów i panelistów, przyczyniając się tym do tworzenia krakowskiej szkoły ekonomiki rolnictwa.

Profesor Eugeniusz Otoliński miał bardzo dobre przygotowanie badawcze, ukształtowane przez wieloletnie studia i staże, także zagraniczne, a z racji wyjątkowych uzdolnień, był w stanie pisać twórcze, poważne opracowania naukowe i eseje na bardzo wysokim poziomie, starając się rozwijać teorie zarządzania i ekonomiki rolnictwa. Było to w kraju powszechnie znane i uznane, co zaowocowało zaliczeniem Profesora do grona wybitnych ekonomistów rolnictwa i co przynosiło chlubę zarówno Jemu jak i nam, Jego współpracownikom, ale także i katedrze, którą kierował i naszej Uczelni. Pracę naukową Profesor traktował z wielką powagą, jako powołanie, jako misję, jako wielki obowiązek względem rolnictwa i kraju. Pracy tej poświęcił niemal całe swoje życie często zaniedbując sprawy osobiste i rodzinne. Dużo i długo pracował, nie tylko w dni robocze, ale także zwykle w soboty, ucząc w tym dniu niestacjonarnych studentów. Przychodził do pracy również w niedziele, bo wtedy było cicho, bez zgiełku, można było spokojnie pomyśleć, poczytać i efektywnie pisać. Profesor opublikował

wiele książek i skryptów, oryginalnych prac twórczych i opracowań popularnonaukowych w ogólnej liczbie ok. 320, z których 75 w obcych językach. Był promotorem kilkuset prac magisterskich, inżynierskich, licencjackich, a także 8 prac doktorskich. Dwóch jego doktorantów jest obecnie profesorami nauk ekonomicznych. Pracę dydaktyczną traktował jako bardzo ważny i zaszczytny obowiązek. Chętnie i ciekawie wykladał używając pięknego, aczkolwiek złożonego języka fachowego. Był wymagającym wykładowcą zarówno dla studentów jak i dla licznego grona dość często zmieniających się w rozwijającej się katedrze pracowników. Profesor chętnie, choć zwykle wymagało to wyrzeczeń i poświęcenia, wyjeżdżał do różnych ośrodków naukowych wschodu i zachodu Europy. Otworzył kraje Zachodu dla licznego grona pracowników, których nie tylko zachęcał do wyjazdów zagranicznych, ale wyjazdy te im nawet nakazywał. W wielu krajach europejskich był znanym i uznanym naukowcem, bardzo chętnie przyjmowanym, zapraszanim do wygłaszania referatów, uczestniczenia w seminariach, publikowania. Za swą ciężką, ale efektywną pracę naukową był wielokrotnie nagradzany, wyróżniany i odznaczany. Pozwól sobie tu tylko przywołać nadany mu Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i pięć odznaczeń zagranicznych. Był także cenionym i bardzo wysoko ocenianym za swoje osiągnięcia naukowe i dydaktyczne na macierzystej Uczelni i w środowisku ekonomistów polskich. Długo i bardzo dobrze służył macierzystej Alma Mater. Był człowiekiem niezmiernie pracowitym, oddanym nauce, upartym i wytrwałym w dążeniu do celu i w nauce spełnionym.

Do końca życia zachował trzeźwość umysłu, dużo czytał, często niepostrzeżenie przechodził do katedry by pisać, jak sam nadmienił pewnie już ostatni artykuł. Jednak liczne dolegliwości, cierpienia i konieczność hospitalizacji sprawiły, że artykuł ten nie został niestety dokończony.

*Jego uczeń
prof. dr hab. Wiesław Musiał*

Informacja z przebiegu obrad Senatu UR w dniu 30 maja 2014 r.

Rektor poinformował, że zmarli:

Anna Ludew – emerytowany pracownik Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego,

prof. dr hab. Eugeniusz Otołiński – emerytowany pracownik Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego,

mgr inż. Jan Czechowicz – wieloletni pracownik Wydziału Leśnego,

prof. dr hab. Jerzy Maria Achrem-Achremowicz – emerytowany pracownik Wydziału Ogrodniczego.

Rektor wręczył list gratulacyjny **dr. inż. Grzegorzowi Wcisło** z Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki z okazji zdobycia na 113. Międzynarodowych Targach Wynalazczości „CONCO-URS LÉPINE 2014” w Paryżu Złotego Medalu za opracowanie innowacyjnej technologii produkcji biopaliw etanolowych II generacji z surowców rolniczych zawierających celulozę i lignocelulozę oraz wyróżnienia otrzymanego podczas I Forum Przedsiębiorców w Krakowie w kategorii Lider Innowacyjności dla osoby, która zaznaczyła się szczególnie w obszarach uznawanych za przyszłościowe lub wizjonerskie.

Rektor poinformował, że:

- 4 czerwca br. o godz. 11:15 odbędzie się przemarsz z Collegium Novum na Rynek Główny przedstawicieli Uczelni z okazji 25. rocznicy wyborów czerwcowych 1989;
- student kierunku Biotechnologia **Tomasz Ociepa** został laureatem Stypendium Marszałka Województwa Lubelskiego za wybitne wyniki w nauce;
- ukazał się ranking szkół wyższych miesięcznika Perspektywy, w którym Uniwersytet Rolniczy znalazł się na 36 miejscu wśród polskich uczelni, na 4 miejscu, jako uczelnia rolnicza oraz na 3 miejscu wśród krakowskich Uczelni;
- Uniwersytet Rolniczy zajął 36. miejsce w rankingu Polityki ze względu na indeks Hirscha, a wśród uczelni rolniczych jest na 3 miejscu.

Prof. dr hab. inż. Andrzej Lepiarczyk dziekan Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego poinformował, że 2 czerwca br. o godz. 11 odbędzie się uroczyste nadanie tytułu doktora honoris causa **profesorowi Bogdanowi Klepackiemu**.

Prof. dr hab. inż. Stanisław Orzeł dziekan Wydziału Leśnego poinformował, że 26 kwietnia br. odbył się doroczny konkurs Sygnalistyki Myśliwskiej „O Róg Zbramira”, gdzie Zespół Sygnalistów Uniwersytetu Rolniczego „Hagard” zajął pierwsze miejsce.

Agnieszka Głowacka przedstawicielka Studentów WIŚiG poinformowała, że studenci WIŚiG w maju br. wzięli udział w dwóch międzynarodowych konferencjach naukowych, gdzie prace studentów z Sekcji Fotogrametrii Koła Naukowego Geodetów pod opieką naukową **dr. inż. Bartosza Mitki** oraz **dr. inż. Zbigniewa Siejki** zostały wysoko ocenione.

Dr hab. inż. Stanisław Małek, prof. UR – Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej złożył podziękowania wszystkim osobom zaangażowanym w organizację oraz

uczestniczącym w XIV Festiwalu Nauki w Krakowie, którego po raz czwarty Uczelnia była głównym koordynatorem. Poinformował, także że kadra zarządzająca Uniwersytetu Rolniczego zajęła I miejsce wśród krakowskich uczelni wyższych w „Biegu po wiedzę”.

Senat pozytywnie zaopiniował:

- ponowne zatrudnienie **dr. hab. Eugeniusza Wojciechowskiego, prof. UR** na stanowisku profesora nadzwyczajnego UR w Zakładzie Filozofii Przyrody Instytutu Bioróżnorodności Leśnej;
- przedłużenie zatrudnienia **dr. hab. inż. Stefana Satory, prof. UR** na podstawie umowy o pracę na stanowisku profesora nadzwyczajnego UR w Katedrze Inżynierii Sanitarnej i Gospodarki Wodnej;
- przekształcenie Katedry Inżynierii Leśnej w Zakład Inżynierii Leśnej oraz usytuowanie go w strukturze Instytutu Ochrony Ekosystemów Leśnych;
- przekształcenie Katedry Rekultywacji Gleb i Ochrony Torfowisk oraz Katedry Melioracji i Kształtowania Środowiska w Katedrę Melioracji i Kształtowania Środowiska;
- podjęcie przez Wydział Ogrodniczy oraz Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji działań zmierzających do zniesienia studiów wspólnych na kierunku Architektura Krajobrazu i powołania kierunku studiów Architektura Krajobrazu prowadzonych na Wydziale Inżynierii Środowiska i Geodezji;
- podjęcie przez Wydział Rolniczo-Ekonomiczny, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt, Wydział Ogrodniczy oraz Wydział Technologii Żywności działań zmierzających do zniesienia studiów wspólnych na kierunku Biotechnologia i powołania kierunku studiów Biotechnologia prowadzonego na Wydziale Ogrodniczym.

Senat ustalił warunki i tryb rekrutacji na studia I, II stopnia i jednolite magisterskie oraz III stopnia (studia doktoranckie) w roku akademickim 2015/2016.

Senat określił:

- liczbę studentów studiów stacjonarnych w roku akademickim 2014/2015;
- limity przyjęć na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2014/2015.

Senat uchwalił plan rzeczowo-finansowy na 2014 r.

Senat przyjął do akceptującej wiadomości sprawozdanie Kanclerza z powierzonych mu zadań za okres od dnia 20 maja 2013 r. do dnia 30 maja 2014 r.

Oryginał protokołu wraz z załącznikami znajduje się w Biurze Rektora Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie

---

Informacja z przebiegu obrad Senatu UR w dniu 27 czerwca 2014 r.

Rektor poinformował, że zmarł: **Jan Bik** – wieloletni pracownik administracji UR.

Rektor wręczył list gratulacyjny **dr. hab. inż. Barbarze Ścigalskiej, prof. UR** z okazji ponownego wyboru na Prezesa ZNP.

Rektor poinformował, że:

- laureatem Grand Prix i zdobywcą Rogu Wojskiego podczas XIX Ogólnopolskiego Konkursu Sygnalistów Myśliwskich „O Róg Wojskiego” został Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Hagard” UR w Krakowie, a kierownik zespołu, studentka Wydziału Leśnego **Julia Królik**, zajęła II miejsce w Polsce w kategorii indywidualnej;
- nową przewodniczącą URSS została **Karolina Adamska** z Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego;

- 30 czerwca br. odbędzie się wyjazdowe posiedzenie Konwentu UR poświęcone możliwościom współpracy Uniwersytetu Rolniczego z Województwem Śląskim;
- 30 czerwca br. odbędzie się podpisanie listu intencyjnego o współpracy pomiędzy UR, AGH i PK.

Rektor podziękował **pani Paulinie Szyczyk** z Cukierni Kaczmarczyk za wykonanie czekoladowego popiersia Hugona Kołłątaja, które było prezentowane podczas Dni Owada i zostało przekazane władzom Uczelni.

Prof. dr hab. inż. Krzysztof Ostrowski dziekan Wydziału Inżynierii Środowiska i Geodezji poinformował, że studenci V roku studiów stacjonarnych kierunku Geodezja i Kartografia w ramach przedmiotu „Projektowane Terenów Osiedlowych” prowadzonego przez **prof. dr hab. inż. Urszulę Litwin**, na prośbę zainteresowanych gmin, przygotowali projekty zagospodarowania przestrzennego zabudowanego zespołu pałacowo-parkowego w Radłowie oraz ścieżki rekreacyjnej w Horyńcu Zdroju. Zostały one z dużym zadowoleniem przyjęte przez władze samorządowe i będą wykorzystane przy ubieganiu się o dofinansowanie na zagospodarowanie omawianych obiektów z funduszy unijnych i państwowych.

Senat pozytywnie zaopiniował:

- przedłużenie zatrudnienia **dr hab. inż. Barbary Ścigalskiej, prof. UR** na stanowisku profesora nadzwyczajnego UR w Katedrze Agrotechniki i Ekologii Rolniczej do 30 września 2015 r.;
- przedłużenie zatrudnienia **dr hab. inż. Moniki Wszolek, prof. UR** na stanowisku profesora nadzwyczajnego UR w Katedrze Przetwórstwa Produktów Zwierzęcych do 30 września 2016 r.;
- przekształcenie Katedry Chemii i Fizyki w Instytut Chemii i Fizyki na Wydziale Rolniczo-Ekonomicznym;
- utworzenie w Instytucie Chemii i Fizyki na Wydziale Rolniczo-Ekonomicznym: Zakładu Chemii Biopolimerów, Zakładu Chemii i Syntezy Organicznej oraz Zakładu Fizyki.

Senat określił zasady ustalania zakresu obowiązków nauczycieli akademickich Uniwersytetu Rolniczego, rodzajów zajęć dydaktycznych objętych zakresem tych obowiązków, w tym wymiar zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, oraz zasady obliczania godzin dydaktycznych.

Senat pozytywnie zaopiniował przekształcenie, z dniem 1 lipca 2014 r., Wydziału Ogrodniczego w Wydział Biotechnologii i Ogrodnictwa.

Senat określił kierunek studiów I i II stopnia „Biotechnologia” prowadzony na Wydziale Ogrodniczym (po przekształceniu: Wydziale Biotechnologii i Ogrodnictwa) od roku akademickiego 2014/2015.

Senat zobowiązał wydziały: Wydział Ogrodniczy (po przekształceniu: Wydział Biotechnologii i Ogrodnictwa), Wydział Rolniczo-Ekonomicznego, Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt oraz Wydział Technologii Żywności do zakończenia całego cyklu kształcenia w ramach studiów na kierunku Biotechnologia według dotychczasowych zasad, z uwzględnieniem Wydziału Ogrodniczego (po przekształceniu: Wydziału Biotechnologii i Ogrodnictwa) jako jednostki prowadzącej obsługę administracyjno – organizacyjną kierunku.

Senat pozytywnie zaopiniował zniesienie z dniem 30 czerwca 2014 r. jednostki międzywydziałowej pn. Biotechnologia.

Senat określił kierunek studiów I i II stopnia „Architektura Krajobrazu” prowadzony na Wydziale Inżynierii Środowiska i Geodezji łącznie z Wydziałem Ogrodniczym (po przekształceniu: Biotechnologii i Ogrodnictwa) od roku akademickiego 2014/2015 oraz pozytywnie zaopiniował zniesienie z dniem 30 czerwca 2014 r. jednostki międzywydziałowej pn. Architektura Krajobrazu.

Senat zmienił uchwałę Senatu nr 100/2013 z dn. 13 grudnia 2013 r. dot. zatwierdzenia wzoru dyplomu Uczelni.

Senat uchwalił Regulamin kierowania pracownikami, doktorantami oraz studentami Uczelni za granicą w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych.

Senat przyjął sprawozdanie z działalności Biblioteki Głównej Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie za 2013 r.

Oryginał protokołu wraz z załącznikami znajduje się w Biurze Rektora Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie

Dr inż. Grzegorz Wcisło multimedalista światowych wystaw wynalazków

Zgłoszeniem prezentowanym na wystawach wynalazków przez **dr. inż. Grzegorza Wcisła** była innowacyjna technologia produkcji biopaliw etanolowych II generacji z surowców rolniczych. Jest ona innowacyjnym rozwiązaniem pozwalającym na produkcję biopaliw etanolowych z surowców rolniczych zawierających celulozę. Takimi surowcami są: słoma zbóż, słoma rzepakowa, łęty ziemniaczane odpady z przemysłu drzewnego, itp. Do tej pory produkuje się bioetanol również z surowców rolniczych, ale zawierających cukry i skrobię. Produkcja etanolu odbywała się w procesie fermentacji. Proponowana nowa technologia daje możliwości produkcji bioetanolu z surowców zawierających celulozę i stanowi odpowiedź na najnowszą politykę Unii Europejskiej dotyczącą poszukiwania biopaliw nowej generacji, uzyskiwanych z surowców nieżywnościowych. Proces otrzymywania nowej generacji biopaliw etanolowych jest bardzo skomplikowany i wymaga szeregu czynności oraz zastosowania specjalnych enzymów.

W pierwszym etapie należy rozdrobnić i upłynnić biomasę, można tego dokonać stosując nisko stężone kwasy oraz parę wodną. Następnie przeprowadza się proces hydrolizy celulozy i hemicelulozy do cukrów C6 (glukoza) i C5 (ksyloza) przy użyciu enzymów. Jest to jednocześnie najtrudniejszy proces całej technologii powstawania biopaliwa etanolowych II generacji. Następnie prowadzony jest proces fermentacji cukrów C5 i C6 do etanolu przy użyciu drożdży. Kolejnym jest destylacja mająca na celu zwiększenie mocy etanolu do 96,5 proc. Jednak, aby bioetanol mógł być użyty do zasilania silników

samochodów jako 100 proc. paliwo lub jako biokomponent benzyn musi być pozbawiony wody. W ramach prowadzonych prac badawczych wspólnie z Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu dokonano optymalizacji warunków enzymatycznej hydrolizy surowców lignino-celulozowych w kierunku zwiększenia wydajności uzyskiwanej glukozy. Dobrano warunki procesu fermentacji

etanolowej surowców. Dokonano oceny wpływu jakości surowca oraz szczepu drożdży na przebieg i efekty końcowe fermentacji etanolowej. Oceniono wpływ stężenia surowca o obniżonej wartości technologicznej na przebieg i efekty końcowe fermentacji etanolowej.

Gratulujemy: Redakcja

Prezentujemy wykaz wybranych osiągnięć, jakie w swojej kolekcji posiada dr inż. Grzegorz Wcisło

Exhibition of inventions **BRUSSELS INNOVA 2013, 15-16 November 2013. Brussels, BELGIUM**

Srebrny medal

Dr inż. Grzegorz Wcisło tuż po odebraniu dyplomu i srebrnego medalu

113 International Fair of inventions and research **CONCOURS A La PINE** 28.04. a 08.05. 2014. Paris, FRANCE. **Złoty medal.**

Za innowacyjną technologię i urządzenia do produkcji biopaliw typu Biodiesel (paliwo do silników Diesla) – otrzymał złote i srebrne medale na czterech najważniejszych dla świata nauki wystawach wynalazków:

Exhibition of inventions **BRUSSELS INNOVA** 2010, 17-19 November 2010. Brussels, BELGIUM. **Srebrny medal.**

110 International Fair of inventions and research **CONCOURS A La PINE** 28.04. a 08.05. 2011. Paris, FRANCE. **Srebrny medal.**

International Fair inventions and Innovation **INPEX** 2011, 2011 14-17.06. 2011r. Pittsburgh, USA. **Złoty medal.**

Dr inż. Grzegorz Wcisło jest absolwentem Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej, kierunku Mechanika i Budowa Maszyn, specjalność: Silniki spalinowe. W grudniu 2001 r. na ww. Wydziale uzyskał stopień doktora nauk technicznych z zakresu mechaniki i budowa maszyn, w specjalności silniki spalinowe. W latach 1995-1996 był konstruktorem-projektantem w firmie SATEKO. Natomiast w 1997 r. został kierownikiem Energomontażu-Południe Oddział Kraków. Od 2001 r. jest zatrudniony w ówczesnym Wydziale Techniki i Energetyki Rolnictwa Akademii Rolniczej w Krakowie na stanowisku asystenta naukowo-dydaktycznego, natomiast od 2003 na stanowisku adiunkta naukowo-dydaktycznego. Obecnie pracuje w Katedrze Energetyki i Automatykacji procesów rolniczych na Wydziale Inżynierii Produkcji i Energetyki Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. Jest również założycielem Małopolskiego Centrum Odnawialnych Źródeł Energii „BioEnergia”.

Jest naukowcem, wynalazcą, konstruktorem oraz ekspertem w dziedzinie biopaliw. Specjalizuje się w technologiach otrzymywania biopaliw oraz w badaniach wpływu własności fizyko-chemicznych paliw i biopaliw na parametry energetyczne i toksyczność spalin silników wysokoprężnych ZS. Prowadzi również badania nad biopaliwami etanowymi przyszłości, czyli tzw. biopaliwami II generacji. Opracowuje, konstruuje i buduje urządzenia do wytwarzania biopaliw oraz energii elektrycznej. Prezentowane na wystawach wynalazków (na trzech kontynentach) technologie i urządzenia za innowacyjność rozwiązań zostały bardzo wysoko ocenione i wyróżnienie w postaci złotych i srebrnych medali. Dodatkowo jeden z wynalazków „BioHydrogen” został uznany przez Światową Organizację Własności Intelektualnej WIPO (OMPI) za najlepszy wynalazek spośród prezentowanych na wystawie BRUSSELS INNOVA 2012 uzyskując Grand Prix.

Od roku 1999 dr. inż. Grzegorz Wcisło, jako ekspert uczestniczy i konsultuje prace z dziedziny biopaliw, w tym dotyczące możliwości produkcji paliw na własne cele. Był uczestnikiem tworzenia rozwiązań z dziedziny biopaliw lub konsultował je dla Parlamentu RP oraz kilku rządów w Polsce. W latach 2005-2006 był ekspertem Sejmu V kadencji i uczestniczył w pracach Komisji Rolnictwa

Taipei INTERNATIONAL INVENTION SHOW & TECHNOMAT 2011, 26-29.11.2011r. Taipei, Tajwan.

Złoty medal.

Za BioHydrogen urządzenie do produkcji prądu z paliw i biopaliw otrzymał złoty medal z wyróżnieniem

Exhibition of inventions BRUSSELS INNOVA 2012, 15-17 November 2012. Brussels, BELGIUM.

Złoty medal z wyróżnieniem.

Dodatkowo Światowa Organizacja Własności Intelektualnej WIPO (ang. World Intellectual Property Organization) i OMPI (fr. Organisation Mondiale de la Propriété Intellectuelle) uznały wynalazek dr inż. Grzegorz Wcisło za najlepszy, najbardziej innowacyjny spośród prezentowanych podczas BRUSSELS EUREKA Innovation przyznając Grand Prix – PRIX DE L'OMPI POUR LE MEILLEUR INVENTEUR BRUXELLES 2012.

Medale Grand Prix WIPO (OMPI)

i Rozwoju Wsi nad Ustawą o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Prowadzi także seminaria, wykłady, pokazy produkcji biopaliw oraz szkolenia zarówno w kraju jak i za granicami Polski. Przeprowadził szkolenia i seminaria dla pracowników naukowych, studentów oraz zaproszonych gości w następujących zagranicznych jednostkach naukowych: Université Gent (Ostende, Belgia); Institut Supérieur d'Agriculture et d'Agro-Alimentaire Rhone-Alpes, ISARA-Lyon (Uniwersytet ISARA Lyon, Francja); Lwowski Państwowy Uniwersytet Rolniczy w Dublanach (Lwów, Ukraina); České Vysoké Učení Technické v Praze (ČVUT) (Politechnika Czeska w Pradze, Czechy). W wymienionych krajach pracują również urządzenia jego konstrukcji. Przeprowadził także szkolenia i seminaria dla pracowników naukowych, studentów oraz zaproszonych gości w następujących polskich jednostkach naukowych: Akademia Górniczo-Hutnicza (2 razy), Politechnika Krakowska (2 razy), Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, Uniwersytet Rzeszowski oraz Akademia Techniczno-Humanistyczna w Bielsku-Białej.

Za technologię produkcji biopaliw etanolowych II generacji z surowców zawierających celulozę i ligno-celulozę dr inż. Grzegorz Wcisło uzyskał srebrny medal podczas Międzynarodowej Wystawy Wynalazków, Badań Naukowych i Nowych Techniki w Brukseli oraz złoty medal podczas najstarszych na Świecie bardzo prestiżowych Międzynarodowych Targach Wynalazczości CONCOURS – LEPINE w Paryżu.

Krzyż Kawalerski Orderu Wynalazczości

Krzyż Oficerski Orderu Wynalazczości

Za wybitne osiągnięcia w dziedzinie wynalazczości i promowanie polskiej wynalazczości za granicami dr inż. Grzegorz Wcisło otrzymał w latach 2010, 2011, 2012, 2013 i 2014 dyplomy uznaniowe od Ministrów Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Za wybitne międzynarodowe osiągnięcia w dziedzinie wynalazczości 16 listopada 2012 r. w Ratuszu w Brukseli Komisja Odznaczeń ds. Wynalazczości Królestwa Belgii odznaczyła go Krzyżem Kawalerskim Orderu Wynalazczości, dyplomem/tytułem Monsieur Chevalier. Natomiast 17 listopada 2013 r. Krzyżem Oficerskim Orderu Wynalazczości (*Labor Improbus Omnia Vincit* – Praca wszystko zwycięża).

Wyróżnienie z Uniwersytetu Gödöllő dla dr. hab. inż. Józefa Kania, prof. UR

Gödöllő, 20 czerwca 2014 r.

Miło nam poinformować, że **dr hab. inż. Józef Kania, prof. UR** otrzymał tytuł profesora Honorowego (Honorary Professor) nadany mu przez Senat Uniwersytetu Św. Stefana w Gödöllő (Szent Istvan University – SZIU – Szent István Egyetem) „w uznaniu jego wkładu w wysoką jakość kształcenia na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Społecznych oraz promocję działalności tamtejszego Uniwersytetu na arenie międzynarodowej”.

Szczególnie duża aktywność **profesora Kania** dotyczyła współpracy w utworzeniu pierwszego Zakładu Doradztwa Rolniczego na tamtejszym Wydziale (i na Węgrzech) oraz Regionalnego Centrum Doradztwa Rolniczego z siedzibą w Uniwersytecie w Gödöllő, którymi to jednostkami kieruje **doc. dr hab. József Kozari**.

Wręczenie dyplomu miało miejsce 20 czerwca 2014 r. podczas dorocznej uroczystości zakończenia roku akademickiego w SZIU, na której wręczono również dyplomy doktorskie, habilitacyjne i nagrody rektorskie z udziałem władz uczelni i wydziałów, pracowników i studentów oraz wysokich przedstawicieli administracji rządowej i samorządowej.

W tej wspaniałej uroczystości wziął udział również **JM Rektor Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie prof. dr hab. Włodzimierz Sady** oraz delegacja naszego Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego na czele z **prof. dr. hab. inż. Wiesławem Musiałem** – dyrektorem Instytutu Ekonomiczno-Społecznego.

Szent István University (SZIU), zlokalizowany w Gödöllő, w centralnej części Węgier, niecałe 30 km od Budapesztu, jest jedną

z największych uczelni na Węgrzech i największą uczelnią rolniczą, na której kształcą się ponad 16.000 studentów. Uniwersytet ten został utworzony w 2000 roku na bazie fuzji

Akademii Rolniczej (od 1920), Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej (wydział od 1787 r.), Kolegium Architektury i Budownictwa (od 1880) i Wyższej Szkoły Pedagogicznej

Dr hab. inż. Józef Kania, prof. UR; po lewej Prof. József Kozari (Gödöllő) główny inicjator nadania tytułu profesora honorowego oraz długoletni przyjaciel profesora Kania; po prawej JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady

Główny budynek (Rektorat) Uniwersytetu Rolniczego Szent István Egyetem w Gödöllő

(od 1917 r.). W 2009 r. do Uniwersytetu przyłączona została również Wyższa Szkoła Zawodowa Tessedik Sámuel.

Aktualnie w strukturze Uczelni funkcjonuje 7 wydziałów, tj. Wydział Rolniczy i Nauk o Środowisku, Medycyny Weterynaryjnej, Nauk Ekonomicznych i Społecznych, Ekonomii, Rolnictwa i Nauk o Zdrowiu, Inżynierii Produkcji, Architektury i Budownictwa oraz Pedagogiki. Niektóre z nich posiadają wciąż swoje oddziały zamiejscowe w 5 różnych miejscowościach.

Największym wydziałem, z którym współpracują nasze jednostki ekonomiczne, jest Wydział Nauk Ekonomicznych i Społecznych, na którym kształcą się prawie 4000 studentów. W rankingu 180. węgierskich wydziałów kształcenia uniwersyteckiego plasuje się on na 4. miejscu. Oferta kształcenia obejmuje studia na poziomie licencjackim, magisterskim i doktorskim, zarówno w języku węgierskim, jak i angielskim. Ponadto część przedmiotów lub modułów kształcenia oferowana jest w j. niemieckim, francuskim i rosyjskim. Wydział prowadzi również studia doktoranckie w dwóch obszarach: Zarządzanie i administracja w biznesie oraz rozwój regionalny.

Szent István University prowadzi bardzo intensywną współpracę z ośrodkami naukowymi z całego świata, w tym zwłaszcza w zakresie kształcenia studentów. Studenci zagraniczni to obecnie grupa 1414 osób na różnych poziomach kształcenia, w tym z Chin

Józef Kania, urodził się w 1950 r. w Przeciszowie. Studiował w WSR w Krakowie uzyskując w 1972 r. stopień mgr inż. rolnictwa, w 1981 r. uzyskał w AR w Krakowie stopień doktora nauk rolniczych, a w 2008 r. w SGGW w Warszawie stopień doktora habilitowanego nauk ekonomicznych. W 2008 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym w UR w Krakowie. Od 2009 r. kieruje Zakładem Rozwoju Obszarów Wiejskich i Doradztwa w Instytucie Ekonomiczno-Społecznym. W latach 2008-2012 był prodziekanem Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego kierunków: Zarządzanie i Ekonomia. Kierownik studiów podyplomowych pn. Studium wiedzy o Unii Europejskiej „Agro-Unia”(11 edycji).

Odbył staże zawodowe i naukowe, krajowe oraz zagraniczne, przebywał jako visiting researcher m.in. w: Purdue University (6 mies. i 3 mies.) i w Królewskim Uniwersytecie Weterynaryjno-Rolniczym w Kopenhadze (3 mies.). Jest organizatorem bądź współorganizatorem wielu konferencji krajowych i międzynarodowych m.in.: 14. Europejskiego Seminarium Doradztwa Rolniczego – *Doradztwo rolnicze wobec globalizacji problemów wsi i rolnictwa* (1999 r.).

Jest również realizatorem wielu projektów badawczych krajowych i międzynarodowych oraz koordynatorem ze strony polskiej 5PR UE *Supply Chains Linking Food SMEs in Europe's Lagging Rural Regions "SUPPLIERS"* (2001-2003). Aktualnie, koordynuje realizację pakietu zadaniowego WP-3 *AKIS in the EU: Inventory* w ramach 7PR UE *Prospects for Farmers' Support: Advisory Services in European AKIS* (2012-2015).

W dorobku naukowym profesora znajduje się ponad 200 publikacji, naukowych i popularno-naukowych oraz ponad 40 opracowań niepublikowanych w formie ekspertyz, opinii, raportów m.in. dla Ministerstwa Rolnictwa oraz Sejmowej i Senackiej Komisji Rolnictwa.

Jego zainteresowania naukowo-badawcze dotyczą głównie ekonomiki i organizacji gospodarstw indywidualnych, efektów wdrażania instrumentów Wspólnej Polityki Rolnej oraz procesów zarządzania i restrukturyzacji doradztwa rolniczego w Polsce i na świecie.

Jest promotorem 6 prac doktorskich, w tym trzech zakończonych.

W latach 2011-2014 był członkiem Komitetu Ekonomii Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich przy Wydziale Nauk Humanistycznych i Społecznych PAN oraz Rady Naukowej IRWiR PAN.

i Indonezji, włączając w to również wymianę w ramach programów Erasmus, Ceopus i Science without Borders (SwB). Większość studentów zagranicznych studiuje w Gödöllő w ramach pomocy finansowej z FAO.

W ramach programu Erasmus, Szent István University posiada 141 umów dwustronnych z 24. krajami i ponad 430 umów z uniwersytetami z całego świata. W roku akademickim 2012/2013 wyjechało na programy wymiany 159. studentów i 75. pracowników naukowych, zaś w Gödöllő gościło 162. studentów i 42. pracowników nauki z zagranicy.

W 2013 r. SZIU został wyróżniony nagrodą The International Cooperation Culture Award przyznaną przez Tempus Public Foundation and The National Agency of the Lifelong Learning Programme (LPP).

Zgodnie z wypowiedzią obecnego Rektora, **dr. Jánosa Tózséra**, SZIU doskonale rozumie znaczenie i wagę internacjonalizacji i promocji wielu różnorodnych działań badawczych, edukacyjnych i doradczych. W swoim przemówieniu podkreślił, że – *Z partnerami zagranicznymi prawie ze wszystkich kontynentów, nasi studenci i pracownicy mogą działać w skali globalnej, uzyskiwać i udostępniać wiedzę w globalizującym się świecie. Współpraca zagraniczna to podstawa budowania bardziej bezpiecznej przyszłości, z której my w Gödöllő jesteśmy dumni.*

*Opracowanie:
dr hab. inż. Marta Domagalska-Grędyś
Katedra Zarządzania i Marketingu
w Agrobiznesie*

Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Hagard” laureatem Gand Prix oraz zdobywcą Rogu Wojskiego i tytułu mistrza Polski

Czułów, 19-22 czerwca 2014 r.

Główną częścią XIX Ogólnopolskiego Festiwalu Muzyki Myśliwskiej „O Róg Wojskiego” był konkurs w którym rywalizowały 64 zespoły sygnalistów myśliwskich z całego kraju oraz 145 solistów. Nagrodę w konkursie „O Róg Wojskiego” ufundował Prezes Naczelnej Rady Łowieckiej.

Laureatem Grand Prix i zdobywcą Rogu Wojskiego (który jest nagrodą przechodnią) i tytułu mistrza Polski, po raz pierwszy w historii został Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Hagard” z Wydziału Leśnego Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. Drugie miejsce zdobył Zespół Trębaczy Myśliwskich „Venator” studentów Wydziału Leśnego UP w Poznaniu, a trzecie Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Akteon” SGGW Warszawa. Po raz pierwszy Róg Wojskiego w XIX letniej edycji tego konkursu trafił do Krakowa.

Zespół „Hagard” wystąpił w składzie: **Julia Królik** – kierownik, **Katarzyna Gorywoda**, **Dominika Dobrowolska**, **Dawid Wąsik**, **Mateusz Zimny**, **Maciej Sowa**, **Michał Dobosz**, **Łukasz Praszczyk**, **Dawid Wnuk**, **Grzegorz Ptaszek**, **Kamil Dziurzyński**, **Agnieszka Pabian**, **Maciej Gubernat**, **Paweł Wujec**, **Paweł Ormanty**, **Krzysztof Szewczyk**, **Jakub Jędrzejewski** i **Rafał Rogowski**.

Wśród solistów w klasie mistrzowskiej „A” najlepiej spisała się **Julia Królik**, która zdobyła tytuł wicemistrza Polski.

Festiwal organizowany jest od 1966 roku, za każdym razem w innym regionie kraju. Tegoroczny konkurs odbył się w rocznicę 90-lecia Lasów Państwowych, w którym wykonano po raz pierwszy dwie kompozycje **Krzysztofa Kadleca** *Hejnał Lasów Państwowych* i *Hejnał Leśników Polskich*.

„Hagard” na festiwalu w Czulowie

Wszystkie nagrody zdobyte przez zespół w semestrze letnim roku akademickiego 2013/2014 są wystawione w szklanej gablocie w holu głównym Wydziału Leśnego.

Opracowanie: na podstawie materiału opiekuna zespołu dr. inż. **Tadeusza Kubackiego**
mgr inż. **Izabella Majewska**
rzecznik prasowy UR

„Róg Zbramira” – jedno z trofeów zdobytych przez „Hagard” w tym roku

Tegoroczne osiągnięcia zespołu są największe w jego trzynastoletniej historii i świadczą o wartości artystycznej i talencie muzycznym jego członków. Zespół osiągnął to dzięki systematycznej, wyłożonej pracy przez wiele lat. Oczywiście sukcesy te nie miały by miejsca bez pełnej aprobaty władz Uczelni i Wydziału. Dlatego w imieniu zespołu pragnę bardzo serdecznie podziękować wszystkim życzliwym nam osobom, na czele z JM Rektorem **prof. dr. hab. inż. Włodzimierzem Sady**, władzom dziekańskim z dziekanem **prof. dr. hab. inż. Stanisławem Orłem** za okazane wsparcie finansowe, a także nadleśniczemu i dyrektorowi **mgr. inż. Stanisławowi Sennikowi** z RDLP w Krakowie za wsparcie materialne i okazaną pomoc w trudnych chwilach, kierownikowi CKS **mgr. inż. Michałowi Szandule** za udostępnienie sali widowiskowej w „Arce” do ćwiczeń. Pragniemy także podziękować Państwu **Renacie** i **Romanowi Płatek** za transport zespołu do Czulowa. Na koniec szczególne podziękowania kieruję do nauczyciela Pana **Wojciecha Frankowicza**, którego wiedza i zdolności dydaktyczne zasługują na wyjątkowe wyróżnienie w pracy z zespołem.

Opiekun zespołu dr. inż. **Tadeusz Kubacki**

XIV Festiwal Nauki w Krakowie

Kraków, 21-24 maja 2014 r.

W wirze codziennych obowiązków i zajęć nawet nie zdajemy sobie sprawy z tego, jak wiele zawdzięczamy nauce, a przecież wszystko, co nas otacza, co ułatwia nam codzienność, co czyni ją bardziej dla nas przyjazną, zawdzięczamy właśnie geniuszowi ludzkiego umysłu, ludzkiej pomysłowości.

Aby pokazać ten fenomenalny postęp zamknięty w haśle XIV Festiwalu Nauki w Krakowie, społeczność Uniwersytetu Rolniczego przygotowała bardzo ciekawy program, na który składały się zarówno prezentacje poszczególnych Wydziałów, jak i oferta opracowana przez jednostki międzywydziałowe, a także pokazy zespołów artystycznych zrzeszonych w uczelnianym Centrum Kultury Studenckiej. Goście Festiwalu mogli posłuchać występów Studenckiego Zespołu Góralskiego „Skalni”, Zespołu Sygnalistów Myśliwskich „Hagard” oraz Chóru UR. Zaprezentowały się również Grupa Teatralno-Taneczna „Irmينيا” oraz Zespół „Cheerleaders”.

Nowością w ofercie kulturalnej była wystawa Biblioteki Głównej UR zatytułowana *Z rolnictwem przez wieki*, prezentująca historię Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie i najważniejsze osiągnięcia naukowe pracowników Uczelni. Wśród eksponatów znalazły się fotografie, patenty, medale i dawna aparatura naukowa. Architektura Krajobrazu zaprezentowała wystawę fotograficzną *Lwów – ludzie, architektura, krajobrazy*. Pracownicy i studenci każdego z Wydziałów przekonywali gości nie tylko do tego, że Nauka jest OK, ale także do tego, że przygodą życia może być wyjątkowa podróż w czasie *Z nauką przez wieki*. Opisanie wszystkich atrakcji nie jest możliwe, warto jednak przywołać niektóre z nich.

Zacznijmy więc naszą podróż...

- **Wydział Rolniczo-Ekonomiczny** (koordynator **dr hab. Jacek Strojny**)

Na stoiskach Wydziału zaprezentowano roślinne kultury *in vitro* – symbol postępu w naukach przyrodniczych – oraz pokaz hodowli roślin „z próbówki”. Ważnym elementem była także prezentacja inwazyjnych gatunków bezkręgowców. Goście mogli zobaczyć m.in.: biedronkę azjatycką, zachodnią kukurydzianą stonkę korzeniową i inne okazy. Odbył się również, cieszący się ogromnym zainteresowaniem, konkurs wiedzy entomologicznej. Odwiedzający mogli się także przekonać, że rośliny czują, co potwierdzał pokaz „roślina w ruchu”, który nawiązywał do bezpośredniej reakcji rośliny na bodziec.

- **Wydział Leśny** (koordynator **dr inż. Marek Wajdzik**)

Las jest najlepszą kroniką codzienności, gdyż przekroje poprzeczne drzew stanowią zapis nie tylko zmian klimatu, ale nawet wydarzeń historycznych. Wśród bardziej praktycznych zastosowań wiedzy z zakresu leśnictwa prezentowane były metody służące pomiarowi wysokości drzew z użyciem historycznych i nowoczesnych narzędzi. Odbył się również konkurs wiedzy leśnej. Wielkim zainteresowaniem gości cieszył się projekt *Posadź swoje drzewo*, w ramach którego leśnicy rozdawali sadzonki.

- **Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt** (koordynator **dr inż. Stanisław Łapiński**)

W ofercie Wydziału znalazło się bardzo wiele ciekawych punktów, w tym m.in. rustykalne stanowisko „muzeum”, gdzie prezentowane były stare sprzęty zootechniczne, ale także nowoczesne urządzenia do analizy pasz i ich wpływu na kondycję zwierząt. Duże zainteresowanie wzbudziły porady żywieniowe

dla właścicieli zwierząt amatorskich oraz pomiary grubości tkanki tłuszczowej i średnicy mięśni. Ciekawymi propozycjami były również test *Co wiesz o GMO?* oraz projekt *DNA – nic życia*. W ramach tego przedsięwzięcia stworzono modele strukturalne w skali makro oraz wyjaśniano znaczenie takich pojęć, jak: dwuniec DNA, guanina, cytozyna, tymina, adenina, puryna, pirymidyna, nukleotyd, zasada komplementarności, podwójne i potrójne wiązanie wodorowe.

- **Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji** (koordynatorzy: **dr inż. Jakub Wojkowski, dr inż. Bogdan Jankowicz**)

Od wieków symbolem Krakowa jest Smok Wawelski, jednak od kilku lat nasze miasto zyskało niestety nowy symbol – smog – i nie chodzi tu bynajmniej o zmianę jednej litery w tym krótkim słowie. Pracownicy Wydziału skupili się na prezentacjach urządzeń do pomiaru zapylenia atmosfery, a pokazy *Monitoring krakowskiego smogu* oraz *Obserwacja pogody – kiedyś i dziś* przyciągnęły wielu gości. Równie dużym zainteresowaniem cieszyła się możliwość przeanalizowania składu wody, którą pijemy. W ramach wystawy *Z geodezją przez stulecia* prezentowane były zarówno najstarsze urządzenia

XIV Festiwal Nauki w Krakowie w liczbach:
Koordynator: Uniwersytet Rolniczy w Krakowie
Partnerzy: 13 uczelni, 3 instytuty naukowe
Odwiedzający: około 250.000 osób
Hasło: Z nauką przez wieki
Oferta: ponad 1100 atrakcji popularyzujących naukę
Strona internetowa:
www.festiwalnauki.ur.krakow.pl

geodezyjne, jak i najnowsze osiągnięcia technologii satelitarnej.

• **Wydział Ogrodniczy** (koordynator **dr hab. inż. Elżbieta Wojciechowicz-Żytko**)

Do tematyki „roślin z próbki” nawiązywała również ekspozycja prezentująca rośliny na różnych etapach mikrorozmnazania. Można było także zobaczyć preparaty pyłków roślinnych. Przez wieki wiedza z zakresu wpływu ziół na ludzkie zdrowie stanowiła ważną gałąź medycyny – również współcześnie korzystamy z tej wiedzy. Warto było wziąć udział w konkursie *Jakie to zioło?*, który polegał na rozpoznawaniu ziół po zapachu i kształcie. Ogrodnictwo to również aspekty ekologiczne. Z myślą o tej dziedzinie wiedzy Goście Festiwalu mogli w ramach projektu *Zielone dachy* poznać byliny stosowane do zazieleniania powierzchni ekologicznych dachów.

• **Wydział Inżynierii Produkcji i Energetyki** (koordynator **dr hab. inż. Jacek Salamon**)

Racjonalne wykorzystywanie zasobów oraz ochrona klimatu to bardzo ważne aspekty współczesnej nauki. W ofercie Wydziału znalazły się pokazy z zakresu termografii, które polegały na praktycznym wykorzystaniu kamery termograficznej. Równie interesujące były metody otrzymywania biopaliw ciekłych I i II generacji, połączone z prezentacją surowców koniecznych do ich wytwarzania. Do tej tematyki nawiązywały również pokazy wytwarzania biogazu oraz produkcji roślin energetycznych i wytwarzania z nich biopaliwa, m.in. brykietów i pellet.

• **Wydział Technologii Żywności** (koordynator **dr inż. Iwona Mentel**)

Żywność jest jednym z podstawowych produktów nauki warunkujących życie. Podczas Festiwalu można było skosztować przygotowanych dań z warzyw i mięsa oraz liofilizowanych owoców – truskawek i jabłek. Wydział Technologii Żywności przygotował również liczne prezentacje, począwszy od oglądania pod mikroskopem świetlnym hodowli komórek prawidłowych i nowotworowych różnego pochodzenia, po daltonizm wzrokowy i zapachowy oraz ocenę sensoryczną produktów z wykorzystaniem skali hedonicznej.

Spotkanie z owadami w namiocie Uniwersytetu Rolniczego, fot. Marcin Kopyra

• **Biotechnologia** (koordynator **dr inż. Barbara Jurczyk**)

Tegoroczna oferta Biotechnologii nawiązywała do prezentacji Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt, koncentrując się na pokazywaniu „kuchennej metody” izolacji kodu DNA. Odwiedzający mogli obserwować chromosomy roślinne i zwierzęce pod mikroskopem i otrzymać sadzonki roślin owadożernych. Dużym zainteresowaniem cieszyły się pokazy sztuczek z ciekłym azotem oraz prezentacja modelu DNA z materiałów recyklingowych.

• **Architektura Krajobrazu** (koordynator **mgr Dominika Sekuła**)

Oprócz wspomnianej już wystawy fotograficznej *Lwów – ludzie, architektura, krajobrazy* architekci przygotowali prezentację prac studentów, obejmującą prace plastyczne, projektowe i gotowe makiety. Dużym zainteresowaniem cieszyły się zabawy interaktywne polegające na przedstawieniu widoku drzewa oczami ludzi w różnych grupach wiekowych. Odbył się również pokaz rysowania dla dzieci i młodzieży.

• **Uniwersyteckie Centrum Medycyny Weterynaryjnej UJ-UR** (koordynator **dr n. wet. Grzegorz Lonc**)

Pokazy nawiązywały do tematyki prezentowanej przez WHiBZ. Przyszli weterynarze skoncentrowali się m.in. na przedstawieniu eksponatów ukazujących budowę kości

Otwarcie wystawy „Lwów – ludzie, architektura, krajobrazy”

Krakowskie Błonia – „Bieg po wiedzę”

– pod wspólnym tytułem *Z osteologią przez wieki*. Odbyły się także konkursy dla dzieci i dorosłych polegające na rozróżnianiu kości różnych gatunków zwierząt.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Serdecznie dziękujemy wszystkim osobom i instytucjom, które pomogły w organizacji Festiwalu. Szczególne słowa wdzięczności kierujemy na ręce sponsorów i patronów medialnych. Logotypy tych instytucji prezentujemy na okładce 3 naszego Biuletynu.

International student meeting

Krynica-Zdrój 25-27 maja 2014 r.

Internacjonalizacja Uczelni to jedno z głównych zadań w czasach, kiedy podróżowanie stało się łatwe, a studia za granicą to niemal nieodzowny element wykształcenia każdego młodego człowieka.

W Uniwersytecie Rolniczym studiuje obecnie około 40 studentów w ramach Programu LLP Erasmus i ponad 20 w pełnym wymiarze studiów. Pochodzą z różnych stron Europy z: Bułgarii, Hiszpanii, Włoch, Węgier, Turcji, Ukrainy, Białorusi i Rumunii. Pragniemy, aby czuli się oni dobrze w gronie swoich polskich kolegów, poznawali się wzajemnie, i by studia w naszej Uczelni, obok zdobytej wiedzy były też miłym wspomnieniem. Z inicjatywy **JM Rektora UR prof. dr hab. inż. Włodzimierza Sady**, osoby odpowiedzialne za wymianę akademicką z Działu Nauki i Współpracy Międzynarodowej oraz Działu Nauczania, zorganizowały dla wszystkich studentów zagranicznych studiujących w Uniwersytecie Rolniczym wyjazdowe spotkanie w LZD w Krynicy.

W pięknej scenerii Beskidu Sądeckiego spotkali się wszyscy studenci zagraniczni, którym czas pozwolił przyjechać oraz ich polscy koledzy z Samorządu Studenckiego, którzy służą im radą i pomocą po przyjeździe do Polski. Honorowymi gośćmi spotkania byli **JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** i **dr hab. inż. Stanisław Małek, prof. UR – Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej**.

Przewidziane w programie wyjazdu seminarium w dniu 26 maja br. rozpoczęła prezentacja przygotowana przez **mgr. inż. Krzysztofa Urbana** na temat Leśnego Zakładu Doświadczalnego. Studenci z Bułgarii, Białorusi, z Hiszpanii i Włoch przedstawili swoje kraje rodzinne, ich historię, zwyczaje, kuchnię i miejsca im najbliższe, a także te, które warto zwiedzić. W kontekście życia studenckiego, studenci UR opowiedzieli o udziale młodych ludzi w badaniach naukowych prowadzonych w Uczelni, możliwościach rozwoju na wielu

poziomach (nie tylko naukowych) i uczelniach partnerskich.

Dyskusja, jaka wywiązała się po zakończeniu wystąpień ujawniła potrzebę integracji zagranicznych studentów, zaś władzom Uczelni dała odpowiedź na trzy podstawowe pytania:

- jak efektywnie poszukiwać nowych studentów poza granicami naszego kraju,
- jak wzbogacać i uatrakcyjnić ofertę edukacyjną (zwłaszcza w językach obcych), aby zadowolić i zainteresować jak najwięcej młodych ludzi z zagranicy,
- oraz jak efektywnie integrować i włączać w struktury UR nowych, aktywnie działających studentów.

W programie pobytu przewidziano także wycieczkę na Jaworzynę Krynicką i Górę Parkową w Krynicy.

*Opracowanie i zdjęcia: Elżbieta Kugiel,
mgr Dominika Dankiewicz, Dział Nauki
i Współpracy Międzynarodowej*

Pamiątkowe zdjęcie uczestników spotkania

Relacja z pobytu amerykańskiej grupy prof. Davida Hansena

Na przełomie maja i czerwca br. w Polsce realizowany był polsko-amerykański projekt *A Lens Into Sustainability: Farms and Forests of Poland*, którym kieruje profesor David Hansen z University of Minnesota (USA), doświadczony fotograf. Na podstawie umowy, pilotowanej przez biuro Prorektora ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej, dr. hab. inż. Stanisława Małka, prof. UR, Uniwersytet Rolniczy obok SGGW w Warszawie był jego aktywnym uczestnikiem.

Projekt polegał na realizacji przez grupę Amerykanów oryginalnego przedmiotu, obejmującego poznanie krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych walorów terenów wiejskich i leśnych naszego kraju oraz jak najlepsze i najciekawsze ich wyrażenie, przy pomocy fotografii. W ramach współpracy strona amerykańska zaprosiła do udziału w projekcie dwoje studentów WL, biorących aktywny udział w pracach Sekcji Dokumentacji Fotograficznej Koła Naukowego Leśników – Monikę Kąkol oraz Piotra Lichorobca.

W czasie realizacji części koordynowanej przez UR, grupa amerykańska poznała m.in. Kraków, z jego bogatym, historycznym i kulturowym dziedzictwem oraz budzące głęboką refleksję Państwowe Muzeum Auschwitz-Birkenau. Grupa spotkała się ponadto z dr. hab. inż. Stanisławem Małkiem, prof. UR – Prorektorem ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej, oraz dr. hab. inż. Marcinem Pietrzykowskim – prodziekanem Wydziału Leśnego ds. Nauki i Rozwoju, którzy zaprezentowali profil Uczelni i Wydziału oraz odbyli z uczestnikami ciekawą dyskusję na temat różnic między Polską a Stanami Zjednoczonymi oraz konkretnymi możliwościami

Grupa na Rynku Głównym w Krakowie

współpracy. Następnie odbyły się dwa wykłady: prof. dr. hab. inż. Stanisława Brożka (Katedra Gleboznawstwa Leśnego) w Muzeum Gleb, który w ciekawy sposób przedstawił specyfikę zróżnicowania gleb w Europie oraz prof. dr. hab. inż. Czesława Nowaka z Zakładu Rozwoju Obszarów Wiejskich i Doradztwa Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego, który przedstawił specyfikę polskiego rolnictwa i jego aktualne problemy. Dzięki życzliwości mgr. inż. Michała Gosia – nadleśniczego Nadleśnictwa Niepołomice, grupa zapoznała się w praktyce z wybranymi aspektami gospodarki leśnej w Puszczy Niepołomickiej, a dzięki wsparciu i gościnności mgr. inż. Krzysztofa Urbana – zastępcy dyrektora Leśnego Zakładu Doświadczalnego w Krynicy-Zdroju, poznała również specyfikę działalności leśników w lasach górskich. W ramach

programu grupa poznała ponadto przykłady działalności gospodarstw agroturystycznych („Domki w Lesie” w Krynicy) i przedsiębiorstw związanych z nowoczesną produkcją rolą („Prawdziwe Jedzenie” Romana Kluski w Łosiach koło Krynicy).

Bezpośrednim koordynatorem i opiekunem projektu z ramienia Uniwersytetu Rolniczego był dr inż. Bogdan Wertz z Katedry Biometrii i Produkcji Lasu. Na podstawie opinii przekazanych przez stronę amerykańską projekt zakończył się dużym sukcesem, czego potwierdzeniem są m.in. słowa prof. Hansena, który zadeklarował chęć organizacji następnych jego edycji w kolejnych latach.

*Opracowanie: dr inż. Bogdan Wertz
Katedra Biometrii i Produkcji Lasu*

10 lat polskiego rolnictwa w Unii Europejskiej

1 maja 2014 roku minęło 10 lat realizacji przez Polskę Wspólnej Polityki Rolnej. Wydatki na nią stanowią ponad 40 proc. całego budżetu Unii Europejskiej. Zadaniem WPR są: zwiększenie wydajności produkcji rolnej, zapewnienie odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, stabilizacja rynków rolnych, zapewnienie odpowiednich cen dla konsumentów oraz zagwarantowanie bezpieczeństwa żywnościowego. Czy realizacja tych zadań w naszym kraju jest dostrzegana przez polskich rolników i konsumentów?

Najbardziej powszechne wsparcie działalności rolniczej w UE to dopłaty bezpośrednie, czyli płatności do powierzchni gruntów rolnych finansowane z I filara WPR, zaś II filar to pieniądze na wspieranie rozwoju obszarów wiejskich. Środki te pochodzą ze specjalnych funduszy. Do 2006 roku WPR była obsługiwana z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, a od 2007 r. finansowana jest z dwóch funduszy: Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (I filar) i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (II filar). Z kolei Wspólna Polityka Rybacka od 2007 roku wspierana jest ze środków Europejskiego Funduszu Rybackiego.

Dopłaty bezpośrednie do gruntów rolnych

Co roku ok. 1,4 mln polskich rolników w okresie od 1 grudnia do 30 czerwca otrzymuje dopłaty bezpośrednie, które w latach 2004-2012 współfinansowane były w dużej mierze z budżetu krajowego, a od 2013 r. w całości wypłacane są z budżetu UE. Od 2004 r. do grudnia 2013 Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, jako

agencja płatnicza, przekazała na konta bankowe rolników z tytułu dopłat ok. 93 mld zł. Tylko za 2013 r. rolnicy otrzymali do końca czerwca 2014 r. 14,8 mld zł dopłat. Dopłaty bezpośrednie są tym instrumentem WPR, który w istotny sposób wpływa na poziom dochodów rolniczych, stanowiąc w nich średnio prawie 50 proc. udziału, przy czym należy wyraźnie zaznaczyć, że zdecydowana ich większość przeznaczona jest na zakup środków do produkcji rolnej, a więc trafia do innych beneficjentów, którzy nie byli ich adresatem, wspomagając w ten sposób rynki środków produkcji, wzrost cen ziemi rolniczej i czynszów dzierżawnych. W małych gospodarstwach mają one większy wpływ na dochody, niż zrealizowana nadwyżka ekonomiczna produkcji nad kosztami.

Stawki dopłat obszarowych w okresie 2004 i 2013 znacznie wzrosły: jednolita płatność obszarowa (JPO) i płatność uzupełniająca do powierzchni upraw podstawowych wzrosła z 503,34 do 969,69 zł/ha, przy czym gospodarstwa z chowem bydła, owiec i koni mogą również korzystać z tytułu płatności zwierzęcej – 238,83 zł/ha.

Rozwój obszarów wiejskich

W latach 2004-2006 wdrażane były w Polsce trzy programy, tj. Plan Rozwoju Obszarów Wiejskich w ramach, którego wypłacono beneficjentom 10,87 mld zł, Sektorowy Program Operacyjny *Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich* – 6,56 mld zł oraz Sektorowy Program Operacyjny *Rybołówstwo i przetwórstwo ryb* – 1 mld zł. W budżecie WPR na Program Rozwoju Obszarów Wiejskich (PROW) na

lata 2007-2014 przeznaczono blisko 70 mld zł, co oznacza, że Polska stała się największym beneficjentem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich. Do marca br. przekazano na konta beneficjentów już ponad 53,5 mld złotych.

Przyjętymi celami w PROW 2007-2013 były: unowocześnienie gospodarstw rolnych, tworzenie miejsc pracy na wsi, odmładzanie wsi, poprawa struktury agrarnej, budowa nowoczesnej infrastruktury technicznej wsi, podnoszenie jakości życia na obszarach wiejskich, ochrona środowiska naturalnego, zachowanie dziedzictwa kulturowego i tradycyjnego krajobrazu wsi, utrzymanie rodzimych gatunków roślin i zwierząt, wspomaganie opłacalności gospodarowania na terenach o niekorzystnych warunkach gospodarowania (ONW), poprawa konkurencyjności w przemyśle rolno-przetwórczym, obniżenie cen żywności, odbudowa zniszczonych przez klęski żywiołowe gospodarstw rolniczych i leśnych oraz aktywizacja społeczności lokalnych. Cele te realizowane były w ramach zaplanowanych 21 działań pogrupowanych w 4 osie: 1) Poprawa konkurencyjności sektora rolnego i leśnego, 2) Poprawa środowiska naturalnego i obszarów wiejskich, 3) Jakość życia na obszarach wiejskich i różnicowanie gospodarki wiejskiej, 4) LEADER.

Efekty PROW 2007-2013

W ramach działania *Modernizacja gospodarstw rolnych* rolnicy zakupili prawie 34 tys. ciągników, 222 tys. maszyn, narzędzi i urządzeń do produkcji rolniczej. Wybudowali bądź zmodernizowali 2800 budynków produkcyjnych (chlewni, obór i innych obiektów

gospodarczych, jak przechowalnie, magazyny, chłodnie itp.). To działanie cieszyło się największym zainteresowaniem rolników. Daje ono bowiem szansę na rozwój, gdyż w biznesie rolnym trudno produkować więcej, lepiej i taniej bez dokonywania nowoczesnych inwestycji.

W działaniach *Różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej* oraz *Tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw* finansowe wsparcie dla rolników i członków ich rodzin (ubezpieczonych w KRUS) oraz innych osób (ubezpieczonych w ZUS) pozwoliło stworzyć około 40 tys. nowych miejsc pracy na wsi. Pieniądze można było dostać m.in. na założenie sklepu, lokalu gastronomicznego, firmy świadczącej usługi komunalne, socjalne, transportowe, budowlane, księgowo, informatyczne, turystyczne itp.

Blisko 950 zakładów przetwórstwa żywności, w ramach działania *Zwiększanie wartości dodanej podstawowej produkcji rolnej i leśnej* otrzymało w sumie 2 mld zł, głównie na cele inwestycyjne, stając się bardziej konkurencyjnymi na rynkach UE.

Ponad 23 tysiące młodych rolników otrzymało premie w wysokości 50 tys. zł bądź od 2008 r. 75 tys. zł na rozpoczęcie samodzielnego gospodarowania – łącznie 1,6 mld zł. Za otrzymane pieniądze kupili oni m.in. sprzęt rolniczy, wybudowali lub zmodernizowali budynki inwentarskie i gospodarcze, powiększyli obszar swoich gospodarstw. Dzięki takiemu wsparciu coraz więcej młodych ludzi decyduje się na pozostanie na wsi, a to sprawia, że polscy rolnicy są najmłodszymi w całej UE. W strukturze wiekowej właścicieli gospodarstw poniżej 35 roku Polska zajmuje w UE pierwsze miejsce (14,7 proc.) i wyprzedza takie kraje, jak Austria (10,7 proc.), Francja (8,7 proc.) i Niemcy (7,1 proc.).

Na skutek działań środowiskowych w ramach PROW 2007-2013, 700 tys. rolników w Polsce gospodarujących na terenach trudnych do gospodarowania i górskich – ONW (7,3 mln ha) otrzymuje rocznie 1,3 mld zł., zaś *Program rolnośrodowiskowy* realizuje 157 tys. rolników na obszarze ok. 2,3 mln ha. Otrzymali oni dotychczas 7,3 mld zł

wsparcia. Z kolei rolnicy, którzy posadzili lasy na powierzchni prawie 70 tys. ha najslabszych gruntów otrzymali ok. 794 mln zł. Ponadto setki rolniczych i ogrodniczych grup producenckich otrzymało wsparcie finansowe w ramach działania *Uczestnictwo rolników w systemach jakości żywności*.

Nadleśnictwa (w sumie 157 jednostek) realizujące działanie *Odtwarzanie potencjału produkcji leśnej zniszczonego przez katastrofy oraz wprowadzanie instrumentów zapobiegawczych* otrzymały pomoc w wysokości 265,5 mln zł.

Polska wieś wypiękniała i poprawił się tam poziom życia. Do końca 2013 r. ARiMR za pośrednictwem Urzędów Marszałkowskich wypłaciła już 6,5 mld zł na inwestycje w ramach działań *Odnowa i rozwój wsi* oraz *Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej*. Efektem tych prac są place zabaw dla dzieci, wybudowanie lub odnowienie tysięcy świetlic wiejskich i ich wyposażenie, przywrócenie dawnego „blasku” centrów miasteczek i wsi. Powstały też kilometry nowych wodociągów, kanalizacji, wprowadzono segregację odpadów, a także powstało wiele zakładów wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych.

Podsumowanie i wsparcie w nowej perspektywie finansowej

Szacuje się, że PROW 2007-2013 spowodował wzrost PKB o 1,5 proc., wzrost zatrudnienia o 1,7 proc. i stworzył kilkadziesiąt tysięcy nowych miejsc pracy w zakładach produkujących nawozy mineralne, pasze, maszyny i urządzenia rolnicze, materiały budowlane i świadczących usługi dla rolników. W latach 1998-2003 mieliśmy ujemne saldo w handlu zagranicznym, w późniejszych latach eksport w wysokości 1 mld dolarów uważano za wielki sukces. Obecnie nadwyżka eksportu produktów spożywczych nad importem jest ponad pięciokrotnie większa. Odrodziły się branże skazane na upadek jak np. mleczarstwo, ponad to staliśmy się największym eksporterem jabłek, marchwi, cebuli i pomidorów, a także truskawek, malin i porzeczki w UE.

Biorąc pod uwagę uzyskane efekty w ostatnich 10 latach w Polsce, należy pokreślić

ogromną rolę wojewódzkich ośrodków doradztwa rolniczego we wdrażaniu wszystkich instrumentów WPR. Doradcy rolni od początku wejścia Polski do Unii Europejskiej informowali rolników o środkach pomocowych, prowadzili szkolenia i kursy kwalifikacyjne oraz wypełniali wnioski aplikacyjne, sporządzali plany biznesu oraz plany rolno-środowiskowe.

Największe zrealizowane inwestycje modernizacyjne z dofinansowaniem z programu operacyjnego *Ryby 2007-2013* to porty i przystanie rybackie w Gdańsku, Gdyni, Szczecinie, Kołobrzegu, Władysławowie, Ustce, Darłowie, Kuźnicy, Mechelinkach. Nowe linie technologiczne, środki transportu, wdrożenie norm sanitarno-technicznych sprawiają, że nasze zakłady należą do najnowocześniejszych w Europie.

Z analizy budżetu UE na lata 2014-2020 wynika, że Polska otrzymała na rozwój sektora rolno-spożywczego więcej środków finansowych, niż w poprzednim okresie, tj. 32 mld euro. Ponadto rozwój infrastruktury i poprawa jakości życia na obszarach wiejskich wspierane będą z Funduszu Spójności (ok. 4,5 mld Euro). Trzeba jednak pamiętać, że część środków finansowych z nowego okresu budżetowego na PROW musi pokryć zobowiązanie wieloletnie wynikające z umów zawartych w poprzednich latach w ramach takich działań, jak: *renty strukturalne, zalesianie gruntów rolnych oraz zalesianie gruntów innych niż rolne, program rolnośrodowiskowy* i ONW. Polscy rolnicy będą mogli nadal korzystać z dopłat bezpośrednich oraz podobnych działań, jakie miały miejsce w obecnym okresie budżetowym. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi zakończyło już proces konsultacji społecznych nowego PROW 2014-2020 i należy mieć nadzieję, że już pod koniec bieżącego roku pierwsze akredytowane działania zostaną opublikowane w odpowiednich rozporządzeniach i będzie można składać wnioski aplikacyjne.

Opracowanie:
dr hab. inż. Józef Kania, prof. UR

XVII Małopolska Giełda Agroturystyczna i III Targi Ogrodnicze

Kraków, 10-11 maja 2014 r.

Jest już tradycją, że w maju, w Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie odbywa się Małopolska Giełda Agroturystyczna i Targi Ogrodnicze. Inicjatywy te służą promocji turystyki wiejskiej oraz przedstawieniu atrakcyjnej oferty wypoczynku kierowanej do wszystkich Małopolan. W tym roku przyjechało około 60 wystawców, chcących zaprezentować swoje oferty agroturystyczne, wyroby rękodzieła ludowego oraz produkty i potrawy regionalne. Przez dwa dni budynek Wydziału Leśnego wypełniony był kolorami, zapachami, ludową muzyką, śpiewem i gwarem zwiedzających, których podobnie jak w latach ubiegłych nie brakowało. Dla najmłodszych przeprowadzony został konkurs rysunkowy *Wypoczynek na wsi* oraz przygotowano wystawę zwierząt gospodarskich.

W czasie III Targów Ogrodniczych zaprezentowana została oferta firm związanych z branżą ogrodniczą – szkółkarskich, nasieniowych, nawozowych, projektujących ogrody,

zajmujących się sprzedażą profesjonalnego sprzętu ogrodniczego. Tak, więc każdy mógł nie tylko zobaczyć jak wspaniale zmienia się obraz małopolskiej wsi, lecz także zasięgnąć fachowej porady. Jak zaznacza **Kinga Klimek** studentka Wydziału Ogrodniczego – *W organizację Targów włączyło się ponad 30 studentów i absolwentów Wydziału, ale także wykładowcy i pracownicy. Na Targach, podobnie jak w ubiegłym roku, królowała różnorodność firm ogrodniczych. Swoje stoiska zaprezentowały m.in.: Firma nasienna POLAN, Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych J&J Piekietko, Firma Stihl oraz Sadownicza Spółdzielnia Łososina. Każdy miłośnik ogrodnictwa mógł znaleźć coś dla siebie. Mamy nadzieję, że w przyszłym roku z naszego zaproszenia skorzysta jeszcze więcej firm i zwiedzających, a wieść o tej doniośle imprezie rozniesie się lotem błyskawicy!* – dodaje.

Otwierając w imieniu JM Rektora UR, tegoroczną Giełdę, **prof. dr hab. inż. Florian**

Gambuś – Prorektor ds. Organizacji Uczelni i Współpracy z Gospodarką podkreślił, że Małopolska jest wyjątkowym regionem Polski, gdyż to właśnie tutaj przeplata się wspaniała lokalna tradycja z nowoczesnością. Podkreślił ponadto, że dzięki talentom organizacyjnym i biznesowym udało się przekuć w największy atut, to, co przez lata postrzegane było, jako bariera w rozwoju, czyli ukształtowanie terenu i rozdrobnienie gospodarstw rolnych. Dodał również, iż rozwój agroturystyki, powstawanie spółdzielni producenckich, działalność kół gospodyń wiejskich, lokalnych grup działania, przekładają się na zmianę obrazu małopolskiej wsi, czyniąc z niej bardzo przyjazne miejsce nie tylko do spędzania czasu wolnego, ale także do życia. Zwracając się do wystawców, życzył im miłego pobytu w murach Uniwersytetu Rolniczego i udanego sezonu turystycznego. Skierował również słowa do licznie zebranej młodzieży, zachęcając do zapoznania

Występ „Skalnych” – jak zawsze wzbudził duże zainteresowanie

Pokaz rękodzieła

się z bogatą ofertą Uniwersytetu, gdyż istotnie jesteśmy z natURy najlepsi.

W okolicznościowych wystąpieniach zarówno **Andrzej Harężlak** – wicewojewoda małopolski, jak i **Wojciech Kozak** – wicemarszałek województwa małopolskiego, dziękowali organizatorom i podkreślali wyjątkowe walory Małopolski oraz bogatą ofertę agroturystyczną. Natomiast **Elżbieta Wyrwicz** – zastępca dyrektora Departamentu Turystyki w Ministerstwie Sportu i Turystyki przekazała pozdrowienia od władz resortu i podkreśliła, że Małopolska Giełda Agroturystyczna jest bardzo ważną i cenną inicjatywą służącą rozwojowi oferty turystycznej w Polsce. Wystawcom życzyła udanego sezonu turystycznego.

Atrakcji było wiele, lecz na szczególną uwagę zasługują dwie nowe bardzo ciekawe inicjatywy. Nowy konkurs, *Na najlepszą ofertę agroturystyczną*, który zostanie rozstrzygnięty w przyszłym roku w czasie XVIII Małopolskiej Giełdy Agroturystycznej i drugi konkurs o Puchar Rektora UR za Najlepsze stoisko. W tym roku zdobyła go **Sądecka Organizacja Turystyczna**. Spośród osób uczestniczących w głosowaniu, nagrodę z rąk **JM Rektora UR – prof. dr. hab. inż. Włodzimierza Sady** odebrała **Anna Czosnyka**. Komisja konkursowa wręczyła także następujące nagrody i wyróżnienia:

W KATEGORII PRODUKT WĘDLINIARSKI:

wygrało **Koło Gospodyń Wiejskich Mierzeń** – za Szynek domową, wyróżnienie za doskonały smak potrawy otrzymało **Koło Gospodyń Wiejskich Węglówka** – za Smalec węglowski.

W KATEGORII POTRAWA:

wygrało **Centrum Kultury, Sportu i Turystyki w Żegocinie** – za Żurek na serwatce, wyróżnienie otrzymała **Dolina Karpia** – za Pulpety z karpia w zalewie.

W KATEGORII WYRÓB ZBOŻOWY:

zwyciężyła **Danuta Kostrzyńska** – za Podpłomyki oraz chleb z łopaty, wyróżnienie otrzymała **Lokalna Grupa Działania Partnerstwo na Jurze** – za Kolacz.

Pokazy florystyczne cieszyły się dużym zainteresowaniem, fot. Piotr Żelazny

Jak co roku Targi Ogrodnicze odwiedzało wiele osób zainteresowanych zakupem sadzonek, fot. Piotr Żelazny

W KATEGORII INNE:

zwycięzcą została **Tłocznia u Mazurkiewiczów** – za Sok jabłkowy z Jury, wyróżnienia otrzymali: **Sądecka Organizacja Turystyczna** – za Rydze na miodzie, **Gospodarstwo Edukacyjne „Pszczółki”** – za domową szarlotkę Babci Danusi, **Małopolska Regionem Ziół** – za Pesto z porzeczki, **Gospodarstwo Agroturystyczne Marii i Dariusza Hejmej** – za Nalewkę z owoców,

Koło Gospodyń Wiejskich Mierzeń – za Dżem z marchwi.

Na zakończenie tegorocznego spotkania głos zabrał **JM Rektor UR prof. dr. hab. inż. Włodzimierz Sady**, który podziękował wszystkim wystawcom i gościom za wspaniałą rodzinną atmosferę i zaprosił na XVIII już Małopolską Giełdę Agroturystyczną i IV Targi Ogrodnicze w 2015 roku.

Opracowanie: inż. Wojciech Maślanka

Projekt „Środowisko bez Barszczu Sosnowskiego (*Heracleum Sosnowskyi* Manden)“

Kraków, 4 czerwca 2014 r.

W Sali Senackiej UR w obecności **Jerzego Millera – wojewody małopolskiego**, przedstawicieli gmin i mediów odbyła się konferencja prasowa, poświęcona programowi zwalczania Barszczu Sosnowskiego. Witając zebranych **JM Rektor UR prof. dr**

hab. inż. Włodzimierz Sady przypominał, że w czasie jednego ze spotkań z panem wojewodą, usłyszał, że województwo małopolskie pilnie potrzebuje pomocy w zwalczaniu Barszczu Sosnowskiego. Jak zaznaczył zgłosił wówczas gotowość zaangażowania się kadry naukowej Uniwersytetu w to trudne przedsięwzięcie. Przypominał także, że ta inicjatywa wpisuje się w szereg ważnych działań, które można określić, jako współpraca nauki z gospodarką. Poinformował również zebranych, że w ramach przyjętego harmonogramu działań walki z Barszczem, obszar prac obejmuje 134 ha, zaś terytorialnie 30 małopolskich gmin. Dodatkowo na obszarze 31 ha należących do UR i Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w Grodkowicach, prace te prowadzone są już we własnym zakresie. Kończąc poinformował zebranych, że ze środków

Jerzy Miller – wojewoda małopolski w czasie wystąpienia

Z naukowymi uwarunkowaniami prac zapoznał zebranych prof. dr hab. inż. Kazimierz Klima – koordynator ds. naukowych projektu

Celem projektu jest inwentaryzacja, monitoring, zniszczenie i wyeliminowanie tej rośliny w 30 gminach Małopolski oraz wybranych obszarach należących do Uniwersytetu Rolniczego i Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin w województwie małopolskim.

programu *Ochrona różnorodności biologicznej i ekosystemów* w ramach Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego na realizację tych działań uzyskano finansowanie na okres 2 lat, czyli do kwietnia 2016 roku. Całkowity koszt inwestycji to 3.798.806 zł, zaś kwota dofinansowania to 3.228.985 zł, co stanowi 85 proc.

W krótkim wystąpieniu Jerzy Miller – wojewoda małopolski, podkreślił ogromny

autorytet Uniwersytetu Rolniczego, który umożliwił pozyskanie tej dotacji. Powiedział, że plany walki z Barszczem były już opracowane dawno, lecz to dopiero współpraca z Uniwersytetem Rolniczym otworzyła drogę do ich realizacji. Wskazał również, że Barszcz wpływa negatywnie nie tylko na środowisko naturalne, ale także na gospodarkę Małopolski, która słynie z silnie rozwiniętej bazy agroturystycznej. Zaznaczył, że należy dołożyć wszelkich starań, aby programem tym objąć jak największą liczbę gmin w Polsce, gdyż roślina ta występuje powszechnie, bez względu na granice administracyjne. Ponadto, aby działania te były skuteczne należy je prowadzić konsekwentnie przez minimum 3 lata. Kończąc podziękował JM Rektorowi oraz pracownikom Uniwersytetu Rolniczego za zaufanie i zaangażowanie w planowane prace. Z naukowymi uwarunkowaniami prac zapoznał zebranych **prof. dr hab. inż. Kazimierz Klima** – koordynator ds. naukowych projektu. Podkreślając konieczność prowadzenia systematycznych prac, gdyż dopuszczenie do powstania nowego ogniska rozrostu tej rośliny, może zniweczyć całość przyjętych

zamiarzeń. Poinformował także o trzech elementach stanowiących o innowacyjności realizowanego projektu. Są nimi:

- koncepcja kompleksowego zwalczania Barszczu – jest to pierwsza podjęta na tak szeroką skalę akcja w Polsce,
- zastosowanie iniekcji bezpośredniej – metoda ta polega na wstrzykiwaniu najbardziej skutecznego herbicydu bezpośrednio do szyjki korzeniowej Barszczu, która będzie stosowana zwłaszcza w pobliżu cieków wodnych,
- zastosowanie wycinania Barszczu powyżej szyjki korzeniowej – będzie ono stosowane na obszarach gdzie nie wolno używać herbicydów.

W dalszej części konferencji głos zabrał **mgr inż. Jerzy Jaskiernia** – kierownik projektu *Środowisko bez Barszczu Sosnowskiego (Heracleum Sosnowskyi Manden)*, który podkreślił, że trwają obecnie ostatnie procedury związane z wyłonieniem wykonawców zabiegów niszczenia ognisk występowania Barszczu. Wyraził także radość, że zaangażowanie tak wielu podmiotów już teraz przynosi

PARTNERAMI W REALIZACJI PROJEKTU SĄ:

- Uniwersytet Rolniczy – lider projektu;
- Małopolska Izba Rolnicza;
- Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin (Zakład Doświadczalny – Grodkowice).

efekty w postaci szerokiej dyskusji prowadzonej w mediach.

– *Historia zatoczyła koło* – tak rozpoczął swoją wypowiedź **mgr inż. Henryk Dankowiakowski** – koordynator ds. społecznych w ramach projektu, reprezentujący jednocześnie Małopolską Izbę Rolniczą. – *Oto bowiem w latach 70. staraliśmy się przekonywać rolników do powszechnego stosowania tej rośliny, ze względu na dużą ilość masy zielonej, a obecnie pracujemy nad likwidacją tej rośliny* – dodał. Podkreślił także, że w przyszłości należy rozważyć podjęcie podobnych działań w stosunku do kilku innych roślin, w tym Nawłoci kanadyjskiej, która poprzez swoją ekspansywność stanowi zagrożenie dla ekosystemów.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

współpraca z gospodarką

Skupiska Barszczu Sosnowskiego

Plakat projektu

Spotkanie z praktyką na Wydziale Inżynierii Produkcji i Energetyki

Kraków, 6 czerwca 2014 r.

Zajęcia terenowe, mgr inż. Paweł Przybylik w trakcie omawiania budowy jednej z prezentowanych maszyn

Na Wydziale Inżynierii Produkcji i Energetyki odbyła się seria wykładów powiązanych z pokazem nowoczesnych maszyn rolniczych. Inicjatorem spotkania był **dr hab. inż. Paweł Kielbasa** – prodziekan ds. dydaktycznych i studenckich a koordynatorem przedsięwzięcia **mgr inż. Paweł Przybylik**, absolwent WIPiE, obecnie przedstawiciel firmy HORSCH w Polsce. Wykłady dotyczyły nowoczesnych technologii stosowanych w maszynach rolniczych i realizowane były w ramach umowy o współpracy między Wydziałem Inżynierii Produkcji i Energetyki, Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie a firmą Horsch Maschinen GmbH.

Zamysłem organizatorów spotkania było zestawienie rzeczywistości i koncepcji przyszłości w rozwiązaniach technicznych maszyn rolniczych, z oczekiwaniami szeroko rozumianej praktyki oraz środowiska naukowego i studentów. Ponadto koncentracja

wielu branżowych podmiotów w obiektach Wydziału, powinna być wyraźnym sygnałem, że jednostki uczelniane biorą czynny udział w tworzeniu współczesnych rozwiązań technicznych i są najodpowiedniejszym miejscem do wymiany poglądów oraz wypracowywania rozwiązań dla zaistniałych problemów. Spotkanie otworzył **prof. dr hab. inż. Sławomir Kurpaska** – dziekan Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki. W spotkaniu uczestniczyło ok. 130 osób, spośród których dużą grupę, bo ok. 55 osób stanowili producenci rolni głównie z województw Polski południowej. W spotkaniu uczestniczyli także przedstawiciele prasy branżowej, studenci i pracownicy WIPiE. Część teoretyczną spotkania prowadził **Michael Braun**, który przedstawił najnowsze rozwiązania stosowane w maszynach firmy Horsch oraz rozwiązania prototypowe. Szczególnie dużo uwagi poświęcił maszynom i narzędziom rolniczym

stosowanym w bezplużnych systemach uprawy gleby oraz siewie bezpośrednim z jednoczesnym dozowaniem nawozu. W końcowej części wykładu skoncentrował się na chemicznej ochronie roślin przy wykorzystaniu samobieźnego opryskiwacza z nowatorskim systemem poziomowania belki polowej, co pozwala na wykonywanie zabiegu z dużymi prędkościami roboczymi. Na uwagę zasługuje przebieg dyskusji, reprezentującej podejście naukowe i praktyczne, ale również uwzględniające innowacyjność myślenia studentów. Część dyskusji przeniosła się w kuluary, gdzie uszczegóławiano wzajemne stanowiska i tworzono pole do ewentualnej przyszłej wielopłaszczyznowej współpracy.

Następna część spotkania odbyła się na poligonie doświadczalnym Wydziału Inżynierii Produkcji i Energetyki, gdzie zaprezentowano wybrane maszyny w czasie pracy. Była to okazja do szczegółowej dyskusji dotyczącej parametrów eksploatacyjnych pracujących maszyn oraz wymagań technologicznych stawianych współczesnym środkiem technicznym i kierunku ich rozwoju.

Trzecia część spotkania tzw. podsumowująca miała charakter panelu dyskusyjnego, w którym brali udział m.in. przedstawiciele prasy branżowej, producenci rolni i co bardzo istotne w dużej mierze studenci, szczególnie kierunku Technika Rolnicza i Leśna I i II poziomu kształcenia. Należy zaznaczyć, że w przedsięwzięciu poza firmą Horsch brały udział jeszcze dwie istotne na rynku branżowym firmy tj.: Kisiel oraz Świerkot.

*Opracowanie: dr hab. inż. Paweł Kielbasa
Zdjęcia: mgr inż. Maciej Waligóra*

IV posiedzenie Konwentu Uniwersytetu Rolniczego

Paczyna, Mikołów, 30 czerwca 2014 r.

Tym razem, na zaproszenie **Stanisława Dąbrowy** – członka Zarządu Województwa Śląskiego, Konwent obradował na Śląsku. Sesja wyjazdowa dała możliwość do lepszego poznania potencjału gospodarczego ziemi śląskiej.

Pierwszym punktem spotkania była wizyta studyjna w kompleksie produkcyjnym Grupy Producentów Owoców i Warzyw Klimowicz Sp. z o.o. **Zbigniew Klimowicz** – prezes Zarządu Grupy zapoznał gości z historią zakładu oraz zaprosił do zwiedzenia. Na wszystkich ogromne wrażenie wywarł poziom automatyzacji produkcji, jak również bardzo wysokie standardy dotyczące jakości produkcji. **Wojciech Kozak** – wicemarszałek województwa małopolskiego, wiceprzewodniczący Konwentu UR, podzielił się z zebranymi doświadczeniami z zakresu stosowania w podobnych zakładach technologii z zakresu odnawialnych źródeł energii.

Następnie obrady przeniosły się do siedziby Śląskiego Ośrodka Doradztwa Rolniczego w Mikołowie. Po przywitaniu zebranych **JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** wręczył nominację na członka Konwentu UR dla **Pawła Jarczewskiego** prezesa Zarządu Grupy Azoty S.A. W jego imieniu nominację oraz Medal Sześćdziesięciolecia Uniwersytetu Rolniczego odebrał **Piotr Karaś** członek Rady Nadzorczej „Agrochem” Sp. z o.o. W akcie nominacji uczestniczył **Wojciech Kozak** – wicemarszałek województwa małopolskiego, wiceprzewodniczący Konwentu UR.

Pierwszy referat poświęcony tematyce programów rolniczych i środowiskowych w rozwoju województwa śląskiego wygłosił **Jerzy Motloch** – dyrektor Wydziału Terenów

Zbigniew Klimowicz – prezes Zarządu Grupy zapoznał gości z historią zakładu oraz zaprosił do zwiedzania.

Proces transportu pomidorów jest całkowicie zautomatyzowany – wózki poruszają się same, bez kierowcy

Wiejskich Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego. Skupił się on głównie na programie „Owca plus”, który zakłada zwiększenie pogłowia owiec i wykorzystanie ich, jako „naturalnej kosiarki” na wałach rzecznych. W dyskusję włączył się również **Wojciech Kozak**, który wskazał, że podobny program wprowadzany jest w Małopolsce. Zauważył ponadto, że istnieje obecnie możliwość szerokiego stosowania wełny owczej w charakterze materiału izolacyjnego, gdyż jak podkreślił, występujące coraz częściej alergie znacząco ograniczyły wykorzystanie wełny i skór owczych w przemyśle tekstylnym. Dostrzegł również pilną potrzebę promowania produktów regionalnych. Wskazał także na konieczność ponownej pracy legislacyjnej nad przepisami dotyczącymi uboju rytualnego. Zebrani zgodzili się, że zwłaszcza w realizacji programu „Owca plus” interesy Małopolski i Śląska są zbieżne.

Drugi referat, poświęcony programom dla terenów leśnych w rozwoju województwa śląskiego, wygłosił **dr inż. Kazimierz Szabla** – dyrektor Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Katowicach. Prezentując zarówno historyczne jak obecne aspekty współpracy z naukowcami UR zaznaczył, że działania te przynoszą znaczące efekty, widoczne zwłaszcza w coraz skuteczniejszym odtwarzaniu drzewostanów na Śląsku. Dokonał również charakterystyki działań służących niwelowaniu szkód powodowanych przez przemysł. Jako ciekawostkę podał, sukcesy obserwowane w zakresie szkółkarstwa, w tym szczególnie mikoryzacji.

Charakterystyki możliwej współpracy Uniwersytetu Rolniczego z województwem śląskim dokonał **dr hab. inż. Robert Witkowicz** – pełnomocnik rektora ds. współpracy z województwem śląskim. Zapewnił on zebranych, że z chęcią będzie uczestniczył w wymianie informacji.

W czasie dyskusji zebrani zgodzili się, że należy zacieśnić współpracę na linii uczelnia-samorząd lokalny oraz uczelnia-gospodarka. Jako przykłady przywoływano współpracę w zakresie melioracji, zagospodarowania przestrzennego, jak również w odniesieniu

JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady wręczył nominację na członka Konwentu UR dla Pawła Jarczewskiego prezesa Zarządu Grupy Azoty S.A. W jego imieniu nominację oraz Medal Sześćdziesięciolecia Uniwersytetu Rolniczego odebrał Piotr Karaś – członek Rady Nadzorczej „Agrochem” Sp. z o.o. W akcie nominacji uczestniczył Wojciech Kozak – wicemarszałek województwa małopolskiego, wiceprzewodniczący Konwentu UR

Jerzy Motloch – dyrektor Wydziału Terenów Wiejskich Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego w trakcie wystąpienia

do możliwości realizowania praktyk studenckich. Prezes **Klimowicz** zaznaczył, że już teraz jest otwarty na taką współpracę.

Podsumowując zebranie JM Rektor UR profesor **Włodzimierz Sady** podziękował za

gościnę i cenną wymianę informacji. Podkreślił także, że jest przekonany, że relacje te będą w przyszłości nadal rozwijane.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

XVII Ogólnopolska Konferencja Naukowa z cyklu „Zastosowania technologii informacyjnych w rolnictwie” – POLSITA 2014.

Bochnia, 5-6 maja 2014 r.

Na terenach bocheńskiej kopalni soli, odbyła się kolejna edycja ogólnopolskiej konferencji naukowej z cyklu *Zastosowanie technologii informacyjnych w rolnictwie*. Konferencja ta organizowana jest rotacyjnie przez trzy wiodące ośrodki naukowe: lubelski (Katedra Podstaw Techniki Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie), poznański (Instytut Inżynierii Biosystemów Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu) oraz krakowski (Wydział Inżynierii Produkcji i Energetyki Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie). W bieżącym roku bezpośrednim organizatorem był ośrodek krakowski, reprezentowany przez Instytut Inżynierii Rolniczej i Informatyki, Instytut Eksploatacji Maszyn, Ergonomii i Procesów Produkcyjnych oraz Katedrę Inżynierii Mechanicznej i Agrofizyki. Patronat honorowy objęły: Komitet Techniki Rolniczej Polskiej Akademii Nauk, POLSITA – Polskie Towarzystwo Zastosowań Informatyki w Rolnictwie, Gospodarce Leśnej i Żywnościowej oraz PTIR – Polskie Towarzystwo Inżynierii Rolniczej. Przewodniczącym komitetu organizacyjnego konferencji był **dr hab. inż. Sławomir Francik**.

W plenarnej części konferencji uczestnicy wysłuchali ciekawych wykładów z zakresu najnowszych technologii wytwarzania oprogramowania. **Prof. Jerzy Weres** (UP w Poznaniu) przedstawił wzorzec MVC jako uniwersalną platformę do tworzenia aplikacji internetowych, **Michał Wacłęga** (firma SMART,4VIATION) podzielił się ze słuchaczami doświadczeniami pracy zawodowego

Dr hab. inż. Sławomir Francik (UR w Krakowie) przewodniczący Komitetu Organizacyjnego konferencji POLSITA 2014, fot. prof. Józef Walczyk

Dyskusja podczas konferencji, fot. prof. Józef Walczyk

Dr inż. Maciej Sporysz (UR w Krakowie) podczas wystąpienia „Using social network analysis to churn prediction in agriculture”, fot. prof. Józef Walczyk

programisty, **dr. hab. inż. Michał Cupiał, prof. UR** (UR w Krakowie) poruszał zagadnienia bezpieczeństwa informatycznego w agrofirmie, **dr Krzysztof Molenda** (UR w Krakowie) wprowadził uczestników w dynamicznie rozwijającą się technologię grafowych baz danych, zaś **dr inż. Maciej Sporysz** (UR w Krakowie) omówił zastosowanie technologii Big Data w nowoczesnych systemach rolniczych. Jak co roku porywający wykład wygłosił **śp. Tadeusz Golonka** (Microsoft Regional Director in Poland) *Informatyka na rozdrożu? Dlaczego giganci branży IT/ICT nie publikują map drogowych rozwoju swoich technologii?* **Prof. Andrzej Turnau** (AGH) przybliżył uczestnikom konferencji zagadnienia algorytmów sterowania docelowego w czasie rzeczywistym.

W części referatowej przedstawiono 38 wystąpień w 4 sesjach (w tym referat wygłoszony zdalnie z San Francisco). Poruszano m.in. tematykę wykorzystania technik filmowych i analizy obrazu (również aerodźwięk) w badaniach naukowych, modelowania, symulacji i prognozowania w inżynierii rolniczej oraz

Tadeusz Golonka przygotowujący się do wykładu, fot. Krzysztof Molenda

Tadeusz Golonka (1953-2014) – absolwent Wydziału Elektrotechniki i Automatyki AGH (1977), w latach 1982-1988 asystent na Wydziale Mechanizacji Rolnictwa i Energetyki UR w Krakowie, zajmujący się prekursorskimi w owych czasach zagadnieniami klasyfikacji ziarna z wykorzystaniem technik cyfrowej analizy obrazu, współtwórca zimowej szkoły naukowej ETO (1984-92) organizowanej przez Wydział, która przerodziła się w ogólnopolską konferencję naukową *Zastosowania technologii informacyjnych w rolnictwie*, wieloletni wykładowca na tych konferencjach, pierwszy honorowy członek POLSITA, nauczyciel informatyki dla wielu pokoleń. Współtwórca, dyrektor techniczny i wiceprezes zarządu (1990-2002) jednej z pierwszych polskich firm programistycznych CDN – Compact Disk Novelty (producent oprogramowania wspomagającego zarządzanie małych i średnich firm: CDN Klasyka, CDN Opt!ma, CDN XL). Od 2002 r. niezależny doradca z branży IT, ekspert amerykańskiej firmy ACT Technologies w zakresie małych i średnich przedsiębiorstw informatycznych i międzynarodowy ekspert metodycznego zarządzania projektami z wykorzystaniem metodyk i narzędzi Microsoft. Od 2003 pełnił honorową funkcję *Microsoft Regional Director in Poland*, juror z ramienia Polski w największym międzynarodowym studenckim konkursie informatycznym Imagine Cup. Wykładowca z zakresu zarządzania projektami na studiach podyplomowych prowadzonych przez WIPIE UR w Krakowie oraz aktywny członek Rady Patronackiej wydziału. Zmarł 3 czerwca 2014 r. w wyniku obrażeń odniesionych w tragicznym wypadku.

analizy i projektowania systemów rolnictwa. Prelegenci reprezentowali 17. polskich jednostek naukowo-badawczych. Podczas konferencji odbyło się zebranie członków Zespołu Filmu Naukowego KTR PAN oraz walne zebranie członków POLSITA, zaś po jej zakończeniu uczestnicy zwiedzili zabytkową część Kopalni Soli Bochnia.

W 2015 r. organizatorem bezpośrednim tej cyklicznej konferencji będzie ośrodek poznawczy, natomiast sama konferencja – przeprowadzana przy współudziale europejskiej federacji EFITA – będzie miała zasięg ogólnoeuropejski.

Opracowanie: dr Krzysztof Molenda

VII Ogólnopolska Konferencja Studentów Leśnictwa

„Przeszłość, teraźniejszość i przyszłość leśnictwa w Polsce”

Ustroń-Jaszowiec, 29 maja-1 czerwca 2014 r.

Samorząd Studentów Wydziału Leśnego w Krakowie zorganizował VII Ogólnopolską Konferencję Studentów Leśnictwa. Odbyła się ona w ROEEL w Ustroniu-Jaszowcu. Jej celem było między innymi ukazanie 90-letniej działalności PGL LP, szeroko rozumianego rozwoju leśnictwa w Polsce w ciągu minionych 90 lat, uświadamianie społeczeństwa o znaczącej roli lasów w wieloletniej perspektywie oraz prawdopodobny obraz leśnictwa w przyszłości.

W konferencji wzięli udział studenci z Kół Naukowych oraz Samorządów Wydziałów Leśnych z Krakowa, Poznania oraz Warszawy. Wśród zaproszonych gości byli także **dr inż. Kazimierz Szabla** – dyrektor RDLP Kartowice, **prof. dr hab. Krystyna Przybylska**, prodziekani Wydziałów Leśnych: **dr hab. inż. Jan Banaś**, **prof. dr hab. Andrzej Czerniak**, **dr inż. Arkadiusz Gruchała**, opiekunowie kół naukowych **dr hab. inż. Jarosław Szaban** oraz **dr inż. Wojciech Różański**.

Po oficjalnym rozpoczęciu konferencji oraz powitaniu gości głos zabrał **dr inż. Kazimierz Szabla**, który przedstawił prezentację na temat leśnictwa w Polsce. Po tym mikrofon przejęli studenci. Odbyła się prezentacja konkursowych filmów. Konkurs ten wygrali nasi koledzy z Poznania. Po konkursie członkowie kół naukowych wygłosili swoje referaty, z których dowiedzieliśmy się o nowych, interesujących projektach jakimi się zajmują. Po krótkiej przerwie głos zabrała **prof. Krystyna Przybylska**, która wygłosiła prezentację *Architektury leśnictwa polskiego*. Był to przegląd twórców

leśnictwa polskiego nie tylko przez 90. lat ich oficjalnego istnienia, ale także wcześniejszych prób tworzenia tej ogromnej, prężnie działającej firmy, jaką są Lasy Państwowe. Po tej prezentacji zabrał głos **Piotr Gruszka** – koordynator V Konferencji, teraz już stażysta w PGL LP, który przedstawił prezentację na temat historii naszego Porozumienia Samorządów Studenckich z Krakowa, Poznania oraz Warszawy. Jego wystąpienie niewątpliwie wszystkim się podobało, a także było okazją do przedstawienia naszym gościom jak dobrze i konsekwentnie działają nasze Samorzady. Po tym wystąpieniu głos zabrał prodziekan – **dr hab. inż. Jan Banaś**, który przedstawił krótką historię naszego Wydziału. Wieczorem odbył się koncert Sygnalistów Myśliwskich „Hagard” z UR Kraków, z którym wystąpiła także część Zespołu „Venator” z Poznania. Po koncercie zasiadliśmy do uroczystej kolacji, na którą przybyli **dr hab. inż. Stanisław Małek**, **prof. UR – Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej** oraz **mgr inż. Leon Mijał** – nadleśniczy Nadleśnictwa Ustroń.

Trzeci dzień był przeznaczony na sesję terenową. Odwiedziliśmy Nadleśnictwo Bielsko, gdzie zwiedzaliśmy obiekty szkółki kontenerowej oraz zapoznaliśmy się z technologiami stosowanym obecnie w szkółkarstwie. W nadleśnictwie Wisła odwiedziliśmy Karpacki Bank Genów oraz Wolierową hodowlę głuszcza, która na wszystkich zrobiła ogromne wrażenie. Po tym długim dniu powróciliśmy do ośrodka w Jaszowcu, gdzie odbyło się ognisko.

W ostatnim dniu konferencji przy sygnałach myśliwskich zakończyliśmy VII Ogólnopolską Konferencję Studentów Leśnictwa i przekazaliśmy nasz symbol władzy przewodniczącemu Samorządu Wydziału Leśnego SGGW z Warszawy, który będzie organizował przyszłoroczną konferencję.

*Opracowanie: Katarzyna Bogacz,
koordynator konferencji,
przewodnicząca WRSS Wydziału Leśnego
UR w Krakowie*

Prezentacja obiektów szkółki kontenerowej, Nadleśnictwo Bielsko, fot. Róża Działach

38. Eliminacje Centralne Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych

Nawojowa, 5-7 czerwca 2014 r.

Co roku eliminacje centralne organizuje inny ośrodek akademicki, w tym roku zaszczyt ten przypadł Uniwersytetowi Rolniczemu im. Hugona Kołłątaja w Krakowie. Organizację eliminacji centralnych koordynował działający pod przewodnictwem **prof. dr. hab. Andrzeja Lepiarczyka** Komitet Okręgowy OWiUR przy UR w Krakowie. W pracach jury działającego pod przewodnictwem **prof. dr. hab. Norberta Marksa** wzięło udział ponad 50 wykładowców reprezentujących wszystkie wydziały Uniwersytetu Rolniczego.

Olimpiada to współzawodnictwo młodzieży szkół ponadgimnazjalnych z całej Polski. Obejmuje bardzo szeroki wachlarz zagadnień, a rywalizacja odbywa się w 9 blokach tematycznych: produkcja roślinna, produkcja zwierzęca, mechanizacja rolnictwa, ogrodnictwo, żywienie człowieka i gospodarstwo domowe, agrobiznes oraz leśnictwo, ochrona i inżynieria środowiska, architektura krajobrazu.

Olimpiada odbywa się w trzech etapach: szkolnym, okręgowym oraz centralnym,

stanowiącym finał danej edycji Olimpiady. W etapie centralnym biorą udział najlepsi z najlepszych. W przeciwieństwie do innych olimpiad współzawodnictwo obejmuje zarówno zagadnienia teoretyczne (egzamin testowy), jak i praktyczne (egzamin praktyczny sprawdzający umiejętności). Uczestnicy eliminacji centralnych uzyskują tytuły laureata lub finalisty, dające im preferencje w postępowaniach rekrutacyjnych na większość uczelni wyższych w Polsce, ponadto uzyskują liczne nagrody rzeczowe. W tym roku w puli nagród znajdowały się m.in.: ufundowany przez Zarząd Powiatu Nowosądeckiego i Ministerstwo Rolnictwa sprzęt elektroniczny (tablety, laptopy, czytniki e-book), stypendia Fundacji BGŻ, prenumeraty czasopism fachowych Wydawnictwa APRA oraz liczne upominki ufundowane przez inne instytucje.

W ceremonii zakończenia eliminacji centralnych uczestniczył **JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady**, ponadto udział wzięli przedstawiciele: Komitetu Głównego OWiUR (m.in. **prof. dr hab. Andrzej**

Radecki – przewodniczący, **prof. dr hab. Józef Starczewski** – wiceprzewodniczący), władz państwowych (m.in.: **Krystyna Gurbiel** – podsekretarz stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi), władz samorządowych (m.in.: **Jan Golonka** – starosta powiatu nowosądeckiego, **Stanisław Kielbasa** – wójt gminy nawojowa), fundatorów nagród oraz mediów. Wszyscy zaproszeni goście gratulowali uczestnikom i ich opiekunom awansu do tego etapu oraz życzyli dalszych sukcesów.

Kulminacyjnym momentem uroczystości było wręczenie nagród zwycięzcom. Najlepsza szkoła uhonorowana została Pucharem JM Rektora Uniwersytetu Rolniczego im. Hugona Kołłątaja w Krakowie oraz przenośnym komputerem ufundowanym przez Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Puchar z rąk **JM Rektora prof. dr. hab. inż. Włodzimierza Sady** odebrali przedstawiciele **Zespołu Szkół nr 4 z Bielska Podlaskiego**.

Na podkreślenie zasługuje bardzo duży wysiłek organizacyjny i logistyczny włożony przez pracowników Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych im. Wincentego Witosa w Nawojowej w organizację eliminacji centralnych, w których wzięło udział 222 uczestników. W sumie ZSP w Nawojowej wspólnie z Centrum Kształcenia Praktycznego w Nawojowej w dniach 5-7 czerwca 2014 r. gościli przeszło 450 osób. Zaproszeni goście i przedstawiciele Komitetu Głównego OWiUR bardzo wysoko ocenili przygotowanie Olimpiady, pracę jury oraz Komitetu Okręgowego OWiUR przy UR w Krakowie.

*Opracowanie: dr inż. Tomasz Wojewodziec,
dr inż. Paweł Zadrożny
Zdjęcia: mgr Paulina Czuryłowska*

Otwarcia Olimpiady dokonał dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – Proroktor ds. Dydaktycznych i Studenckich

Międzynarodowa konferencja „Naukowe i praktyczne aspekty hodowli koni w Europie” połączona z Jubileuszem 45-lecia pracy naukowej prof. dr. hab. lek. wet. Kazimierza Kosiniaka-Kamysza, dr. h.c.

Kraków, 6 czerwca 2014 r.

Konferencja *Naukowe i praktyczne aspekty hodowli koni w Europie* poświęcona była szerokiemu wachlarzowi zagadnień związanych z hodowlą i rozrodem koni w Polsce i na świecie. Połączono ją z jubileuszem 45-lecia pracy naukowej **prof. dr. hab. lek. wet. Kazimierza Kosiniaka-Kamysza, dr. h.c.** – kierownika Katedry Hodowli Koni, byłego wieloletniego dziekana, prorektora i rektora Akademii Rolniczej.

Konferencja zgromadziła wielu wybitnych przedstawicieli świata nauki, specjalistów z zakresu hodowli i rozrodu koni, lekarzy weterynarii oraz liczne grono hodowców. Patronat honorowy objęły najwyższe władze państwowe, samorządowe oraz Polska Akademia Umiejętności i Uniwersytet Rolniczy w Krakowie. Spośród zaproszonych gości należy wymienić **Władysława Kosiniaka-Kamysza** – ministra pracy i polityki społecznej, który podkreślał ogromną rolę konia w hipoterapii i rekreacji. Obecni byli także przedstawiciele ministra rolnictwa, władze Uniwersytetu Rolniczego i PAU, związków hodowców koni z Polski i Niemiec, Agencji Nieruchomości Rolnych oraz instytutów naukowych. Grono zagranicznych specjalistów reprezentował **prof. dr hab. Antonio Lauria, dr h.c.** Akademii Rolniczej z Uniwersytetu w Mediolanie. Referaty wygłaszane zarówno przez wybitnych znawców hodowli

i biologii rozrodu koni (**prof. dr hab. Kazimierz Kosiniak-Kamysz, prof. dr hab. Marian Tischner, prof. dr hab. Marian Kaproń, dr n. wet. Krzysztof Skorupski**), jak i hodowców (**dr Jerzy Fedorski, prof. dr hab. Zbigniew Jaworski**) oraz przedstawicieli innych ośrodków akademickich w Polsce i na świecie. Zawierały one w sobie najnowsze osiągnięcia badawcze dotyczące nie tylko hodowli i rozrodu, ale także szczególnej roli konia w sporcie i rekreacji.

Audytoryum mogło się zapoznać z przemianami, jakie nastąpiły w hodowli konia w XX wieku. Słowa **prof. Kosiniaka-Kamysza** przypominały uczestnikom konferencji, jak wielką potęgą była Polska w tym zakresie, zajmując, pod względem liczby koni, drugą pozycję na świecie. W okresie powojennym nastąpiły przemiany w strukturze hodowli i pogłowia tych zwierząt. Obecnie, od lat 80. XX wieku, można mówić o przełomie w tym zakresie. W Polsce powstało wiele prywatnych ośrodków hodowlanych. Stawia się na rozwój sportu, turystyki i innych dziedzin, w których koń mógłby odgrywać znaczącą rolę. Podkreślano także rolę **prof. Władysława Bielańskiego** w rozwoju biologii rozrodu zwierząt.

Spośród innych wystąpień należy przytoczyć słowa **prof. Mariana Tischnera**, który wskazywał, jak ogromne znaczenie odegrała ciekawość ludzka w powstaniu nowych ras

Prof. dr hab. lek. wet. Kazimierz Kosiniak-Kamysz, dr h.c. w czasie wystąpienia

Gratulacje od kolegium rektorskiego UR

Gratulacje od grona dziekańskiego

Konferencja w siedzibie Polskiej Akademii Nauk

koni, zróżnicowanych pod względem umaszczenie, masy ciała i użytkowości. Zwrócił także uwagę na klonowanie koni, które staje się coraz popularniejsze na świecie.

Z referatu **dr. Jerzego Fedorskiego** ze Stowarzyszenia Hodowców Koni Sportowych w Niemczech zgromadzeni słuchacze mogli dowiedzieć się, jak wielką popularnością cieszy się sport konny u naszych zachodnich sąsiadów. Bardzo ciekawym faktem było ukazanie najwyższych cen, jakie osiągają te zwierzęta, niejednokrotnie przekraczając 10 milionów euro. Rozwój sportów jeździeckich ma także miejsce w innych krajach, takich jak Belgia czy Holandia. Wszyscy prelegenci podkreślali zmianę znaczenia konia w gospodarce i innych dziedzinach życia człowieka. Skończyły się już czasy, kiedy odgrywał on ogromną rolę w obronności kraju i rolnictwie. Należy jednak podkreślić znaczenie

tego zwierzęcia w hipoterapii, sporcie, turystyce i rekreacji. Hodowla konia w Polsce i na świecie może przyczynić się do rozwoju fizycznego i psychicznego oraz ekonomicznego społeczeństwa.

W ostatniej IV sesji konferencji odbyło się uroczyste podsumowanie wieloletniej działalności naukowej Jubilata. Sylwetkę profesora przedstawił **JM Rektor prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady**. Wystąpili także reprezentanci instytucji wdrożeniowych i upowszechnieniowych **dr hab. inż. Józef Kania, prof. UR** – prezes Małopolskiego Stowarzyszenia Doradztwa Rolniczego oraz **mgr Andrzej Woda** – prezes honorowy Polskiego Związku Hodowców Koni. Swoje podziękowanie wyrazili także przedstawiciele resortu rolnictwa, władz województwa, miasta, gromadzkiego UR, hodowcy koni oraz licznie przybyli przyjaciele Jubilata.

Wieloletnia praca naukowa, dydaktyczna oraz łączenie jej wyników i osiągnięć z praktyką hodowlaną w najlepszy sposób oddają charakter działalności **prof. dr hab. Kazimierza Kosiniaka-Kamysza**. Konferencja towarzysząca Jego jubileuszowi, która zgromadziła najwybitniejszych specjalistów z zakresu hodowli i rozrodu oraz liczne grono hodowców koni jest tego najlepszym dowodem.

*Opracowanie: mgr Paweł Jakubiec
Biblioteka Główna UR*

Tematem przewodnim konferencji, zorganizowanej przez naukowców z Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt, były najnowsze osiągnięcia w badaniach nad genetyką, fizjologią czy bioróżnorodnością świata zwierzęcego z wykorzystaniem technik biologii molekularnej. Celem spotkania pracowników krajowych i zagranicznych ośrodków badawczych była wymiana poglądów i doświadczeń związanych z realizowaną przez nich tematyką badawczą oraz integracja środowiska naukowców prezentujących różne dyscypliny nauki.

Konferencję swoją obecnością zaszczylicili Jego Magnificencja Rektor oraz Prorektorzy Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, członkowie Komitetu Naukowego oraz wielu znamienitych gości z uczelni i ośrodków badawczych całej Polski, a także Słowacji oraz Ukrainy. Obrady poprzedziła uroczystość nadania sali wykładowej 334, w Budynku Jubileuszowym UR, imienia **prof. dr hab. Juliusza Jakóbca**, pierwszego Dziekana Wydziału Zootechnicznego. Relację z tej uroczystości zamieszczamy w osobnym artykule. Uroczystego otwarcia konferencji dokonał **JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady**. Na wstępie konferencji uhonorowano **dr hab. Ewę Kapkowską, prof. UR** wręczeniem odznaki „Za Zasługi dla Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie”.

W trakcie dwudniowych obrad blisko czterdziestu uczestników konferencji przedstawiło referaty i doniesienia w trzech tematycznych sesjach obejmujących zagadnienia związane z molekularnymi podstawami mechanizmów biologicznych, genetyką cech ilościowych oraz bioróżnorodnością zasobów

Jubilat odbiera gratulacje i życzenia

Międzynarodowa Konferencja Naukowa „Badania molekularne w naukach o zwierzętach”

Kraków 9-10 czerwca 2014 r.

genetycznych zwierząt. Każda z sesji została poprzedzona wprowadzającymi wykładami plenarnymi wygłoszonymi przez: **prof. dr. hab. Marcina Majkę** z Ośrodka Transplantacji, Uniwersyteckiego Szpitala Dziecięcego UJ w Krakowie: *Komórki macierzyste – święty Graal medycyny XXI wieku?*; **doc. Ludmilę Tkacikową** z Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej i Farmacji z Koszyc (Słowacja): *Polymorphism in the Prnp gene encoding prion protein*; **prof. dr. hab. Zygmunta M. Kowalskiego** z Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie: *Nutri-genomika - nowe narzędzie w badaniach żywieniowych* oraz **dr. Roberta Rutkowskiego** z Muzeum i Instytutu Zoologii PAN w Warszawie: *Genetyczni tropiciele, czyli jak i po co badamy molekularne populacje dzikich zwierząt?*

W pierwszym dniu konferencji odbyła się sesja zatytułowana *Molekularne podstawy mechanizmów biologicznych*, w której przedstawiono 7 referatów poświęconych wykorzystaniu technik biologii molekularnej celem lepszego poznania istniejących u zwierząt mechanizmów biologicznych zachodzących na poziomie komórkowym, tkankowym i narządowym. W drugim dniu konferencji wysłuchano 10 interesujących referatów w dwóch tematycznych sesjach. W sesji *Genetyka cech ilościowych* zaprezentowano rezultaty badań polimorfizmu sekwencji genów istotnych z punktu widzenia użyteczności mięsnej, mlecznej i futrzarskiej zwierząt gospodarskich. Natomiast w sesji *Bioróżnorodność i ochrona zasobów genetycznych u zwierząt* dyskutowano na temat analizy molekularnej zróżnicowania genetycznego zwierząt dziko żyjących czy analizy molekularnej diety zwierząt dzikich.

Prof. dr hab. inż. Czesław Klocek – dziekan WHiBZ wręcza dr hab. Ewie Kapkowskiej, prof. UR odznakę „Za Zasługi dla Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie”

Wykład prof. dr. hab. Marcina Majki z Ośrodka Transplantacji, Uniwersyteckiego Szpitala Dziecięcego UJ w Krakowie

Owocne obrady zakończył przewodniczący komitetu organizacyjnego, dr hab. inż. Piotr Micek, dziękując wszystkim uczestnikom, organizatorom oraz sponsorom konferencji – firmom: Meranco, Genomed, Merazet, Equimed oraz TK Biotech.

Uczestnicy konferencji w ramach sesji posterowej zaprezentowali niemal 60 plakatów o zróżnicowanej tematyce oraz wysokim poziomie merytorycznym i graficznym. Najbardziej interesujące prace autorstwa: **Małgorzaty Gajewskiej** ze Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, **Katarzyny Połtowicz** z Instytutu Zootechniki – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie oraz **Magdaleny Świsłockiej** z Uniwersytetu w Białymstoku zostały wyróżnione przez organizatorów konferencji. Należy zaznaczyć, że wyniki badań prezentowane były przede wszystkim przez młodych pracowników nauki.

Podsumowując, trzeba zwrócić uwagę na fakt, iż w badaniach, których wyniki przedstawili uczestnicy konferencji, wykorzystano ponad dwadzieścia różnych gatunków zwierząt. O aplikacyjnym charakterze większości zaprezentowanych na konferencji rezultatów świadczy wysoki udział zwierząt hodowlanych wykorzystywanych jako modele badawcze (drób, bydło, trzoda chlewna, małe przeżuwacze, ryby). Nie zabrakło przy tym także gatunków dzikich (łoś, dzik, bóbr) oraz towarzyszących człowiekowi, a nawet bezkręgowców. Na uwagę zasługuje różnorodność zastosowanych w prezentowanych badaniach technik molekularnych z zakresu genomiki (sekwencjonowanie, mapowanie genów, analiza mikrosatelitarnego DNA, PCR-SSCP, PCR-RFLP), transkryptomiki (klasyczny rt-PCR, real-time PCR, technika mikromacierzy) oraz proteomiki.

*Opracowanie: dr hab. inż. Urszula Kaczor,
dr hab. Jarosław Chyb*

Z okazji jubileuszu 50-lecia Katedry Użytkowania Lasu i Drewna UR w Krakowie odbyła się konferencja naukowa *Rola użytkowania lasu i ergonomii we współczesnym leśnictwie*. Honorowy patronat nad konferencją objęli: **JM Rektor UR prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** oraz **mgr inż. Adam Wasiak** – dyrektor generalny Lasów Państwowych. Przewodniczącym Konferencji był **prof. dr hab. inż. Janusz Sowa**. Funkcję sekretarza naukowego pełnił **dr hab. inż. Krzysztof Leszczyński**, natomiast funkcje sekretarzy organizacyjnych pełnili: **dr inż. Krzysztof Michalec** oraz **dr inż. Radosław Wasik**.

W imieniu Rektora UR w Krakowie konferencję otworzył **dr hab. inż. Stanisław Małek**, **prof. UR – Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej**. Następnie głos zabrali: **prof. dr hab. inż. Stanisław Orzeł** – dziekan Wydziału Leśnego UR, **prof. dr hab. inż. Roman Gornowicz** – dziekan Wydziału Leśnego Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, **prof. dr hab. inż. Tomasz Nurek** – dziekan Wydziału Inżynierii Produkcji Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Zaś w imieniu Lasów Państwowych **mgr inż. Jerzy Fijas** – zastępca dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Gdańsku, w imieniu Prezydenta IUFRO – **prof. dr hab. inż. Piotr Paschalis-Jakubowicz**, członek Boardu, a w imieniu IUFRO RG 3.03 – **prof. dr. Yozo Yamada**.

Okolicznościowe adresy jubileuszowe wygłosili: **prof. dr hab. Adam Gedliczka** – prezes Oddziału Krakowskiego Polskiego Towarzystwa Ergonomicznego, w imieniu Wydziału Leśnego **prof. dr hab. inż. Piotr**

Uczestnicy konferencji podczas dyskusji

Międzynarodowa konferencja naukowa „Rola użytkowania lasu i ergonomii we współczesnym leśnictwie”

Kraków, 12-13 czerwca 2014 r.

Pamiątkowe zdjęcie uczestników konferencji

Paschalis-Jakubowicz – kierownik Katedry Użytkowania Lasu SGGW w Warszawie, prezes Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów Techników Leśnictwa i Drzewnictwa w Warszawie, **mgr inż. Renata Szczurek** – zastępca dyrektora RDLP w Krakowie.

Sesję plenarną otworzył referat **prof. dr hab. inż. Janusza Sowy** 50 lat działalności naukowej i dydaktycznej Katedry Użytkowania Lasu i Drewna Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. W trakcie dwóch dni trwania konferencji wygłoszono łącznie 38 referatów w tym 9 na dwóch sesjach plenarnych i 29 w trzech sekcjach tematycznych, zatytułowanych: *Logging technology and forestry services; Non-wood and wood forest*

products oraz *Ergonomics and forest higher education*. Zaprezentowano ponadto trzy posterki.

W trakcie przerw między sesjami goście konferencji mogli oglądać zamieszczoną w hallu budynku Wydziału Leśnego wystawę zatytułowaną Działalność Katedry Użytkowania Lasu i Drewna przygotowaną specjalnie z okazji jubileuszu.

Pod koniec pierwszego dnia konferencji, w Pałacu Radziwiłłów w Balicach odbyła się uroczysta Gala Jubileuszowa, w trakcie której goście mieli możliwość zwiedzenia pałacu oraz przypałacowego parku. Atrakcjami wieczoru były występ kwintetu wykonującego muzykę dawną, a także konkurs śpiewania,

podczas którego przy akompaniamencie dwóch gitar, goście każdej narodowości prezentowali pieśni ze swoich krajów.

Ogółem w konferencji wzięło udział 97 uczestników w tym 17 osób z zagranicy, pochodzących z następujących państw: Austria, Czechy, Japonia, Liban, Niemcy i Słowenia. Dla upamiętnienia Jubileuszu Jednostki wszyscy uczestnicy konferencji otrzymali Medal Jubileuszowy wybitny z okazji 50-lecia Katedry Użytkowania Lasu i Drewna.

Opracowanie:
prof. dr hab. inż. Janusz Sowa
dr inż. Radosław Wąsik

Jubileuszowy Zjazd Absolwentów Wydziału Zootechnicznego WSR–AR w Krakowie w 40. rocznicę ukończenia studiów

Kraków, 7 czerwca 2014 r.

Stroną organizacyjną Zjazdu Absolwentów studiujących w latach 1969-1974 zajęł się Komitet Organizacyjny w składzie: **Bibianna Weissmann-Ciszek** (przewodnicząca) oraz członkowie: **Józef Bieniek**, **Lucjan Czardybon**, **Ewa Gardzina** i **Włodzimierz Popek**. Mottem zjazdu, była myśl Tytusa M. Plauta: *Homo doctus in se semper divitias habet – człowiek wykształcony zawsze ma w sobie bogactwo*.

Oficjalna część uroczystości odbyła się w sali 125 Budynku Jubileuszowego UR mającej dla absolwentów Wydziału

Zootechnicznego wymiar szczególnie, bowiem na tej sali wykładowej rozpoczęli oni swoje studia i słuchali większości wykładów. Atmosfera tego miejsca pobudziła wspomnienia i refleksje bardzo licznie przybyłych Koleżanek i Kolegów oraz sympatyków. Spośród zaproszonych gości przybyli: **prof. dr hab. Zbigniew Staliński**, **prof. dr hab. Jan Szarek**, **prof. dr hab. Maria Kulisza** oraz brat naszego Kolegi **śp. Bogusława Barabasa** – **prof. dr hab. Wiesław Barabasz**. JM Rektora UR reprezentował **dr hab. Sylwester Tabor**, **prof. UR – Prorektor ds.**

Dydaktycznych i Studenckich, zaś władze Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt (dawnego Zootechnicznego) – **prof. dr hab. Czesław Kłoczek** dziekan Wydziału.

Otwarcia uroczystości dokonał Prorektor **dr hab. Sylwester Tabor**, **prof. UR**, który w wystąpieniu powiedział, że władze Uniwersytetu przywiązują dużą wagę do takich spotkań, będących przejawem silnej więzi absolwentów z macierzystą Uczelnią. Dziekan Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt, **prof. dr hab. Czesław Kłoczek** przedstawił najważniejsze fakty z życia Wydziału i podkreślił

Pamiętkowe zdjęcie uczestników Zjazdu z władzami Uczelni i Wydziału

Spotkanie w Stacji Rybackiej w Mydlnikach

wkład wniesiony w jego rozwój przez wielu absolwentów naszego rocznika, spośród których 12 osób uzyskało stopień doktora, a pięciu z nich zdobyło na macierzystym Wydziale tytuł naukowy profesora nauk rolniczych.

Zwieńczeniem części oficjalnej było uroczyste wręczenie wszystkim uczestnikom książki *Opowieść o nas samych*, autorstwa **Józefa Bienka**, będącej wielowątkowym zapisem historii rocznika, rozpoczynającego w 1969 roku studia w ówczesnej Wyższej Szkole Rolniczej w Krakowie. Autor opisał najistotniejsze fakty stanowiące „akademickie otoczenie” ówczesnych studentów, w tym przebieg studiów ze spisem przedmiotów i wykładowców akademickich, ich biogramami oraz nazwiskami asystentów. W książce zamieszczono kompletny wykaz absolwentów, ich podobizny, tematy i miejsce wykonania prac magisterskich oraz terminy egzaminów dyplomowych. Wspomnienia i refleksje bohaterów tej *Opowieści...* zebrane w osobnym rozdziale ukazują ich,

niekiedy zaskakujące, życiowe dokonania i perypetie. Bohaterowie są pod wieloma względami wyjątkową grupą osób, utrzymujących przez 40 lat po studiach żywe kontakty, także w postaci częstych zjazdów i spotkań koleżeńskich udokumentowanych w jednym z rozdziałów licznymi zdjęciami i zapiskami kronikarskimi pochodzącymi z Księgi Spotkań założonej i prowadzonej przez **śp. Kolegę Bogusława Barabasza**.

Chcemy serdecznie podziękować Koleżance **Ewie Gardzinie**, która sprawnie zadbała o oprawę części oficjalnej. Władzom Uczelni dziękujemy za udział w naszej uroczystości, a Panu Dziekanowi Wydziału Hodowli i Biologii Zwierząt, za udostępnienie lokalu i osobisty udział w naszym święcie.

Drugim ważnym punktem obchodów była uroczysta msza św. w intencji Absolwentów

– Uczestników Zjazdu Jubileuszowego i śp. Zmarłych Koleżanek i Kolegów odprawiona w Kolegiacie św. Anny Krakowie. Jej inicjatorem był Kolega **Lucjan Czardybon**, który do organizacji Zjazdu wniósł wiele innych cennych impulsów.

Kolejne godziny wypełnił sentymentalny spacer po Krakowie i spotkania koleżeńskie. Ostatnim akcentem Zjazdu było trwające do późnych godzin wieczornych perfekcyjnie zorganizowane spotkanie towarzyskie na terenie Rybackiej Stacji Doświadczalnej Katedry Ichtibiologii i Rybactwa w Mydlnikach, którego gospodarzem był Kolega **Włodzimierz Popek**. W pięknej scenerii Stacji położonej nad Rudawą, przy ognisku, toczono, jak za dawnych lat, „nocne Polaków rozmowy”, z udziałem profesora **Jana Szarka**, który długo nam towarzyszył.

*W imieniu Komitetu Organizacyjnego:
Bibianna Weissmann-Ciszek,
Józef Bieniek*

Rozmowy i wspomnienia przeciągnęły się do późnego wieczora

Minęło 58 lat – Zjazd Absolwentów rocznika 1952-1956

Kraków, 17 czerwca 2014 r.

Już tyle lat minęło od chwili ukończenia pierwszego stopnia studiów. Zaczynaliśmy w roku 1952 – już 1 września, jako jedyny rocznik w historii Uczelni – na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego, a od II roku byliśmy studentami dwóch Wydziałów, Rolniczego i Zootechnicznego, utworzonej wówczas Wyższej Szkoły Rolniczej. Indeksy UJ zachowaliśmy jednak do końca studiów. Zachowaliśmy też dobre wspomnienia ze studiów i dobrą pamięć o macierzystej Uczelni, czego dowodem może być kolejne spotkanie absolwentów w jej murach. Spośród 160 osób kończących w roku 1956 studia na obu wydziałach w dniu 17 czerwca 2014 r. w sali konferencyjnej Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego zjawili się 28 absolwentów. Wiele koleżanek i kolegów, którzy nie mogli przyjechać, serdecznymi listami i telefonami wyraziło swoją więź z uczestnikami spotkania.

W imieniu nieobecnego gospodarza Wydziału spotkał się z nami **prof. dr hab. inż. Bogdan Kulig** – prodziekan ds. kierunków: Rolnictwo i Ochrona środowiska. Były wspomnienia, niekończące się rozmowy, wspólny obiad, wszyscy uczestnicy otrzymali Biuletyn Jubileuszowy wydany z okazji jubileuszu 60-lecia samodzielnej uczelni rolniczej.

Zjazdy absolwentów naszego rocznika mają bogatą historię, choć pierwsze ogólne spotkanie odbyło się dopiero w 40. rocznicę otrzymania dyplomów. Było za to bardzo uroczyste, z udziałem rektora i dziekanów obu wydziałów, a przewodniczył mu z woli wszystkich uczestników nasz kolega, były dwukrotny rektor Uczelni – **prof. Piotr Zalewski**. Minęły trzy lata i rocznik 1956 spotkał się znowu. Od tego czasu spotykał się już, w każdym kolejnym roku. Były to zjazdy organizowane z wielkim pietyzmem w różnych

Pamiątkowe zdjęcie uczestników Zjazdu przed gmachem Uniwersytetu Rolniczego

stronach Polski południowej, dwu- lub trzydniowe, z bogatym programem, także turystycznym. Obok okolic Krakowa miejscami spotkań były: Dobczyce, Wisła, Niedzica, Solina, Lipnica Murowana, Lanckorona, Żywiec i wiele innych. Kilka osób pracowało wytrwale nad zapewnieniem atrakcji i dobrych warunków pobytu, ale nie sposób nie wymienić w tym miejscu naszego nieodżałowanego Kolegi **Romka Kozielskiego**, po którym trudny głównego organizatora od 2005 r. przejęła **Danusia Radziszewska**.

Grupa absolwentów naszego rocznika może pochwalić się także inicjatywą i przygotowaniem wystawy *Vaudou w malarstwie haitańskim*, zorganizowanej w 2005 r. w Bibliotece Jagiellońskiej pod patronatem rektorów UJ i AR. Komisarzem wystawy, właścicielem wszystkich 52 obrazów i współautorem katalogu był nasz Kolega **Alek Kawalec**, który przy okazji kilkuletniej pracy na Haiti zainteresował się głębiej kulturą i życiem tamtejszej ludności. Biuletyn AR z 2005 r. szerzej informował o tej wystawie.

Szczególny charakter miało spotkanie w 2006 r. w Sali Senackiej AR w 50. rocznicę dyplomów, podobnie jak 10 lat wcześniej

z udziałem władz Uczelni i wydziałów i podobnie pod przewodnictwem naszego Kolegi Piotra. Na sali było wtedy 12 tablic posterowych z zebranymi zdjęciami ze studiów i dotychczasowych spotkań, przygotowanymi oczywiście przez naszą Danusję. Szczególnie miłym akcentem było wtedy wręczenie wszystkim uczestnikom przez Rektora – **prof. Janusza Żmiję**, specjalnych dyplomów jubileuszowych. Pan Rektor zapowiedział wówczas, że spotkanie w 60. rocznicę otrzymania dyplomów odbędzie się na koszt Uczelni. Organizatorzy nie byli w stanie dotrzeć do wszystkich żyjących z naszego rocznika. Rozesłano listy do 90 absolwentów, a 40 osób już wtedy nie żyło i na spotkaniu zjawili się wtedy 55 koleżanek i kolegów. W kolejnych zjazdach uczestniczyło na ogół ponad 30 osób.

Słabnące siły absolwentów tak dawnego rocznika powodują, że ostatnio zrezygnowano ze spotkań wyjazdowych i od trzech lat nasze zjazdy są już tylko jednodniowe i odbywają się na terenie Uniwersytetu Rolniczego. Są jednak zawsze radosne i oczekiwane.

Opracowanie: Ludwik Spisz

O atmosferze przemian roku 1989, bilansie akcesji Polski do Unii Europejskiej oraz miejscu polskiej nauki w nowej perspektywie unijnej na lata 2014-2020

rozmawiamy z Jerzym Millerem – wojewodą małopolskim

Panie Wojewodo w tym roku zbiega się kilka ważnych rocznic. Chciałbym zapytać o Pańską ocenę 25 lat polskiej wolności. Jak wspomina Pan przygotowania do 4 czerwca 1989 roku. Czy miał Pan poczucie, że oto na naszych oczach pisana jest historia? Czy tak po ludzku wierzył Pan, że tym razem się uda?

Przede wszystkim trzeba powiedzieć, że w Polsce nigdy wcześniej nie było takiej atmosfery jak w 1989 roku. Swe siły połączyli wtedy ludzie, których niejednokrotnie bardzo wiele dzieliło i między którymi nie istniała żadna więź instytucjonalna. Tym, co ich integrowało, był jeden wspólny, wyrazisty i nadrzędny cel: zmiana systemu politycznego. Może właśnie dziś, po 25 latach, powinniśmy szczególnie mocno podkreślać, że Polska weszła na drogę wolności, bo Polacy działali wspólnie, ponad partykularnymi interesami, a zarazem wbrew wszelkim trudnościom. Bo i na to trzeba zwrócić uwagę, że przygotowanie wyborów czerwcowych wymagało niemałej wytrwałości i odwagi.

Wydarzenia z roku 1989 pokazały także, czym tak naprawdę jest demokracja. Z jednej strony odzyskiwaliśmy możliwość korzystania z szeregu praw i swobód obywatelskich, z drugiej zaś uczyliśmy się, że w demokracji nie ma miejsca na bierność czy obojętność. Dlatego też tak ważne jest, aby przywoływać ówczesną aktywność Komitetów Obywatelskich. Ona właśnie stanowi najlepsze potwierdzenie, że demokracja wymaga zarówno zabierania głosu, wyrazistego opowiadania się

za czymś czy przeciw czemuś, jak i zaangażowania, konstruktywnych działań służących wspólnemu dobru.

To, co działo się w 1989 roku, napędzało optymizmem, bo trudno nie wierzyć w powodzenie działań opartych na tak solidnych podstawach jak solidarność, odpowiedzialność i odwaga. Ta wiara w ludzi – w tkwiący w nich pozytywny potencjał – jest we mnie do dziś.

W pewnej mierze ukoronowaniem tragicznych wydarzeń, jakie zostały zainicjowane w Sarajewie w 1914 roku było odzyskanie niepodległości przez Polskę w 1918 roku. Jednak historia znowu nie oszczędziła nam doświadczeń i to dopiero 1 maja 2004 roku definitywnie zamknęły się wrota niewoli i dopełniła się sprawiedliwość dziejowa. Jakie można wskazać największe sukcesy i porażki naszej dekady w Unii Europejskiej?

10 lat w Unii Europejskiej to dla Polski czas wielu przemian. Chyba najmocniej odczuwamy fakt, że staliśmy się częścią międzynarodowej wspólnoty. Dziś prawie zapominamy, że w Europie są granice. Nie chodzi tylko o szeroko pojętą mobilność – możliwość swobodnego podróżowania, zmiany miejsca pracy czy studiów. Przestajemy odczuwać granice, bo UE to organizacja oparta na tym, że jednostki połączone są określonymi regulacjami, usprawniającymi jej funkcjonowanie. Od 1 maja 2004 roku nasz kraj jest jedną z takich jednostek współtworzących europejski system. Z pozostałymi krajami łączą

Jerzy Miller – wojewoda małopolski

„To, co działo się w 1989 roku, napędzało optymizmem”

nas mechanizmy, które gwarantują spójność i stabilność struktury, a zarazem zapewniają zachowanie poczucia odrębności – jak głosi dewiza UE: *In varietate concordia*.

Taki charakter wspólnoty widoczny jest na wielu poziomach. Ujawniła go choćby standaryzacja przepisów prawnych. Czyni ona Polskę krajem bezpiecznym dla mieszkańców pozostałych państw członkowskich

Orszak otwierali rektorzy małopolskich uczelni

UE, bo najważniejsze zasady życia są regulowane tak samo jak w ich ojczyźnie.

To, że współtworzymy strukturę Unii Europejskiej, umożliwiło nam także poszerzenie współpracy gospodarczej. Coraz więcej firm inwestuje w Polsce i nieprzypadkowo polska gospodarka należy do najszybciej rozwijających się w Europie. Członkostwo w UE to również dodatkowe możliwości dla rozwoju nauki. Jeśli granice nie stanowią przeszkody, transfer wiedzy, doświadczeń i technologii jest bez wątpienia o wiele prostszy. O tym, że jesteśmy częścią ogólnoeuropejskich

mechanizmów, zapewne szczególnie mocno przekonują nas fundusze strukturalne, dzięki którym zrealizowaliśmy niejedną inwestycję.

„To tu rodzą się odpowiedzi na wiele pytań – odpowiedzi, bez których gospodarka oparta o zasoby środowiska nie mogłaby iść do przodu”

Niewątpliwie możemy ubolewać nad tym, że wielu ludzi, szczególnie młodych, wyjechało

z Polski i nie wróciło, aby tu wykorzystywać zdobyte za granicą doświadczenie. Możemy ubolewać, że nie zawsze z rozwagą korzystaliśmy z funduszy europejskich, a normy unijne są dla naszego kraju często trudne do spełnienia. Ale zawsze w ostatecznym rozrachunku liczba plusów wejścia do Unii Europejskiej jest większa niż minusów. Do tego bowiem, że staliśmy się jednym z najbezpieczniejszych gospodarczo krajów Europy i ważnym partnerem współpracy międzynarodowej, przyczyniło się nasze członkostwo w UE.

„To przecież nauka daje odpowiedzi na pytania o zrównoważony rozwój gospodarki”

Nowa perspektywa unijna na lata 2014-2020 zakłada rozwój współpracy między nauką a gospodarką. Goszcząc w Uniwersytecie Rolniczym, na konferencji związanej z Barszczem Sosnowskiego, powiedział Pan, że nie możemy już dłużej pomijać potencjału małopolskich uczelni. Jakie miejsce w ramach tej cennej współpracy widzi Pan dla Uniwersytetu Rolniczego?

Już Hugo Kollątaj, patron Uniwersytetu Rolniczego, stawiał tezę, że konieczne jest istnienie uczelni, której absolwenci będą wyposażeni w narzędzia pozwalające im racjonalnie korzystać z zasobów środowiska. Wprawdzie dziś realia są inne, ale to założenie pozostaje aktualne. Równie istotne są badania naukowe prowadzone przez Uniwersytet Rolniczy. Współpraca z podmiotami gospodarczymi może dotyczyć wielu obszarów. To przecież nauka daje odpowiedzi na pytania o zrównoważony rozwój gospodarki i pomaga rozwiązywać problemy dotyczące ochrony środowiska. Projekt *Środowisko bez Barszczu Sosnowskiego* jest tylko jednym z przykładów takiej owocnej i jakże potrzebnej współpracy. Gospodarka rolna, leśna czy żywnościowa nie mogłyby się rozwijać bez naukowych analiz i poszukiwań nowych technologii. Jak bliski związek istnieje między nauką a przemysłem i biznesem szczególnie mocno

Władze rektorskie oraz dziekani Uniwersytetu Rolniczego

pokazuje biotechnologia, która prężnie rozwija się w Państwie uczelni.

Wśród obszarów współpracy między nauką a gospodarką z pewnością można wymienić opracowanie projektów mających na celu: zapobieganie odłogowaniu i ugorowaniu ziemi rolniczej – zarówno tej o wysokich klasach jakości, jak i tej na obszarach o wysokich walorach krajobrazowych; wykorzystanie użytków rolnych wyłączonych z produkcji do celów rolniczych lub leśnych; opracowanie i wdrażanie innowacyjnych technologii przetwórstwa żywności z zachowaniem wysokiej jakości i wartości odżywczej produktów żywnościowych; racjonalne gospodarowanie wodami zarówno tymi ważnymi dla rolnictwa, jak i pozostałymi – zabezpieczenie przeciwpowodziowe, mała retencja. W każdym z tych obszarów Uniwersytet Rolniczy ma bardzo wiele do powiedzenia. Misja Państwa uczelni jest więc szczególna. To tu rodzą się odpowiedzi na wiele pytań – odpowiedzi, bez których gospodarka oparta o zasoby środowiska nie mogłaby iść do przodu.

„Małopolska niejednokrotnie udowodniła, że ukształtowanie geograficzne należy traktować jako potencjał”

Rok 2014 został ogłoszony przez ONZ Międzynarodowym Rokiem Rolnictwa Rodzinnego. W okresie akcesyjnym pracował Pan w ARiMR; zatem ta tematyka nie jest Panu obca. Małopolska jest trudnym rolniczo obszarem, dominują tu drobne gospodarstwa, a dodatkowo jeszcze ukształtowanie terenów podgórskich zwiększa koszty działalności rolniczej. W czym możemy, jako region, konkurować z innymi województwami?

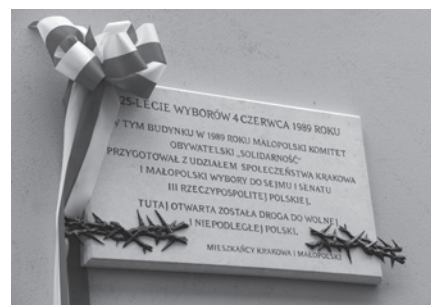
Z pewnością Małopolska niejednokrotnie udowodniła, że ukształtowanie geograficzne należy traktować jako potencjał. Trzeba „tylko” nauczyć się ów potencjał wielotorowo wykorzystywać. Agroturystyka jest zapewne tą dziedziną, w której odnieśliśmy

Orszak na Rynku Głównym

wiele sukcesów. Dzięki bogatym zasobom wód mineralnych wiele małopolskich miejscowości pełni funkcje uzdrowiskowe. Gości przyciągają też różnorodne walory klimatyczno-krajobrazowe i doskonałe zaplecze turystyczno-rekreacyjne.

Wiele małych gospodarstw zainwestowało w specjalistyczną produkcję. Opiera się ona na wykorzystaniu tradycyjnych receptur i metod przyjaznych dla środowiska, przede wszystkim zaś – odznacza się wysoką jakością. Małopolska może konkurować z innymi województwami pod względem wprowadzania w życie tzw. europejskiego zrównoważonego modelu rolnictwa – obszarów wiejskich – realizowanego choćby poprzez utrzymanie zwierząt trawożernych, w tym również ras

Pamiątkowa tablica na budynku przy ul. Siennej

zachowawczych. Nieprzypadkowo też właśnie Małopolska słynie z produkcji warzyw i owoców. Jej pozycja na krajowym, i nie tylko, rynku niejednokrotnie została zbudowana na nowoczesnym podejściu i innowacyjnych rozwiązaniach.

Errata

Szanowni Czytelnicy, w Biuletynie 04.2014 nr 2 (88) w Wywiadzie numeru pojawiły się dwie nieścisłości. Pierwsza, s. 34: „Przez trzy poprzednie edycje – w latach 2011-2012 Radzie Programowej Festiwalu przewodniczyła prof. dr hab. inż. Krystyna Koziec ówczesna Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej...” Powinno być: „Przez dwie poprzednie edycje – w latach 2011-2012 Radzie Programowej Festiwalu przewodniczyła prof. dr hab. inż. Krystyna Koziec ówczesna Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej...”

Druga, s.35, polegała na umieszczeniu w wypowiedzi fragmentu: „Nasi naukowcy byli i są autorami wielu odkryć i wynalazków, zaś Kraków staje się miastem nowoczesnych technologii, których pewna część powstaje niejako w cieniu Uniwersytetu Jagiellońskiego”. Zdanie winno mieć brzmienie: „Nasi naukowcy byli i są autorami wielu odkryć i wynalazków, zaś Kraków staje się miastem nowoczesnych technologii.” Wszystkich Czytelników serdecznie przepraszamy.

Festiwal Kultury Studenckiej – Juwenalia UR 2014

Kraków 6-8 maja 2014 r.

Dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich przekazuje inż. Annie Orlof – przewodniczącej URSS klucz do bram Uczelni

Gwiazda wieczoru – Rudi Schuberth. Przy „Monice” i „Warsie” wszyscy bawili się świetnie

Organizatorem święta żaków była, jak co roku, Uczelniana Rada Samorządu Studentów. Były to 3 dni pełne studenckiej radości, wielu atrakcji oraz pogody jak na zamówienie. Widocznie tylko na bezpłatne juwenalia świeci słońce. Zabawa rozpoczęła się we wtorek, dyskoteką w Klubie Akademickim „ARKA”, która pękała w szwach aż do 3 w nocy, kiedy to zakończyliśmy imprezę w oczekiwaniu na kolejne dwa dni. Poranek 7 maja powitał nas licznymi atrakcjami na kampusie przy al. 29 Listopada, które czekały na studentów, między innymi bungee run, ludzkie piłkarzki czy mega ring bokserski. Widok powstającej sceny obok Wydziału Leśnego napawał wszystkich energią, która była potrzebna, aby w pełni wykorzystać czas juwenaliów. O godzinie 14 rozpoczęło się „BrawURowe Warzenie”, które przeprowadzili studenci z Koła Naukowego „Promil”. Przez 4 godziny „Promil” zapewnił nam wspaniały pokaz warzenia piwa, organizując przy tym liczne konkursy z atrakcyjnymi nagrodami.

„Wars wita was”

O godzinie 18 wszyscy obecni na kampusie przeszli do „ARKI” na oficjalne otwarcie Festiwalu. Uroczyste przekazanie kluczy do bram Uczelni swoimi występami uświetniły zespoły działające przy Centrum Kultury Studenckiej czyli ChUR, Studencki Zespół Góralski „Skalni”, Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Hagard” oraz Zespół „Irminia”. Po krótkich występach **dr hab. inż. Sylwester Tabor, prof. UR – Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich** przekazał **inż. Annie Orlof – przewodniczącej URSS** klucz do bram Uczelni. Po kilku chwilach oczekiwania na scenie pojawiła się gwiazda wieczoru

– Rudi Schuberth. Niesamowity koncert łączący pokolenia zapełnił salę „ARKI”. Przeboje Rudiego takie jak „Monika dziewczyna ratownika” czy „Wars wita was” jednym głosem śpiewali razem z Rudim studenci jak i pracownicy Uczelni. Koncert trwający ponad godzinę został zakończony aż trzema bisami, jak widać Rudiemu bardzo spodobał się klimat „ARKI” i Juwenaliów Uniwersytetu Rolniczego. Drugi dzień Festiwalu zakończyła dyskoteka trwająca do 4 nad ranem, a na zakończenie studenci zatańczyli... poloneza.

Juwenalia Uniwersytetu Rolniczego 2014 przeszły już do historii – historii, którą jeszcze długo będziemy wspominać. Było wesoło i bezpiecznie, a według szacunków pracowników ochrony, nasz kampus odwiedziło ponad 5000 osób. Wszystkim którzy przyszli – DZIĘKUJEMY !!! A ci co nie byli niech żałują... A my już myślimy jak to będzie za rok...

„Strażaki” i „Koniec Świata”

8 maja kampus od samego rana tętnił życiem, próby na scenie, wielkie grillowanie oraz wszystkie atrakcje z dnia poprzedniego wystawiały na próbę cierpliwość studentów przed wieczornymi koncertami. O godzinie 16 na scenie pojawił się pierwszy zespół. „Strażaki” wykonali kilkanaście utworów starych dobrych rockowych kapel. Nie brakło Led Zeppelin, Black Sabbath czy The Police. Po godzinnym koncercie na scenie pojawiła się następna ekipa czyli „Pora Wiatru”. Ich łagodna muzyka świetnie wpasowała się w klimat popołudniowego relaksu przy piwie i kiełbasce z grilla. Od 18.30 scena należała do chłopaków z zespołu „Skangur”. Porywający koncert trwał półtorej godziny i świetnie nastroił wszystkich na występ jeleniogórskiego punkowego zespołu „Leniwiec”. Studenci po prostu pokochali muzykę „Leniwca”, bo nawet w czasie sesji na korytarzach w akademikach usłyszeć można było ich piosenki. Kolejna gwiazda wieczoru „Zabili mi Żółwia” to już klasyka polskiego ska i punk-rocka. Zespół z 15 letnim stażem artystycznym zagrał u nas prawdopodobnie

Chociaż zapadł już zmrok...

nikt nie myślał o pójściu spać...

swój ostatni koncert w Krakowie, gdyż zawiesza swoją działalność. Ostatnim i długo wyczekiwany koncertem był „Koniec Świata”. Zespół zagrał na naszych juwenaliach już drugi raz. Tym, którzy byli rok temu nie trzeba tłumaczyć dlaczego. Prawie dwie godziny koncertu na długo pozostaną w naszej pamięci. Koncerty się skończyły, ale czekała na

studentów jeszcze dyskoteka w „Arce”. Zabawa trwała w najlepsze aż do 5 nad ranem. Tworząc prawdopodobnie nową tradycję studenci na zakończenie znowu odtanńczyli poloneza kończąc tegoroczne Juwenalia.

Opracowanie:
Uczelniana Rada Samorządu Studentów UR

Posiedzenie sprawozdawczo-wyborcze Uczelnianej Rady Samorządu Studentów

Kraków, 10 czerwca 2014 r.

Pamiątkowe zdjęcie uczestników zebrania

Studenci działający w Samorządzie spotkali się w sali wykładowej na Wydziale Rolniczo-Ekonomicznym. Spotkanie miało na celu przedstawienie informacji z rocznej działalności Uczelnianej Rady Samorządu Studentów, ale i poszczególnych Wydziałów. Spotkanie połączone było również z wyborami samorządowymi na nowy rok akademicki 2014/2015.

Obecny na zebraniu **JM Rektor prof. dr hab. inż. Włodzimierz Sady** podziękował studentom za wkład w działalność i pracę na rzecz Uczelni. Szczególne podziękowania złożył **inż. Annie Orlof** – przewodniczącej URSS, która przez ostatnie 5 lat prężnie działała na rzecz studentów, a przez ostatnie

2 lata pełniła funkcję przewodniczącej oraz dwóm jej zastępcom: **inż. Marcie Garai**, która przez ostatni rok pełniła funkcję zastępcy przewodniczącej ds. dydaktyki i projektów oraz **Marcinowi Orłowi** – pełniącemu funkcję zastępcy ds. kultury i promocji.

Na spotkaniu był również obecny **mgr inż. Michał Szandula** – kierownik Centrum Kultury Studenckiej. Podziękował on za współpracę w minionym roku i zaprosił do dalszego wkładu na rzecz rozwoju kulturalnego Studentów Uniwersytetu Rolniczego.

Po wystąpieniu Jego Magnificencji Rektora zabrała głos **inż. Anna Orlof**. Przekazała bieżące wiadomości oraz przedstawiła sprawozdane z zadań, jakie podjęła w kończącym

się roku Uczelniana Rada Samorządu Studentów. Następnie swoje sprawozdania wygłosili przewodniczący poszczególnych wydziałów: **Katarzyna Ujma** (Wydział Rolniczo-Ekonomiczny), **Katarzyna Bogacz** (Wydział Leśny), **Paweł Walner** (Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt), **Magdalena Kowacka** (Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji), **Elżbieta Hoły** (Wydział Ogrodniczy), **Krzysztof Pikul** (Wydział Inżynierii Produkcji i Energetyki), **Monika Soboń** (Wydział Technologii Żywności) oraz **Katarzyna Żak** (Jednostka Międzywydziałowa Architektura Krajobrazu). Po zakończeniu tej części głos zabrała **Patrycja Nalepka** – przewodnicząca Uczelnianej Studenckiej Komisji Wyborczej, objaśniając zasady wyborcze.

Po zliczeniu oddanych głosów i zatwierdzeniu głosowania nową Przewodniczącą URSS w rok 2014/2015 została **Karolina Adamska** z Wydziału Rolniczo-Ekonomicznego, natomiast jej zastępcą został **Piotr Łabno** z Wydziału Leśnego.

Serdecznie gratulujemy nowo wybranym władzom Uczelnianej Rady Samorządu Studentów oraz życzymy siły i wytrwałości w spełnianiu nowych zadań, które pojawiają się od września 2014 roku.

Opracowanie: Aleksandra Gonera

III rok Rolnictwo

Uczelniana Rada Samorządu Studentów

Sport w Uniwersytecie Rolniczym w roku akademickim 2013/2014

Studenci Uniwersytetu Rolniczego kończą rywalizację sportową i przechodzą w odmienny dla sportowego rygoru, czas roztrenowania. Będzie można zająć się mniejszymi i większymi urazami powstałymi w czasie startowym, odpocząć od przedstartowej gorączki i trenera kreślącego strategiczne plany. Ale już teraz możemy spojrzeć z dystansem na kilka ostatnich miesięcy oceniając postawę studentów zrzeszonych w AZS UR, zliczając punkty, miejsca, bramki, porównać rankingi z lat poprzednich. A działo się sporo, zaczynając od zawodów organizowanych przez Studium WF dla naszych studentów, kończąc na turniejach rangi Mistrzostw Polski.

Jak co roku staramy się, aby sportowcy UR byli obecni, a co najważniejsze zajmowali wysokie lokaty na Akademickich Mistrzostwach Polski. I tym razem nasi studenci postarali się o kilka bardzo miłych dla nas wyników. Rywalizacja z reprezentacjami największych uczelni w Polsce, często złożonych z zawodników trenujących w kadrze narodowej, zawsze jest wielkim wydarzeniem. Poziom takich zawodów jest bardzo wysoki, a kiedy słyszymy, że studenci UR na równi rywalizują z medalistami Mistrzostw Europy lub Świata ... serce rośnie.

Poniżej prezentujemy najważniejsze wyniki i wydarzenia sportowe minionego sezonu:

Akademickie Mistrzostwa Polski

Narciarstwo alpejskie:

III miejsce drużynowo – **Grzegorz Półtorak** I rok studiów magisterskich Biotechnologia, **Kacper Gruszka** I rok Wydział Leśny, **Dominik Nowaczyk** I rok Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji, **Adam Słota** I rok

studiów magisterskich Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt, **Szczepan Klich** I rok studiów magisterskich Wydział Technologii Żywności, **Adrian Sandrzyk** I rok Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji,

I miejsce indywidualnie – **Magdalena Kubasiak** I rok Wydział Technologii Żywności.

Ergometr wioślarski:

I miejsce indywidualnie – **Agata Ziętarska** III rok Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji,

III miejsce męskiej osady – **Paweł Bathelt** III rok, **Kacper Ciał** III rok, **Dawid Parzych**

I rok wszyscy Wydział Rolniczo-Ekonomiczny, **Paweł Baldyś** I rok Wydział Technologii Żywności, **Maciej Ogiegło**, **Marek Ornowski** – obaj III rok Wydział Inżynierii Produkcji i Energetyki, **Piotr Lichorobiec** V rok Wydział Leśny.

Pływanie:

I miejsce na 100 metrów stylem klasycznym i II miejsce na 50 metrów stylem klasycznym – **Aleksandra Tyrpa** I rok Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji,

III miejsce na 50 metrów stylem klasycznym – **Justyna Bielecka** I rok Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji.

Lekka atletyka:

I miejsce w przelajach – **Łukasz Wrona** III rok Wydział Inżynierii Produkcji i Energetyki,

III miejsce trójskok – **Andrzej Doniec** III rok Wydział Technologii Żywności,

III miejsce rzut oszczepem – **Katarzyna Burda** I rok Prewencja Weterynaryjna.

Narciarstwo alpejskie – zdobywcy III miejsca w klasyfikacji drużynowej

Magdalena Kubasiak – I miejsce w klasyfikacji indywidualnej

Ergometr wiosłarski – osada UR – zdobywcy III miejsca

Lekka atletyka – Lukasz Wrona – zdobywca I miejsca w przelajach

Andrzej Doniec – trójskok – zdobywca III miejsca

Katarzyna Burda – rzut oszczepem – III miejsce

Judo:

III miejsce w wadze 48 kg – **Małgorzata Matusiak** studia doktoranckie.

Wspinaczka skałkowa:

III miejsce – **Klaudia Buczek** IV rok Wydział Technologii Żywności.

Kolarstwo:

I miejsce, I miejsce, III miejsce – **Grzegorz Hajda** II rok Wydział Rolniczo-Ekonomiczny.

Akademickie Mistrzostwa Małopolski

I miejsce drużyna kobieca w ergometrze wiosłarskim,
 II miejsce drużyna męska w ergometrze wiosłarskim,
 III miejsce piłka nożna,
 III miejsce – **Lukasz Wrona** biegi przelajowe,
 I miejsce – **Katarzyna Burda** rzut oszczepem, rzut dyskiem,
 II miejsce skok w dal, III miejsce trójskok
Piotr Berkowicz II rok studiów magisterskich Biotechnologia.

Międzywydziałowa rywalizacja sportowa

Przez cały rok prowadzona była rywalizacja wydziałów w takich dyscyplinach sportowych jak: narciarstwo, 2-bój siłowy, siatkówka, koszykówka, futsal, pływanie, ergometr wiosłarski, bieg przelajowy, tenis stołowy. We wszystkich zawodach wzięło udział ponad 750 studentów i pracowników UR, a emocje towarzyszące rywalizacji można porównać do zawodów najwyższej rangi. Miejsca zajmowane przez reprezentantów poszczególnych Wydziałów zliczone zostały do klasyfikacji końcowej, co umożliwiło wyłonienie najbardziej usportowionego Wydziału roku akademickiego 2013/2014. Najwszechstronniejszym sportowo wydziałem został Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji.

Klasyfikacja generalna rywalizacji międzywydziałowej:

1. Wydział Inżynierii Środowiska i Geodezji,
2. Wydział Rolniczo-Ekonomiczny,
3. Wydział Leśny,
4. Wydział Technologii Żywności,
5. Wydział Inżynierii Produkcji i Energetyki,
6. Wydział Ogrodniczy,
7. Biotechnologia,
8. Wydział Hodowli i Biologii Zwierząt,
9. Architektura Krajobrazu,
10. Uniwersyteckie Centrum Medycyny Weterynaryjnej UJ-UR.

Opracowanie: Studium WF

Koncert Jubileuszowy – tropami legendy

Kraków, 26 czerwca 2014 r.

Czwartkowy wieczór zgromadził w Klubie „ARKA” gości, sympatyków, artystów oraz przyjaciół legendarnej BUDY. Obecne było całe Kolegium Rektorskie, z **JM Rektorem UR prof. dr. hab. inż. Włodzimierzem Sady** na czele, przybyli także dziekani, nauczyciele akademicy, pracownicy administracji i obsługi. Nie zabrakło również studentów, którzy o legendzie BUDY, dowiadują się często tylko z przekazów i anegdot. Okazją do spotkania stały się wspólnie jubileusze: 55-lecie powstania Klubu BUDA oraz 45-lecia powstania kabaretu

W czasie koncertu Kabaret „Pod Budą” przyznał odznaki w dowód szczególnej przyjaźni i sympatii.

Laureatami odznaczeń zostali:

JM Rektor UR prof. dr. hab. inż. Włodzimierz Sady
prof. dr. hab. inż. Florian Gambuś – Prorektor ds. Organizacji Uczelni i Współpracy z Gospodarką
dr hab. Stanisław Małek, prof. UR – Prorektor ds. Nauki i Współpracy Międzynarodowej
dr hab. Sylwester Tabor, prof. UR – Prorektor ds. Dydaktycznych i Studenckich
prof. dr. hab. inż. Józef Bieniek – redaktor naczelny Wydawnictwa Uniwersytetu Rolniczego
mgr Iwona Pisiewicz – kierownik redakcji Wydawnictwa UR
dr inż. Anna Hostyńska – twórczyni teatru „Irmiona”
mgr inż. Michał Szandula – kierownik Centrum Kultury Studenckiej
mgr inż. Robert Łoś – zastępca kierownika Centrum Kultury Studenckiej
mgr inż. Michał Walentyn – pracownik Centrum Kultury Studenckiej
mgr inż. Kamil Perończyk – lider Kabaretu „O co chodzi”

Wielki finał – przy mikrofonie Marta Stanek-Piątkowka i Aleksy Galka

Kabaret „Pod Budą” w pełnym obecnym składzie

„Pod Budą”. Koncert jubileuszowy wpisując się w zakończenie obchodów 60-lecia powstania Uczelni i połączony był z promocją

albumu *Klub „Buda” i Kabaret „Pod Budą”. Tropami legendy* – który został wydany przez Wydawnictwo UR.

Widownia w „Arce” w napięciu czekała na początek koncertu

Kultura łączy

Spotkanie rozpoczął Zespół Sygnalistów Myśliwskich „Hagard”, który w tym roku zdobył najwyższe wyróżnienia w ogólnopolskich konkursach. Wtórował mu Chór

Marta Stanek-Piątkowska zaśpiewała kilka piosenek. Były i starsze i nowsze kompozycje

Uniwersytetu Rolniczego. Wystąpili też „Skalni” prezentując skecz łączący folklor góralski z życiem studenta, a dokładniej z sesją i egzaminem z Chemii rolnej. Wystąpiła także grupa „Irminia”, która zaprezentowała krótka sztukę nawiązującą do wspaniałej atmosfery BUDY. Tak oto historia zatoczyła koło, gdyż wszyscy mogli się przekonać, że wspaniała inicjatywa rozwoju kultury studenckiej, zapoczątkowana 55 lat temu nadal wspaniale się rozwija. To również młodzież na końcu koncertu odśpiewała jubilatom Wiwat, wiwat, niech żyją nam!

Młodzi duchem

Jak przed laty na scenie pojawili się dwaj zaprawieni w bojach estradowych konferansjerzy – **Andrzej Pawłowski** i **Aleksy Galka**. To oni przez lata nadawali akcję i wprawiali gości w doskonały nastrój – tym razem było podobnie. Występy rozpoczęła tytułowa, można rzec „firmowa piosenka” – Pod Budą, pod Budą, do której słowa napisała mama obecnego na sali **Bohdana Smolenia**. Zebrani mogli

zobaczyć dwa archiwalne skecze, wyświetlone z komputera. Pomimo upływu lat nie straciły nic ze swojego uroku, o czym najlepiej świadczyły salwy śmiechu i braw.

Nie zabrakło również wspaniałych piosenek, które wykonywali **Marta Stanek-Piątkowska**, **Małgorzata Jensen-Bugaj** i **Wacław Masłyk**. Każda z nich to prawdziwy szlagier, pełny ciekawych słów i aluzji, zamkniętych w niebanalnej linii melodycznej. **Andrzej Wojciech Gruszczyk**, oprócz „Deszczowego lata” zaśpiewał nawet dwie piosenki okolicznościowe – na cześć **Aleksego Galki** i **Andrzeja Pawłowskiego**. Dzisiaj we wszechobecnej komercji, trudno już znaleźć podobne perły. Spotkanie zakończył występ **Anny Treter**, która wraz z mężem **Janem Hnatowiczem** i zespołem zaprezentowała kilka starszych i najnowszych kompozycji.

Jak przystało na koncert, najlepsze chwile przeniosły się do foyer, tam wspólnym wspomnieniom, anegdotom i żartom długo nie było końca.

Opracowanie: dr Szymon Sikorski

Nowości Wydawnictwa Uniwersytetu Rolniczego

Klub „Buda” i Kabaret „Pod Budą”. Tropami legendy

Andrzej Pawłowski

wyd. 1, 2014, 236 s.

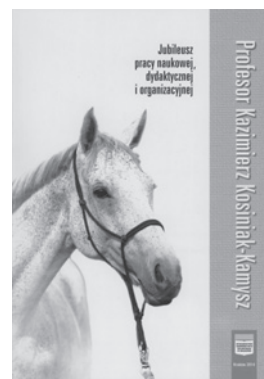
format B5, oprawa twarda

ISBN 978-83-60633-96-0

Autor, będący współuczestnikiem opisywanych wydarzeń, wprowadza Czytelnika w niecodzienną atmosferę lat 60. i 70., gdy w Wyższej Szkole Rolniczej w Krakowie, a od 1972 r. Akademii Rolniczej, bujnie kwitło studenckie życie kulturalne. Niezwykle ważnymi instytucjami kulturalnymi tamtych czasów były Klub „Buda” oraz działający pod jego egidą Kabaret „Pod Budą”. Oglądając fotografie i rysunki, czytając dowcipne teksty kabaretowe zamieszczone w książce, powracamy myślami do tamtych czasów, podziwiamy determinację i zaangażowanie osób związanych z Klubem „Buda” oraz kreatywność, poczucie humoru i niezwykłą wyobraźnię twórców i aktorów Kabaretu „Pod Budą”. Zdumienie może budzić także intensywność i mnogość imprez kulturalnych i artystycznych, które odbywały się wówczas w Klubie. Z pewnością do tak intensywnego rozwoju studenckiego ruchu kulturalnego przyczyniło się szczęśliwe połączenie talentu artystycznego studenckich twórców i aktorów z konsekwentnym wspieraniem ich pomysłów przez ZSP i mądrą, opiekuńczą postawę ówczesnych Rektorów Uczelni.

[...] Dzięki zaangażowaniu miłośników Klubu „Buda” – członków Stowarzyszenia Wychowanków Uniwersyteckich Studiów Rolniczych – oraz życzliwemu wsparciu Władz Uczelni, Klub „Buda” został odnowiony i dziś znowu aktywnie działa w ramach Centrum Kultury Studenckiej UR, dopisując nowe piękne karty do historii „Budy” i Uniwersytetu Rolniczego. Książka przygotowana i wydana w ramach obchodów Jubileuszu 60-lecia Uniwersytetu Rolniczego, stanowi kolejne świadectwo wszechstronnych dokonań naszej Uczelni. [...]

Fragment Wstępu JM Rektora Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie
prof. dr. hab. inż. Włodzimierza Sady

Profesor Kazimierz Kosiniak-Kamysz. Jubileusz pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej

wyd. 1, 2014, 72 s.

format B5, oprawa miękka

ISBN 978-83-60633-93-9

Książka podsumowuje dorobek wybitnego uczonego, prof. dr. hab. inż. Kazimierza Kosiniaka Kamysza w 60-lecie jego pracy w służbie nauki polskiej. Głównym przedmiotem zainteresowań badawczych Profesora jest fizjologia i patologia układu rozrodczego ogiera. Zastąpił się również na polu polsko-ukraińskiego dialogu międzykulturowego. W 1990 r. uzyskał tytuł naukowy profesora oraz stanowisko profesora nadzwyczajnego, a w 1997 r. – profesora zwyczajnego Akademii Rolniczej w Krakowie. W latach 1993-1999 przez dwie kadencje pełnił funkcję rektora naszej Uczelni.

Jako niekwestionowany autorytet przez wiele lat kierował studiami podyplomowymi dla lekarzy weterynarii i zootechników na terenie całego kraju. Prowadził również kursy, szkolenia i wykłady za granicą, zwłaszcza na terenie Włoch, gdzie jest wysoko ceniony jako naukowiec, dydaktyk i praktyk.

Książka prezentuje m.in. *Curriculum vitae* Jubilata, jego dokonania w zakresie działalności naukowo-badawczej, dydaktycznej i organizacyjnej, wykaz publikacji jego autorstwa bądź współautorstwa, w tym prace naukowe, popularnonaukowe i podręcznikowe oraz doniesienia i referaty przedstawionych na konferencjach i sympozjach, liczne funkcje pełnione w okresie pracy, projekty, którymi kierował, odbyte przez niego staże i misje naukowe, członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych, a wreszcie odznaczenia i nagrody, którymi został uhonorowany.

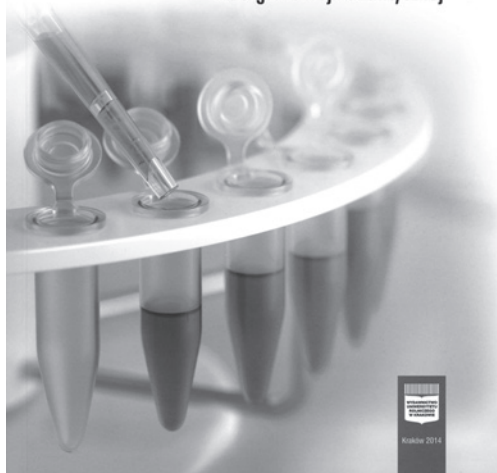
Publikację przygotowano w Katedrze Hodowli i Biologii Zwierząt Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Czesława Klocka i prof. dr. hab. inż. Józefa Bieńka.

Paweł Szałchic, Joanna Szymońska, Bożena Jarosz,
Ewa Drozdek, Oskar Michalski, Anna Wisła-Świder

CHEMIA I

Skrypt do ćwiczeń laboratoryjnych z chemii
nieorganicznej i analitycznej

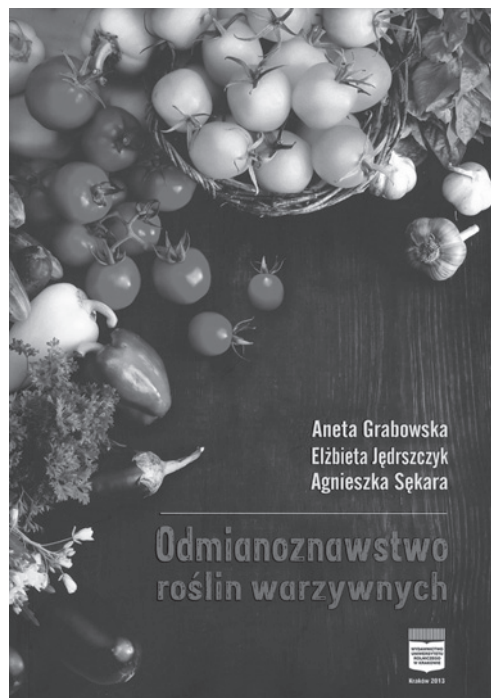
Chemia I. Skrypt do ćwiczeń laboratoryjnych z chemii nieorganicznej i analitycznej

Paweł Szałchic, Joanna Szymońska, Bożena Jarosz, Ewa Drozdek, Oskar Michalski, Anna Wisła-Świder
wyd. 1, 2014, 190 s. + wklejka
format B5, oprawa miękka
ISBN 978-8360633-90-8

Skrypt jest przeznaczony dla studentów studiów inżynierskich I stopnia na Uniwersytecie Rolniczym w Krakowie. Ma pomóc im w przygotowywaniu do ćwiczeń laboratoryjnych z chemii ogólnej i nieorganicznej (chemii I) oraz ułatwić im pracę w laboratorium i zaliczenie ćwiczeń. Stanowi on znacznie rozszerzoną i zmienioną wersję skryptu *Chemia I*, wydanego w 2009 roku.

W skrypcie umieszczono aktualne informacje dotyczące klasyfikowania niebezpiecznych substancji chemicznych oraz obecnie używane etykiety znajdujące się na opakowaniach odczynników laboratoryjnych zawierające informacje o ich szkodliwości i o środkach ostrożności zalecanych przy ich stosowaniu, a także o postępowaniu z różnorodnymi odpadami chemicznymi. Dołożono starań, by jak najdokładniej opisać poszczególne ćwiczenia, a instrukcje ich wykonania dostosowano do obecnych wymagań programowych przedmiotu oraz wyposażenia laboratorium i rzeczywistego przebiegu zajęć. Ponadto podano sposób opracowania wyników i ich przedstawienia w postaci sprawozdania z ćwiczeń.

Poszczególne rozdziały skryptu poprzedzono krótkim wstępem teoretycznym pozwalającym zrozumieć istotę badanych procesów oraz stosowanych definicji, praw i zależności.

Aneta Grabowska
Elżbieta Jędrzczyk
Agnieszka Sękara

Odmianoznawstwo roślin warzywnych

Odmianoznawstwo roślin warzywnych

Aneta Grabowska, Elżbieta Jędrzczyk, Agnieszka Sękara
wyd. 1, 2013, 198 s.
format B5, oprawa miękka
ISBN 978-83-60633-72-4

W podręczniku zamieszczono wiadomości na temat morfologii i cech użytkowych odmian uprawianych w Polsce roślin warzywnych. Podano opis botaniczny i przedstawiono pochodzenie omawianych gatunków warzyw oraz scharakteryzowano cechy rozpoznawcze i użytkowe, na które zwraca się szczególną uwagę przy identyfikacji i ocenie odmian. Opis grup odmian ograniczono do wyszczególnienia najważniejszych cech mających znaczenie praktyczne. Gatunki zostały uszeregowane według pozycji systematycznej, a nazewnictwo botaniczne podano na podstawie 8. wydania *International code of nomenclature for cultivated plants* z 2009 roku, *Guidelines for the conduct of tests for distinctness, uniformity and stability* oraz *Multilingual Multiscript Plant Name Database*. Oprócz omówienia zagadnień teoretycznych przedstawiono propozycje ćwiczeń praktycznych do wykonywania przez studentów oraz zamieszczono wykaz literatury pomocniczej. Materiał wzbogacono licznymi rysunkami. Podręcznik jest przeznaczony dla studentów ogrodnictwa oraz innych kierunków studiów stacjonarnych i niestacjonarnych, na których prowadzi się zajęcia z przedmiotu warzywnictwo. Aby móc w pełni wykorzystać treści zawarte w podręczniku, studenci powinni mieć podstawową wiedzę z zakresu botaniki i fizjologii roślin warzywnych.

Opracowanie: Wydawnictwo UR

Otwarcie XIV Festiwalu Nauki w Krakowie. Na scenie przedstawiciele wszystkich uczelni i instytucji biorących udział w tym wydarzeniu

Wystawa biblioteczna „Z rolnictwem przez wieki” zorganizowana w ramach Festiwalu Nauki

Serdecznie dziękujemy za pomoc i życzliwość okazaną przy koordynowaniu XIV Festiwalu Nauki w Krakowie

PARTNERZY / PARTNERS

PATRONI MEDIALNI / MEDIA PATRONS

W następnym numerze:

- Relacja z uroczystej inauguracji Roku Akademickiego 2014/2015 w Uniwersytecie Rolniczym
- Otwarcie kompleksu budynków Uniwersyteckiego Centrum Medycyny Weterynaryjnej UJ-UR - Ośrodek Medycyny Eksperymentalnej i Innowacyjnej

